

QUA-
DERNS
DEL Consell
de l'Audiovisual
de Catalunya CAC

Número extraordinari, novembre 2002

La producció de ficció televisiva a Espanya

Grup Eurofiction

**Consell
de l'Audiovisual
de Catalunya**

www.audiovisualcat.net

Quaderns del CAC núm.extraordinari. Novembre 2002
La producció de ficció televisiva a Espanya

E-mail: quadernsdelcac@correu.gencat.net

Membres d'Eurofiction:
José Carlos Arnanz, Charo Lacalle, Sonia Polo
i Lorenzo Vilches (Coordinador d'Eurofiction)

Coordinador de l'Informe:
Lorenzo Vilches

Tractament estadístic i gràfics:
Sonia Polo

Col·laboradores:
Marta Ortega i Sonia Algar

Informació TVC:
Televisió de Catalunya

Bases de dades:
Pilar Conejero

Editor:
Joan Manuel Tresserras

Director:
Josep Gifreu

Cap de redacció:
Martí Petit

Coordinació general:
Sylvia Montilla

Impressió:
Grinver, S.A

Assessorament lingüístic:
Eva Vigo

Dipòsit legal: B-17.999/98
ISBN: 1138-9761

Consell de l'Audiovisual de Catalunya

President: Francesc Codina i Castillo
Vicepresident: Xavier Guitart i Domènech
Conseller Secretari: Carles de Alfonso Pinazo
Conseller adjunt a la presidència per a afers
internacionals: Joan Botella i Corral
Consellers i conselleres: Núria Llorach i Boladeras,
Victòria Camps i Cervera, Fèlix Riera, Fernando
Rodríguez Madero, Jaume Serrats i Ollé, Joan
Manuel Tresserras
Secretari General: Jaume Tintoré i Balasch

**Consell
de l'Audiovisual
de Catalunya**

Generalitat de Catalunya

Entença 321
08029 Barcelona
Tel. 93 363 25 25 - Fax. 93 363 24 78
E-mail: audiovisual@correu.gencat.net
Web: <http://www.audiovisualcat.net>

Índex

■ Presentació	2
■ Introducció	3
Lorenzo Vilches	
■ 1. L'Europa de la ficció domèstica	5
Lorenzo Vilches	
■ 2. Panorama audiovisual espanyol el 2001	11
José Carlos Arnanz	
■ 3. La programació de ficció	19
José Carlos Arnanz	
■ 4. La producció pròpia a les televisions d'Espanya	25
Lorenzo Vilches	
■ 5. L'evolució de la ficció pròpia a Catalunya	33
Lorenzo Vilches	
■ 6. Èxits i fracassos	37
Anàlisi de cas: <i>Temps de silenci</i> i <i>Cuéntame cómo pasó</i>	
Charo Lacalle	
■ 7. Les produccions del 2001	51
Charo Lacalle	
■ Annex de gràfics i taules	81

Presentació

Aquest número extraordinari dels *Quaderns del CAC* conté una visió panoràmica de la producció de ficció televisiva a l'Estat espanyol durant el 2001. El treball és un desenvolupament de l'Informe que elabora el Grup Eurofiction i aprofita, a càrrec del propi grup de recerca, tot el cabal de materials i informació que serveixen de base a la seva síntesi anual i que sovint no queden de manera ordenada i compilada a l'abast dels analistes, els gestors, els professionals o els responsables de l'administració del sector audiovisual.

Eurofiction és un observatori de la ficció europea de televisió patrocinat per l'Observatori Europeu de l'Audiovisual. Aquest Observatori està constituït per cinc països europeus - Espanya, Alemanya, França, Regne Unit i Itàlia- amb l'objectiu d'efectuar un seguiment sistemàtic de la ficció televisiva de producció domèstica i europea oferta anualment per les televisions de cada país. Els cinc equips de recerca són: la Universitat Autònoma de Barcelona (Espanya), Fundación Hypercampo, RAI i Mediaset (Italia), British Film Institute (Regne Unit), Institut National de l'Audiovisuel (França) i la Universitat de Siegen (Alemanya).

Eurofiction Espanya és membre fundador de l'Observatori i té la seva seu a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Està constituït per José Carlos Aranz (Corporación Multimedia), Charo Lacalle (UAB), Sonia Polo (UAB) i Lorenzo Vilches (UAB), coordinador.

Eurofiction, fundat el 1995, analitza anualment la ficció de producció pròpia d'Europa amb l'objectiu de promoure el coneixement i la millora de la qualitat de la ficció televisiva. L'observatori proporciona periòdicament al sector de l'audiovisual dades i anàlisis dels principals aspectes de la producció, de l'oferta, del consum i de la valoració de les tendències a través d'una visió comparativa entre els cinc països membres d'Eurofiction. Aquest seguiment es basa en les cinc dimensions essencials que cal tenir en compte per comprendre el fenomen dels productes de ficció: l'oferta, les fórmules i els formats, les audiències, els costos i les inversions productives i la compravenda en el mercat europeu i extraeuropeu. Contribueix a la constitució d'un patrimoni de coneixement inèdit i productiu per a l'ús de la indústria televisiva i dels responsables de les polítiques culturals, així com per a la recerca en mitjans. Es tracta del coneixement d'un sector significatiu de la producció del consum cultural dels països europeus, que, així, doncs, es presenta organitzat i disponible, amb el gran avantatge de la recerca continuada i comparativa.

Des de 1997, Eurofiction ha incorporat als seus estudis, a proposta del grup de la Universitat Autònoma de Barcelona, el canal televisiu autonòmic català (TVC) i, un any més tard, la resta de televisions autonòmiques de l'Estat (TVG, ETB, Telemadrid, Canal 9 i Canal Sur). Cada any es publiquen els resultats de l'estudi sota l'auspici de l'Observatori Europeu de l'Audiovisual.

Introducció

Lorenzo Vilches

Presentem per primera vegada un ampli estudi sobre la producció de ficció a l'Estat espanyol corresponent al període de gener a desembre del 2001 i un resum del context europeu en els últims sis anys. Es tracta de la investigació anual de la ficció televisiva iniciada el 1996 i realitzada per Eurofiction Espanya, que pertany a l'Observatori Europeu de la Ficció, Eurofiction, patrocinat per l'Audiovisual Observatory d'Estrasburg (Consell d'Europa).

Eurofiction és un observatori de la producció i la programació de ficció televisiva en què hi participen prestigiosos organismes d'investigació: British Film Institut (BFI), Institut Nacional de l'Audiovisual (INA), la Universitat de Florència, la Universitat de Siegen i la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquest observatori, fundat el 1995, ha atret en sis anys d'anàlisi (1996-2001) l'interès d'estudiosos i gestors de l'audiovisual a Europa que li han encarregat altres investigacions sobre l'economia de la producció i la programació de ficció europea (1). La investigació d'Eurofiction, que es publica cada any en anglès, francès i italià, dona accés a una àmplia informació i a una reflexió sistemàtica sobre la indústria televisiva, els seus continguts i el context cultural dels cinc països productors de ficció més importants: Alemanya, Espanya, França, Itàlia i el Regne Unit.

Potser només sigui una casualitat feliç la que va permetre, a meitat dels anys noranta, donar forma, a través de la creació d'Eurofiction, a una inquietud coincident entre diferents investigadors europeus de la televisió. Aquells anys, després d'una dècada de domini de l'entreteniment sota la forma del *reality show*, s'iniciava el desplegament de la ficció pròpia europea que acabaria per relativitzar el domini històric de la via nord-americana del *story telling*

domèstic. Estàvem en ple procés de transició del sistema de monopoli televisiu al de la liberalització, s'iniciava l'era digital i l'expansió de la comunicació per mitjà de les tecnologies i s'accelerava el procés d'uropeïtzació de la globalització. És precisament l'expansió dels sistemes televisius extraterritorials integrats en un context accelerat de globalització la que coincideix amb una demanda cada cop més sensible a les qüestions d'identitat, molt associades al context dominant dels mitjans de comunicació en la vida social.

La ficció televisiva europea es reconeix en molts aspectes, comentats en la primera part d'aquest volum, perquè viu l'era de transició entre l'antic i el nou règim de la comunicació posant precisament en el centre dels seus drames i comèdies populars la qüestió de la identitat a través dels seus diferents gèneres i formats. Es pot afirmar que una identitat cultural i una identitat industrial es poden reconèixer perfectament a través de les diferents anàlisis que serveixen per fer aquesta fotografia del conjunt de la producció de ficció europea. Per això, si hi ha alguna cosa en comú entre els cinc sistemes televisius més importants que s'ocupen de la ficció a Europa és, precisament, la diferència. Aquesta diferència és molt clara en relació amb la potencialitat industrial de la ficció als països del nord, Alemanya i el Regne Unit, per una banda, i els països de l'àrea mediterrània, per l'altra. També és clara aquesta diferència entre tots els països a l'hora d'escollir les ofertes de gèneres i formats per respondre a les demandes de les seves respectives audiències. Aquesta marcada diferenciació en la producció i la programació de les televisions probablement farà que sigui encara més llarg el camí han de recórrer els productes en el mercat europeu. A això se li ha d'afegir el poc interès per la coproducció, arran

---

(1) El 2000 es va publicar el primer estudi sobre els costos de producció de la ficció pròpia a Europa. El pròxim estudi es publicarà aquesta tardor. Un altre estudi sobre la programació de la ficció europea s'acabarà a finals del 2002.

de les dificultats i els fracassos d'experiments del passat.

Malgrat l'absència de circulació de programes de ficció en el mercat europeu, Espanya s'ha beneficiat de l'exportació d'algunes de les seves produccions de més èxit. Una política de producció més atenta a les possibilitats d'adaptació de formats podria ser la solució a l'hora de crear un mercat europeu. En el mercat intern espanyol la relació entre les televisions autonòmiques i de la FORTA i les televisions estatals és semblant al que s'esdevé de portes cap a Europa. Els productes de les autonòmiques funcionen bé com a adaptacions en alguns casos i l'experiència de la *sitcom* de Televisió de Catalunya *Plats Bruts* hauria d'animar les productores a experimentar més per aquesta via.

En la segona part d'aquest volum presentem els resultats de la investigació sobre la producció i l'oferta de ficció domèstica durant l'any 2001 a Espanya, tant de cadenes estatals com autonòmiques. En la lectura detallada de les diferents variables que incideixen en el sistema de producció de la ficció es podran trobar les incidències que han tingut lloc durant un any de programació, però també moltes explicacions sobre com una indústria estatal, que ha passat en pocs anys de ser una gran importadora de ficció, ha creat recursos d'oferta propis, ha augmentat com cap altre país europeu en aquests anys les hores i els episodis emesos per satisfer la nova demanda d'històries i personatges pròxims.

Amb tot, encara queda molt a fer. Tot i que s'ha produït una certa consolidació dels sistemes productius, Espanya encara té una estructura immadura, si tenim en compte l'escassa diversificació dels seus gèneres i formats; el nombre de títols per any encara està molt per sota de la resta dels països europeus i la inversió per a producció també és minsa en comparació amb la taxa europea. A més a més, l'hàbit adquirit d'una política d'inversions en ficció televisiva, sempre dependent de factors conjunturals, compliquen la vida de les productores independents i dels professionals de la creació d'històries i guions. Els plans d'inversió en telefilms (*tv-movies*) s'anuncien des de fa anys en els mitjans de comunicació amb la mateixa freqüència amb què s'anul·len o s'obliden.

A Espanya, igual que a Europa, la televisió s'ha oblidat dels joves i els formats de *Gran Hermano* i *Operación Triunfo* s'han ocupat de substituir el buit deixat per la ficció. Per això és peremptori preguntar-se en quina mesura pot afectar la qualitat dels programes de ficció la lògica del curt

termini, el seguidisme de les modes homogeneïtzadores i la cada cop més gran mediació de les televisions en les produccions que fan saltar de la graella els productes que no s'arriben a consolidar. I si la CBS hagués cancel·lat de la seva programació *Dallas* perquè aquesta *soap opera* va tenir l'acceptació immediata de l'audiència quan es va estrenar ara fa 24 anys. Les televisions fan mal a la ficció? En un país com Espanya, igual que passa a Itàlia, amb productores independents que depenen finançament de les televisions per al desenvolupament dels seus projectes, en quina mesura són aquestes televisions les que imposen les seves cauteles i els seus conservadorismes creatius per sobre de la capacitat de renovació artística dels seus creadors i guionistes?

La qüestió de la qualitat i el dret a la cultura per televisió és un altre dels temes pendents. Per exemple, les minisèries permeten representar amb més provisió de mitjans la història i els personatges nacionals, però la seva presència és testimonial i les televisions públiques no demostren que estan preparades per afrontar un gènere que, per les seves característiques, hauria de representar una excepció cultural. La narrativa popular té alguna possibilitat de supervivència en els formats serials que no siguin estrictament comercials, és a dir, per a grans audiències? No oblidem, tal i com la història recent de la televisió ha demostrat als seus directius, que la ficció nacional, de la mateixa manera que la informació, contribueixen a augmentar la imatge de prestigi de les cadenes entre els espectadors. Ningú no demana que les televisions públiques continuïn perdent diners amb produccions poc rendibles econòmicament. Els espectadors tenen un cert poder a l'hora d'expressar què els agrada a través dels índexs d'audiència. Com a ciutadans també tenen el dret a preguntar-se si en la ficció, que suposa l'oferta més gran de gèneres a Espanya, les sèries són exclusivament un producte d'entreteniment o si disposen d'un espai narratiu favorable a la representació dels temes de la identificació cultural, el desenvolupament de la llengua i la literatura pròpies i, fins i tot, un caràcter àmpliament educatiu. Amb aquesta finalitat pot ser d'interès un intercanvi més estret amb Europa. En aquest sentit serà molt important seguir atentament la voluntat política que expressen les administracions en relació amb el calendari i les formes de compliment dels articles de la normativa europea relatius a la producció i l'oferta de productes europeus.

1. L'Europa de la ficció domèstica

José Carlos Arnanz

Existeix una ficció europea? És la pregunta que es podrà fer el lector quan hagi llegit aquest capítol dedicat a explicar el comportament comparatiu i històric de la ficció de producció domèstica en cadascun dels cinc països durant aquests últims anys. Existeixen factors culturals ben definits que justifiquin els estereotips dominants de certs països europeus, entre aquests Espanya?

En l'estudi anual sobre les sèries de ficció domèstica d'Eurofiction, els espanyols resulten ser els espectadors que tenen més oportunitats de riure enfront dels seus veïns europeus.

Els alemanys i els britànics tenen menys opcions d'escollir si mirem el que ofereixen les televisions: més sèries dramàtiques i policíacques que en altres països. Amb tot, Alemanya ha decidit apostar en els pròxims anys per la *sitcomedy* i ha destinat inversió i estudi a un gènere típicament nord-americà. Segons l'estudi realitzat sobre les 6.053 hores de ficció europea de l'any 2001, els britànics i els alemanys prefereixen el drama i els francesos, les sèries d'acció i crims.

Els italians trenquen l'estereotip de grans especialistes de la comèdia en el camp cinematogràfic ja que la televisió italiana contemporània es decanta pel drama, tot i que, com veurem, amb temes molt especials. A Espanya, malgrat la gran oferta de sèries dramàtiques de les pantalles estatals i autonòmiques, les sèries d'humor ocupen el segon lloc en la producció anual, en què destaquen per sobre del conjunt dels altres països europeus.

Els britànics, com a bons conservadors de les tradicions, són fidels a les seves sèries realistes de sempre (*Coronation Street*, *Eastenders*), que continuen ocupant els primers llocs d'audiència després de decennis d'emissió, tot i que *Only Fools and Horses*, de la BBC, una *sitcom* (l'única comèdia entre els 20 programes més vistos que confirma la regla), és l'episodi més vist del 2001. La seva afició a les

sèries dramàtiques només és comparable a l'enorme popularitat que mantenen els serials en els països iberoamericans. A Itàlia, el millor aliat del negoci de la televisió ha estat el Jubileu de l'any 2000, celebrat a tot el país amb gran pompa i evocació de les figures i els moments de la tradició religiosa. Dels deu programes més vistos en hores de màxima audiència, quatre van ser religiosos: dues minisèries sobre el *Padre Pio*, en procés de beatificació; la història d'un agent de les forces repressores imperials romanes convertit en apòstol després de caure del cavall (*San Pablo*); i el relat d'un miracle (*Lourdes*). A aquests títols s'hi haurien d'afegir els capítols de la coproducció *La Bíblia* que es van emetre per la RAI 1 del 1996 al 2000, un *Prete fra noi* emès les temporades 97-98, 98-99 i 2000-2001 per les dues cadenes de la RAI. *Gli amici di Gesù*, emesa aquests dos últims anys per Canale 5, i *Don Matteo* (RAI 1), que va obtenir més de 7 milions d'audiència el 2001, tanquen un clar període de continguts exemplars. Però potser el que crida més l'atenció és la desaparició de la comèdia de les 20 emissions més vistes, que es reparteixen les preferències del públic entre el drama i els temes policíacs (*Crime*).

Els francesos, com els alemanys, prefereixen el drama policíac. Set dels deu primers programes de màxima audiència del 2000 van tenir protagonistes i històries de policies i n'hi ha (*Julie Lescaut*) que han estat alguns anys en pantalla. El segell diferencial respecte del gènere d'altres països es troba en la profusió d'heroïnes policies (*Un femme d'honneur*, *Sandra et le siens*, *Femmes de loi*). Un tipus de protagonisme que a Espanya no va tenir gaire èxit amb l'assaig poc convincent d'Ana Belén, del costat de les forces de l'ordre en el paper de *Petra Delicado*. L'any 2001, 9 sèries de les 20 més vistes van ser drames policíacs. Espanya, amb les seves incursions en els gèneres policíacs (*Comisario*, *Policías* i *Guardia Civil*), que l'apropen tímida-

ment a les tendències dels altres països, destaca perquè és el país inventor del *dramèdia*. Un híbrid entre el drama i la comèdia (com ara el precursor *Médico de familia*, l'adaptació del qual a Itàlia i Portugal s'ha vist premiada amb l'èxit d'audiència) amb una mescla d'estils d'altres productes que van de l'estètica rànica d'*Hostal Royal Manzanares*, l'adaptació del model nord-americà (*Siete vidas*), i comèdies de situació d'un to surrealista (*Ala...Dina!*) o grotesc (*Manos a la obra*). Tots són productes que la resta d'europèus considera "typical spanish". El 2001, 9 dels 20 programes més vistos van ser comèdies, tot i que *Periodistas*, que apareix com un drama, és en realitat un *dramèdia* en molts trossos de les seves històries.

Però una mirada més analítica i rigorosa de l'escena de conjunt d'aquests últims sis anys en la televisió europea ens permet observar, des d'una perspectiva privilegiada, un mapa estable i unitari en la distància, però molt diferenciat i dinàmicament irregular en els contorns de proximitat.

Existeix una indústria de la ficció televisiva, que amb prou feines es pot percebre a l'Espanya i la Itàlia del 1996, any que es va iniciar l'Observatori EUROFICTION, però que el 2001 apareix ja consolidada i fins i tot amb força suficient per posar-se per davant, en matèria de producció, de la indústria audiovisual francesa, tan envejada en altres temps. El cas d'Espanya és el més destacat perquè ha passat de tenir la televisió amb menys volum de producció a col·locar-se en tercer lloc entre els cinc grans països europeus. (2)

En general es pot dir que els cinc països tendeixen a créixer en aquests últims sis anys, mentre que només França presenta una tendència contrària. El descens en hores de ficció a Espanya l'any 2000 es va veure immediatament compensat l'any següent.

Alemanya ja presentava el nombre més alt d'hores el 1996 i ha continuat creixent fins a establir-se al voltant de les 1.800 hores. El Regne Unit i Itàlia també tornen a créixer, tot i que en proporció i mercats molt diferents. Alemanya i el Regne Unit són, a més, els dos països exportadors de ficció europea, gràcies a la seva qualitat de producció i a una indústria que ofereix garanties d'estabilitat al mercat de compradors. La quota de mercat del 2001, que arriba a les

6.053 hores de ficció, permet fer-se una idea força aproximada de les tendències generals que presenta aquest gènere a Europa. Dos països del nord es reparteixen el 57% del mercat amb nivells de producció molt semblants enfront d'un mercat llatí amb una oferta molt més diferenciada.

Les diferències entre els països resulten molt més explícites quan s'analitza la televisió segons nombre de títols que es produeixen anualment. Alemanya demostra ser el país més prolífic, ja que ha afegit, fins i tot, 26 títols a la seva oferta del 2001. El retrocés de França en hores de producció es pot relativitzar, però, gràcies al fet que manté la seva capacitat de producció de títols, fins i tot per sobre del Regne Unit en aquests dos últims anys. Espanya i Itàlia, malgrat la seva recuperació industrial en matèria de ficció, encara estan molt lluny de disposar d'una gran reserva de títols anuals. En aquests dos països encara no ha sorgit una clara política d'inversió de les cadenes en ficció pròpia, fet que s'uneix a la debilitat de les empreses productores independents.

Alemanya, igual que Espanya, presenta el mercat més diversificat pel que fa a les dimensions i els models de televisió pública i privada, terrestre i satèl·lit, els efectes del qual sobre la dispersió de les audiències és limitat gràcies al potencial de les dues grans cadenes, ARD i ZDF. Alemanya, amb una programació que no s'ha alliberat dels embats causats pels grans formats de realitat (*Gran Hermano*) que predominen a tot Europa, és l'únic país que el 2001 presenta una concentració de gairebé el 70% de la producció pròpia en les televisions públiques.

El Regne Unit és la segona indústria de ficció amb sèries que ja formen part de la seva cultura popular, com ara *Eastenders* i *Coronation Street*. El seu creixement també ha estat constant, amb alguna excepció anual, però el 2001 ha demostrat que augmenta d'una manera considerable la seva producció en un panorama molt competitiu entre la BBC i la ITV. Aquest any, la BBC1 ha passat a encapçalar el mercat televisiu amb un 26,9% i ha invertit la tendència d'aquests últims set anys amb el seu competidor més pròxim, la ITV1 (26,7%). La televisió de formats també ha tingut un espai destacat en la graella amb programes prou

---

(2) S'ha de destacar el cas de Televisió de Catalunya que, des dels inicis d'Eurofiction, ja emetia serials de producció pròpia (*Poblenou*, des del 1994). (N. de l'E.)

coneguts com ara *Big Brother*, *Pop Star* i *Pop Idol*.

Pel que fa a Espanya, l'any 1999 és fins ara el més productiu en ficció pròpia. A part de la ficció de Televisió de Catalunya, analitzada des del 1996 per Eurofiction, aquell mateix any també es van incorporar els canals autonòmics al càlcul europeu, donada la importància d'aquest tipus de televisions agrupades en la FORTA en el mercat competitiu, encara que les emissions es limiten als seus àmbits geogràfics propis establerts des del 1984. La seva incorporació a Eurofiction està més que justificada per les dades del 2001, en què, per primera vegada, la producció de 732 hores de ficció dels canals autonòmics supera les 586 hores de les cadenes estatals. Aquesta tendència es remunta al 1998, quan la producció de ficció de les cadenes estatals més Televisió de Catalunya va ser suficient per superar França i situar-se des d'aleshores en el tercer lloc dels països productors. El 1999, la producció de les cadenes estatals i la FORTA va superar el volum horari de producció del Regne Unit.

Itàlia ha hagut d'esperar fins a l'any 2000 per superar França i confirmar, l'any següent, el retrocés constant de la ficció televisiva d'aquest país, en contrast amb la recuperació i el major dinamisme productiu de les dues grans xarxes italianes de televisió, RAI i Mediaset. S'ha de veure què passarà d'ara endavant en un país que el primer ministre és el propietari de l'empresa que hauria de ser, teòricament, la competència de la RAI. Un sol gestor controla dues grans empreses televisives i això no té precedents en la història de la televisió. Per a alguns productors italians, aquesta situació elimina de fet el mercat i podria comportar més problemes a part de la crisi d'inversió publicitària que afecta els cinc països productors de ficció.

El 2001 França ha tornat a disminuir la seva producció de ficció, alhora que ha augmentat el nombre d'espectadors, sobretot en l'àmbit de la televisió digital (22 %), molt per davant de les preferències dels espanyols per aquest tipus de canals (3,3%). *Loft Story*, la versió francesa de *Gran Hermano*, ha estat el gran triomfador de l'any i la seva expansió en la graella diària s'ha assemblat força al que va passar a Espanya en la seva primera emissió. El fracàs de *Le Groupe* fa desaparèixer la poca ficció juvenil que encara resistia en la graella de tarda. Les sèries es redueixen a dues per setmana, però el *prime time* es manté. Gràcies a aquesta oferta per a grans audiències, la ficció manté una

important producció de nous títols que afavoreix les petites cadenes i s'acosta al compliment de la quota de producció europea.

El nombre d'episodis per títol a cada país ens ofereix el rendiment assolit per cada producció. Per exemple, una *tvmovie* equival a un episodi, el més baix índex de serialitat comparat amb la telenovel·la catalana *Nissaga de poder*, que el 2001 va arribar a 229 capítols, o *Al salir de clase*, que va arribar als 254 episodis. El 2000 tots els països, tret d'Itàlia, havien perdut episodis respecte de l'any anterior. Si volem trobar algun element d'homogeneïtat entre els països europeus, l'hem de buscar en aquest tipus de variable: el 2001 tots els països es van recuperar, tret de França.

En general, als països europeus hi ha una mena de producció de llarga serialitat que els permet, un any rere l'altre, assegurar el rendiment de la graella de ficció. A Alemanya ens trobem amb sèries clàssiques com ara *Tator* (*Scene of the Crime*), una col·lecció d'antologia que des del 1970 és produïda per diferents televisions, la mateixa ARD, l'ORF d'Àustria i la DSR de Suïssa. A França és la sèrie també policíaca *Navarro*, emesa amb èxit per TF1 i que es va iniciar el 1989, o *Julie Lescaut*, iniciada el 1992. Al Regne Unit, *Eastenders* i *Coronation Street*, i a Itàlia la famosa *La Piovra*, emesa durant moltes temporades i també exportada amb bons resultats, que va tornar el 2001 i va obtenir un lloc destacat entre les vint emissions més vistes. L'èxit més recent de llarga durada prové del format adaptat d'Espanya *Un Medico in Famiglia*. Precisament Espanya és el país que manté el nombre més alt d'episodis per títol, la qual cosa representa una mitjana de més de 36 produccions, enfront de França, que manté l'índex més baix de capítols per títol, seguida d'Alemanya. Les raons de la gran diferència de continuïtat de les produccions estan relacionades amb les tradicions culturals d'alguns països, com ara la gran demanda de *tvmovies* policíacs a Alemanya i França. O bé, paradoxalment, gràcies a un sistema obsolet de producció com l'italià, més habituat a la creació de formats cinematogràfics que possibiliten les minisèries. A Espanya, com que no hi ha una tradició de ficció pròpia, a partir del 1994 va poder posar les bases d'una producció de continuïtat que, a TV3 (canal generalista de TVC) amb *Poblenou* o a Telecinco amb *Médico de familia*, li permet d'anar ampliant progressivament l'aposta per sèries de llarg recorregut.

Les estratègies de programació de la ficció pròpia són probablement un dels factors que reflecteixen millor la diversitat europea. El total d'episodis de producció pròpia dels cinc països en *prime time* (3) ha estat de 4.814 enfront de 4.959 episodis en altres horaris. Mentre Alemanya i Itàlia tenen un alt nombre d'episodis (1.716 i 683, respectivament) fora del *prime time*, el Regne Unit (amb 1.499) i sobretot Espanya (amb 1.544) resulten ser els països que més aposten pels horaris de grans audiències per col·locar els seus productes de ficció domèstica.

Normalment les produccions emeses en aquests horaris han rebut més inversió que les programades durant el dia, en molts casos tenen una gran qualitat i solen fer entrar elements cinematogràfics amb el rodatge en exteriors, un elenc d'actors més cotitzats en el mercat i, sobretot, una certa capacitat de risc quan es tracta de provar gèneres nous. En el cas del Regne Unit, la BBC1, que ha aconseguit superar per la mínima la ITV, té una lectura positiva per a la política de major inversió en aquest gènere en un moment de *formatomania* de programes *reality*, i un dels seus encerts ha estat reforçar el *prime time* dels divendres. A França, amb 354 episodis en *prime time*, la inversió més gran de la producció s'ha destinat a aquesta franja horària a TF1, la cadena estandard de la ficció francesa. Es tracta de sèries de 90 minuts que, com ara *Navarro*, es caracteritzen per un gènere molt definit i personatges que estableixen una identificació amb el públic, tal com ha passat també amb *Julie Lescaut*, la versió femenina de la ficció de detectius. En el cas d'Espanya es presenta un escenari força atípic respecte d'Europa, ja que, en diferents dies de la setmana les cadenes estatals i autonòmiques competeixen amb ficció pròpia i resisteixen amb èxit el futbol o *Gran Hermano*. La gran diversificació de sistemes televisius i l'enorme competitivitat entre totes les cadenes no es trasllada, però, a la diversificació de formats. Espanya és el país que presenta un paisatge monotemàtic de formats juntament amb una escassetat de títols de ficció anual (vegeu el capítol 4).

Eurofiction realitza anualment una anàlisi de la programació de la ficció pròpia i estrangera durant el mes de març. Fins i tot amb la prudència que s'ha de mantenir al voltant de la representativitat d'aquestes mostres, existeixen regularitats molt significatives que compensen els límits d'una setmana del corpus de programació. Aquest mostreig permet saber quantes hores de ficció programa cada país en conjunt, sumades totes les cadenes. Però són especialment importants les dades relatives a l'equilibri entre la ficció de casa, la nord-americana, l'europea i la de la resta de països (especialment important per a Espanya és el cas de l'aportació llatinoamericana). La posició d'Espanya respecte de la resta d'Europa és destacable per diferents motius.

Alemanya va programar 201 hores de ficció el 2001 i és el país líder en aquest gènere enfront de les escasses 72 hores d'Espanya (4), moltes menys que les 165 de l'any passat. Però el més rellevant és la proporció de ficció nord-americana que, en el cas d'Alemanya i Espanya, ha patit una retallada important, amb un saldo a favor d'aquest últim. A això li hem d'afegir el fet que la ficció nord-americana s'ha hagut de buscar un lloc fora del *prime time*, ocupat, generalment, per la ficció estatal o autonòmica. Però Espanya també és el país que menys programació europea presenta en aquests 6 anys. Hauríem d'esbrinar si existeix una relació entre els sistemes productius més dèbils d'Europa i l'escàs interès per l'intercanvi d'aquest gènere amb els seus veïns o si es tracta, més aviat, de la síndrome d'hipnotisme adquirit respecte de la ficció televisiva dels Estats Units que, per altra banda, és molt competitiva. Aquesta preponderància històrica de l'exportació nord-americana es troba, però, molt compensada amb el 88% de col·locació de ficció domèstica en *prime time* a Espanya, la més alta d'Europa, seguida de prop per Alemanya, amb un 86%. Itàlia, amb un 53 % de la ficció pròpia en les hores de més audiència ocupa l'últim lloc en coherència amb el seu índex més alt de programació nord-americana durant aquella setmana.

L'anàlisi dels formats de la ficció europea ens permet

---

(3) El concepte d'inici de *prime time* per a la ficció té en les televisions europees una forquilla molt àmplia que va de les 20.30 a Alemanya fins a les 21.30 a Espanya.

(4) Tal com s'indica en aquest informe, el 1999 es van incorporar les televisions autonòmiques a l'estudi anual de la ficció a Espanya. Però, per raons de coherència metodològica, la mostra recull les mateixes cadenes que el 1996, any que va començar Eurofiction, és a dir, TVE 1, Antena 3, Telecinco i TVC.

Formats per títols

	<i>Tvmovies</i>	<i>Miniseries</i>	<i>Series</i>	<i>Serials</i>	<i>Antologies</i>
Alemanya	229	24	108	17	9
Espanya	8	4	39	10	-
França	93	19	59	-	5
Itàlia	5	28	18	5	1
Regne Unit	54	33	67	19	-
Total 2001	389	108	291	51	15
Total 2002	345	94	293	45	22

Font: Eurofiction

valorar les tendències cap a l'especialització i la diversificació de la producció entre els diferents països. Si, com sembla ser pel que se s'ha vist fins ara, l'únic tret en comú de l'Europa de la ficció televisiva és la diversitat de sistemes de producció i programació, en el cas dels formats això encara és més evident. Alemanya i el Regne Unit són, a molta distància de la resta de països, els que presenten una gran diferenciació i el volum més gran de formats. Els 229 títols de l'any 2001 emesos per les televisions alemanyes deixen en evidència un desequilibri històric en aquest camp per a Espanya i Itàlia. El Regne Unit programa el nombre més alt de minisèries i, en menor grau, els altres països, menys a Espanya, on és un gènere en extinció. Una oportunitat perduda per apostar per la qualitat de la ficció a través de la posada en escena de personatges i esdeveniments històrics del país o per aprofitar el patrimoni literari, i de beneficiar-se dels acords de coproducció europea, tan poc promoguts per la indústria de la televisió

estatal i autonòmica. Es tracta d'una excel·lent ocasió perduda per a les televisions públiques que, per la pròpia naturalesa, haurien d'aplicar l'excepció cultural a les formes pròpies de la tradició artística i cultural. En aquest context, el cas d'Itàlia és exemplar perquè sempre ha afavorit la producció de minisèries, fins i tot amb inversions a llarg termini, com s'ha pogut veure en la política de la RAI per assegurar la seva continuïtat a deu anys. Es tracta, en tot cas, de productes cars i els italians es queixen, amb raó, que aquests formats, com que tenen pocs capítols, suposen una manca d'aprofitament dels recursos productius que es posen en marxa amb cada títol nou. Amb tot, l'arrel d'aquestes crítiques es troba possiblement en l'escassa atenció que es presta a la creació de sèries i serials, que suposen, amb un sol disseny de producció, una amortització més gran en termes de costos i de rendiment d'audiència perquè possibiliten la fidelitat dels públics cap a aquests productes, com és el cas d'Espanya.

2. Panorama audiovisual espanyol el 2001

José Carlos Arnanz

L'any 2001 serà recordat principalment pels atemptats de l'11 de setembre, convertits per la televisió en directe en un dels espectacles més inimaginables de la història.

En l'ordre domèstic va ser l'any d'*Operación Triunfo* que, si bé va obtenir els primers mesos del 2002 les audiències més destacades, va consolidar a Espanya el fenomen de la realitat amb format i va indicar clarament que els èxits previs de *Gran Hermano* eren alguna cosa més que un esdeveniment passatger. Aquest tipus de contingut es comença a prendre seriosament i amenaça de convertir-se en una pràctica constant que pot desestabilitzar per sempre els patrons coneguts de programació. El format comença, a més, a diversificar els seus tentacles i a reinterpretar des d'unes exigències pròpies els altres gèneres tradicionals en un moviment de conseqüències imprevisibles.

Les normes i les institucions

El macrosector de les telecomunicacions i l'entreteniment va continuar elaborant durant el 2001 discursos al voltant de la migració digital dels sistemes de producció, distribució i consum, tot i que amb més prudència que en anys anteriors.

El debat sobre la insuficiència de l'ample de banda assignat als canals de televisió per a la seva emissió digital terrestre (qualificat pels operadors com un amuntegament en el múltiplex que nega precisament els grans avantatges teòrics del sistema: la qualitat de recepció i la interactivitat) va passar, al llarg de l'any, de la desconfiança passiva a un cert pacte al voltant del terminal únic MHP. No obstant això, malgrat els esforços arbitrals de les administracions, continua sense haver-hi un mercat de receptors digitals al país, ni en la seva forma senzilla d'accés als senyals en obert ni en les modalitats complexes que inclouen disc dur

i accessos a la xarxa d'alta velocitat.

Sembla evident que ningú no vol ser el primer en arriscar en la maduració digital: ni les administracions volen donar subvencions, ni les televisions públiques semblen disposades a seguir el model BBC de creació de canals atractius en obert que impulsin el mercat, ni els canals privats no volen assumir el risc de finançar els sistemes de recepció, ni la indústria electrònica no vol invertir en la promoció de productes (tecnològicament ja desenvolupats) quan no hi ha una garantia de vendes a gran escala de continguts i serveis. A més a més, la informació de l'usuari corrent és gairebé nul·la.

Un bon indicador de la migració digital és el fet que el 2001 es van firmar els contractes relatius a l'emissió en TDT, tant per part dels operadors analògics existents d'àmbit estatal (TVE amb els seus dos canals, Antena 3, Telecinco i Canal+) com dels nous interlocutors (Net TV i Veo TV). També es va descartar definitivament la creació d'un tercer canal comercial, una hipòtesi amb la qual s'havia especulat des de les adjudicacions del 2000: els pretendents no veien clar el negoci. A més, Net TV ha de modificar la seva estructura accionarial donada la presència simultània del Grupo Correo, després de l'adquisició de Prensa Española, al nou canal i a Telecinco.

En l'entorn autonòmic els nous canals van ser, paradoxalment, analògics. Per una banda, la televisió de Castella-la Manxa va començar les seves emissions a finals d'any. Per l'altra, es va crear una mena de canal extremeño que combina l'extensió territorial del Canal Sur andalús amb l'adjudicació de la producció de programació regional pròpia a una empresa pròxima a Prisa: les dues mesures estan sotmeses a processos judicials que amaguen, com quasi sempre, plantejaments de caire polític.

Televisió de Catalunya realitza emissions en digital terrestre des del 1998. La Otra, segon canal públic TDT de

la Comunitat de Madrid, va començar les seves emissions oficials el març del 2001. Per la seva banda, Onda 6, primera emissora regional privada en TDT, també a Madrid, va canviar radicalment el seu model de negoci un any després de l'inici de la seva explotació i emet en analògic. A més, La Rioja va convocar i concedir llicències regionals en TDT amb un plantejament nou en què l'administració concedeix els quatre canals territorials a dos grups privats a canvi de certs compromisos de programació pública. Hem de recordar que totes les emissions de televisió, tret de les emissions per satèl·lit, ja siguin de propietat pública o privada, són, per llei, "servei públic".

Les comunitats autònomes de Madrid i Navarra van crear a finals d'any, almenys en el pla polític i normatiu, els seus consells audiovisuals, que s'uneixen al que ja existeix des de fa uns anys a Catalunya. El Consell de Navarra segueix el model iniciat pel català i recomanat per la Comissió Europea, mentre que el madrileny només té competències assessores.

Els grans grups de comunicació interessats en el desenvolupament de la televisió local van continuar ampliant les seves xarxes d'emissores analògiques i, de moment, no s'han produït notícies rellevants sobre la digitalització en aquest àmbit.

El debat sobre les funcions de la televisió pública estatal va continuar, encara que durant el seu primer any de pertinença a la SEPI, l'Ens va amagar els seus resultats econòmics amb índexs d'audiència molts bons i una certa notorietat positiva. Entre els aspectes més visibles del nou règim de gestió de RTVE hem de destacar el control més rigorós en els procediments de contractació de la producció externa i la flexibilització de la seva capacitat publicitària, que va incloure, per exemple, el patrocini dels fins ara intocables "Telediarios". L'agressivitat comercial de la televisió estatal en un mal any per a la publicitat va ser objecte de les típiques queixes dels operadors privats, a les quals s'hi van unir unes vegades la premsa escrita i altres, les emissores de ràdio.

El mercat

El temps d'audiència de televisió es va reduir lleugerament per segon any consecutiu. Les variacions es comprimeixen

dins del marge d'error estadístic de les dades, però a llarg termini la tendència pot ser d'interès. Els 208 minuts diaris per individu del 2001 s'acosten a la mitjana històrica dels últims vuit anys.

L'erosió dels canals generalistes es va manifestar amb força. Les tres grans cadenes estatals van perdre aquell any dos punts nets de quota de pantalla, malgrat els bons resultats de TVE 1 (24,8% de *share* anual, amb un guany de tres dècimes). Les dues cadenes privades principals van perdre prop d'un punt cadascuna (Telecinco 21,0% i Antena 20,4%), mentre el conjunt de les televisions autonòmiques marcava el seu millor registre històric amb un 17,0% de l'audiència del país. D'aquestes, només TV3 va encapçalar el seu mercat territorial amb una quota del 21,8% a Catalunya.

És precisament a Catalunya on observem un augment de l'audiència dels canals públics (excepte un lleuger retrocés de La2), que aconseguen una quota de pantalla acumulada del 53,2%, gairebé dos punts per sobre del 2000. El creixement més gran és el que presenten els canals de Televisió de Catalunya (TV3 i K3-33). TV3, el canal generalista de TVC, revalida el seu liderat en l'audiència catalana i augmenta la distància respecte dels seus seguidors (Antena 3 i Telecinco). El nou model de segon canal públic català (que es divideix en dues marques: K3, infantil i adolescent, i 33, alternatiu i cosmopolita) ha repercutit en un augment de l'audiència i la seva tendència a l'alça tendeix a equiparar-lo amb La 2.

La televisió de pagament va adquirir més d'un punt de *share* anual, malgrat les mancances del procés oficial de mesura, mentre la multitud de canals locals arribava a la xifra rècord de l'1,9% del consum total de televisió.

El nombre de programes que poden presumir de grans audiències és cada cop més petit. Només set emissions van superar l'any 2001 els 20 punts d'audiència mitjana, que equivalen a vuit milions d'espectadors; d'aquestes set emissions, tres són en realitat la mateixa emissió (el partit, la pròrroga i els penals del Bayern de Munic-València de la final de la Lliga de Campions de futbol), dos partits més de futbol per TVE 1, la gala final de la segona edició de *Gran Hermano* a Telecinco i les campanades de Cap d'Any per TVE 1. Les primeres emissions d'*Operación Triunfo* no van arribar a entrar en aquest grup selecte.

Els àrbitres sindicats que estableixen la mesura del mercat

Evolució del consum de TV i quota de cadenes 1990-2001

Any	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Target	10 i + anys	10 i + anys	4 i + anys	4 i + anys	4 i + anys	4 i + anys	4 y + anys	4 y + anys	4 y + anys	4 i + anys	4 i + anys	4 i + anys
Univers (000)	33.038	33.208	35.918	35.918	36.135	36.539	36.601	36.658	38.345	38.414	38.634	39.282
Minuts de TV	184	187	194	204	210	211	214	209	210	213	210	208
TVE1	52.4	43.0	32.6	29.8	27.6	27.6	26.9	25.1	25.6	24.9	24.5	24.8
La 2	20.2	14.2	12.9	9.6	9.8	9.2	9.0	8.9	8.8	8.1	7.9	7.8
TVE	72.6	57.2	45.5	39.4	37.4	36.8	35.9	34.0	34.4	33.0	32.4	32.6
TELE5	6.5	15.9	20.8	21.4	19.0	18.5	20.2	21.5	20.4	21.0	22.3	21.0
Antena 3	3.7	10.1	14.7	21.1	25.7	26.0	25.0	22.7	22.8	22.8	21.5	20.4
Canal (+)	0.3	0.9	1.7	1.9	1.9	2.3	2.2	2.5	2.4	2.4	2.1	2.3
Privades	10.5	26.9	37.2	44.4	46.6	46.8	47.4	46.8	45.5	46.2	45.9	43.7
Autonòmiques	16.4	15.5	16.5	15.6	15.2	15.4	15.4	17.4	16.5	16.5	16.9	17.0
Altres (*)	0.5	0.4	0.8	0.6	0.8	1.0	1.3	1.8	3.6	4.5	4.8	6.7

*	Quota 1999	Quota 2000	Quota 2001
Digitals	2.1	2.2	3.3
Local	1.2	1.5	1.9
Resta	1.1	1.2	1.5
Altres	4.5	4.8	6.7

Fonts: Sofres i Eurofiction

Àmbit: 1990-1997 Península i Balears / 1998-2001 Península, Balears i Canàries

(Sofres i Estudi General de Mitjans) van rebre crítiques que deixaven entreveure les lluites entre grups de comunicació, però també la inadaptació dels sistemes tradicionals d'investigació de mitjans en l'entorn digital emergent. Sofres va reforçar el seu referencial de les llars abonades a plataformes digitals mitjançant l'enquesta telefònica de ràdio de l'EGM, però els resultats continuen sent insatisfactoris, com també ho és la total exclusió de les llars abonades a serveis de televisió per cable. Per altra banda, es van dur a terme proves sobre la capacitat de diàleg electrònic entre els audímetres de Sofres i els terminals de Vía Digital, en una experiència d'identificació de canals molt positiva que es podria anar ampliant.

Les xifres del mercat publicitari van disminuir després de molts anys de bonança. Les variacions del cycle econòmic es manifesten en primer lloc a través d'aquesta variable i el 2001 va acabar, segons les dades d'Infoadex, amb una caiguda mitjana del 7,85% per a les televisions convencionals. A canvi, les noves televisions (locals, plataformes digitals i cable) van augmentar els ingressos per publicitat en un 3,12%.

Pel que fa a la televisió de pagament, el creixement del nombre d'abonats es va alentir en relació amb els bons resultats d'anys anteriors. L'increment net va ser d'unes 550.000 llars, per la qual cosa el nombre total dels abonats es va apropar als 2,8 milions, dels quals probablement uns

2,6 milions son llars. Canal Satélite Digital va tancar l'any per sobre dels 1,2 milions d'abonats i Vía Digital amb uns 800.000. En alguns mercats territorials com ara les Canàries i Madrid, la quota de pantalla de la televisió de pagament (inclòs el Canal + analògic) s'acostava ja al 8-10%. A Catalunya, l'índex de llars amb recepció de satèl·lit arriba al 14%, amb uns 400.000 abonats a les dues plataformes digitals.

Malgrat tot, els resultats econòmics de gairebé tots els operadors van continuar sent desastrosos i els comentaris sobre la necessitat de fusions amb l'objectiu de racionalitzar el sector van ser constants: cap altre país del món no disposa de tantes ofertes de televisió de pagament per habitant. En el cas de la plataforma en TDT Quiero TV, que no va oferir dades d'evolució dels seus abonats durant tot l'any, les dificultats financeres van començar a ser preocupants i s'anticipava la seva dissolució.

La televisió per cable va arribar a les 574.000 llars, sobre un total de 4,8 milions de llars a final d'any. Tot i la seva fragmentació en demarcacions, les queixes contra l'administració en relació amb la competència de Telefónica en ADSL i els compromisos d'inversió adoptats, la no caracterització com a televisió digital en la majoria dels casos i l'oblit per part dels sistemes oficials de mesura, el cable va començar a tenir una entitat audiovisual considerable. Per la seva banda, el cable històric, els operadors existents abans de les adjudicacions de 1997-98, van reivindicar el dret a transportar televisió i van rebre el suport de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, les llicències C1 de la qual autoritzen a transmetre, però no a produir continguts audiovisuals.

En termes generals, el màrqueting de la televisió de pagament es va orientar cap a la flexibilitat en la contractació i el joc promocional (amb la intenció d'incrementar la base social d'abonats), certes tècniques incipients de fidelització basades en punts, targetes, etc., i algunes estratègies de preus dirigides cap a la reducció de l'impacte dels accessos il·legals. La hipotètica potència de les plataformes com a integració de serveis de comunicació encara es va deixar de banda, sobretot quan els descodificadors promesos de tercera generació finalment no es van implantar.

Els serveis de valor afegit associats a les plataformes digitals no van viure un bon any. Es van donar algunes

experiències de publicitat interactiva i de participació en programes (el *¿Quiere ser millonario?* interactiu del canal Beca de Quiero TV), alguna reestructuració de la navegació i de les funcions d'informació i gestió d'usuaris, i la implantació de diverses funcions de comunicació avançada a través de tv-mail i integració de SMS, però les novetats no van ser res de l'altre món.

Potser aquest estancament estava relacionat amb la crisi generalitzada dels serveis d'Internet (els usuaris del qual van continuar augmentant el 2001 fins a arribar als 7,4 milions, el 21,2% de la població, segons la onada de tardor de l'Estudi General de Mitjans), que continuen sense trobar models sòlids de rendibilitat. Després de l'entusiasme per les noves tecnologies de la comunicació característic d'anys anteriors, el 2001 va ser una temporada de reflexió davant de factors d'indubtable capacitat per modelar el futur.

Sí que hi va haver, en canvi, moviments interessants en les connexions a Internet d'alta velocitat. A finals d'any hi havia uns 470.000 usuaris d'ADSL, una tecnologia que ja s'ha començat a provar com a mitjà de transmissió de continguts audiovisuals.

Pel que fa a la telefonia mòbil, es van perdre definitivament les esperances dipositades en l'UMTS, però, en compensació, es va desenvolupar en gran mesura la participació a través de missatges curts convencionals (SMS) en els programes de televisió, en una mena d'interactivitat vicària que aporta un negoci immediat (iniciada pel servei comercial Contxta d'Antena 3) i que contrasta amb la internetització poc rendible dels programes d'anys anteriors.

El cine digital va comptar amb algunes experiències pioneres a Barcelona, com ara la transmissió d'una òpera des del teatre líric del Liceu, que mostra les possibilitats d'un mitjà que comença a assemblar-se a la televisió. Pel que fa a la ràdio digital, no va generar notícies d'interès, tret de les conegudes demandes d'ajudes administratives per desenvolupar aquest mitjà: el nombre total de receptors DAB del país oscil·la entre 600 i 1.000.

Radio Televisión Española, amb les seves sèries més clàssiques, i Admira, amb *Padre Coraje*, van iniciar la comercialització de ficció televisiva en format DVD, segons el model de les *networks* nord-americanes amb algunes de les seves sèries de culte. A finals de l'any 2001, el parc d'aparells lectors de DVD a les llars espanyoles s'acostava a un milió.

Els continguts audiovisuals

Els programes de realitat amb format es van diversificar de noves maneres i van continuar engolint gèneres. La revelació de l'any, *Operación Triunfo*, va ser presentada pel màrqueting de TVE com una alternativa amb "valores" en què els joves participants s'esforçaven per aconseguir un objectiu, enfront de l'apologia de l'insubstancial "dolce far niente" del seu predecessor més immediat en l'èxit, *Gran Hermano*.

Tots els recursos de les dues cadenes públiques estatals es van posar al servei d'aquest concepte a mesura que es constata el seu bon funcionament, i fins i tot La 2 va modificar la seva programació nocturna per oferir un resum diari. En un procés que va tenir un aire d'improvisació, el programa es va estendre fins a la televisió temàtica (mitjançant un espai a Canal Satélite Digital) i va servir de suport per a un negoci discogràfic que l'Ens probablement no s'havia imaginat quan va cedir tots els drets a la productora Gestmusic Endemol.

Altres experiències de telereality procedien de TV3. El primer canal de Televisió de Catalunya va fer del gènere *reality* un format de servei públic: *Explica'ns la teva vida* pretenia filmar la memòria pública ciutadana, mentre que el *docu-soap Barri* retratava la vida de Cornellà, una ciutat dormitori obrera de l'àrea metropolitana de Barcelona. També Telecinco, des d'una altra perspectiva i amb uns altres interessos, va aportar telereality a la graella amb la segona edició de *Gran Hermano* (que no va tenir els efectes demolidors de l'anterior, però que per al canal va resultar més rendible), la segona entrega de *Supervivientes* i *Esperando a Miss España*, pensada per ajudar aquest certamen amb una variant del tractament de moda.

Tal i com sol passar en aquests casos, l'èxit d'un tipus de programa suposa el retrocés immediat dels productes substituïts. Tots els altres programes d'entreteniment van veure com disminuïa el seu temps d'emissió, inclosa la ficció.

Les sèries espanyoles no es van trobar en aquesta nova situació. Durant el 2001, només el *dramèdia Cuéntame cómo pasó* i la minisèrie *Severo Ochoa, la conquista del Nobel*, les dues de TVE 1, van obtenir audiències destacades. La resta de les sèries de cert èxit, la majoria d'altres temporades (la "generació del 98": *Periodistas*, *Compañeros...*), rebaixava les seves expectatives o es veia

obligada a canviar de dia per no coincidir amb els programes de telereality.

Per la seva banda, la ficció seriada estrangera va sortir definitivament del *prime time*, amb *Ally McBeal* a Telecinco i *El Fugitivo* a TVE 1 com a últims supervivents, tot i que *Los Simpson* va aguantar bé la presència a les 10 de la nit durant el segon semestre. En canvi, les sèries importades van trobar noves possibilitats en les tardes dels caps de setmana (*Embrujadas* i *Cazatesoros* a Telecinco), a més de reforçar les seves franges clàssiques. Les sèries de més èxit als Estats Units passaven directament als canals de pagament, com ara *Friends*, *Sexo en Nueva York*, *Los sopranos* i *El abogado* a Canal + i *CSI* a AXN.

L'oferta de cine i esports es va veure reduïda un altre any, malgrat l'ús freqüent dels llargmetratges en el *prime time* per cobrir les franges amb debilitat competitiva o per substituir les nombroses estrenes fracassades. *Titanic* va ser la pel·lícula més sonada de l'any a Antena 3, encara que els principals esforços d'aquest canal es van centrar a empaquetar i tematitzar les seves pel·lícules, sense gaire èxit.

Pel que fa a l'esport, la principal novetat va ser que un servei de pagament (Vía Digital) va aconseguir per primera vegada els drets del *Mundial de Fútbol* del 2002, en el que sembla ser el principi de la fi dels partits en obert, malgrat les normes sobre l'interès general. No obstant això, algunes instàncies van posar en dubte la viabilitat del futbol com a negoci per a la televisió de pagament.

L'11 de setembre i els esdeveniments posteriors (l'atac aliat contra l'Afganistan) van desencadenar un important increment de l'oferta informativa, acompanyada la majoria dels casos de bones audiències. A Catalunya, els informatius de TV3 són els que van sortir més reforçats i van apuntalar el lideratge de la cadena. Eventualment, els canals van trobar en el tractament del tema una fortalesa que no havien aconseguit altres programes regulars, com ara *Diario de guerra* d'Antena 3 enfront de *Crónicas Marcianas*. Els reportatges d'investigació sobre temes d'actualitat i ressonància social, que presenten una certa relació que potser no és tan sols superficial amb els espais de realitat amb format, van aportar una forta notorietat als canals privats i a algunes cadenes autonòmiques.

Les franges del *daytime* van continuar en mans dels seus propietaris tradicionals, especialment en la programació relacionada amb els magazines. *Día a día*, als matins de

Telecinco, va ampliar la durada fins a les portes de l'informatiu de sobretaula i va mantenir el domini compartit amb TVE 1 enfront dels intents d'Antena 3 per fer rendibles la franja, aquesta vegada mitjançant la insòlita figura d'un conductor masculí (*De buena mañana*). (5)

Per la tarda, Antena 3 va reforçar la solidesa de *Sabor a ti* amb el descobriment estiuec (després prorrogat a la temporada regular) de *El diario de Patricia*, amb què el *talk-show* testimonial en estat pur recuperava una posició perduda en benefici dels magazines, fortament orientats cap a les notícies del cor. Alguns intents de Telecinco per amortir aquest domini van ser *Nada personal* i algunes experimentacions fracassades sobre *Buenas tardes*.

En l'entorn de mitjanit, el *late show* *Crónicas marcianas* (Telecinco) va continuar sent amo i senyor de la franja malgrat les maniobres de la competència per desgastar la seva quota de pantalla, com ara el frustrat *Maldita la hora* d'Antena 3, i *Ésta es mi historia* i *Tiempo al tiempo* de TVE1. Per altra banda, Telecinco va voler ampliar el seu avantatge nocturn als dies de la setmana que no emet *Crónicas*, mitjançant espais com ara les entrevistes personals de *La noche de Fuentes y Cía*. i la recuperació del debat-espectacle de *Moros y cristianos*.

No obstant això, van ser alguns canals autonòmics els que van aportar una de les grans sorpreses de l'any: el *talk-show* juvenil *Ésta es mi gente*, emès per la tarda o en l'accés al *prime time*. El tractament desenfadat i tolerant de les qüestions més típicament juvenils va reinventar per sorpresa un gènere que semblava molt limitat en termes de *target*. Les variants de participació i d'elaboració d'especials sobre les relacions personals i de parelles van aconseguir una notorietat que els canals d'àmbit estatal es van afanyar a llegir de maneres diferents.

Els concursos i els *shows* van perdre presència en els

canals espanyols. Entre els primers, van desaparèixer alguns dels més veterans (*¿Quiere ser millonario?* i *El juego del euromillón*, tots dos de Telecinco) i les noves experiències en *prime time* no van ser del tot satisfactòries (*Audacia* a TVE 1, *Fort Boyard* a Telecinco), però altres es van consolidar amb una bona resposta per part dels espectadors en les franges horitzontals (*Pasapalabra* d'Antena 3).

L'entreteniment massiu del període de màxima audiència no va aportar gaire sorpreses. Van triomfar els programes de caire tradicional que caracteritzen algunes cadenes (*Cruz y Raya.com* i *Los Morancos* a TVE 1, *Menudas estrellas* a Antena 3), algunes propostes noves (*El show de los récords* i *La batidora* a Antena 3) i, és clar, les diferents gales i programes especials de l'any: els premis Goya, miss Espanya, el Festival d'Eurovisió, etc. Altres apostes es van oblidar ràpidament, com ara *La última noche* (Telecinco), *Mujer 10* i *Noche y día* con Isabel Gemio (Antena 3) o *Todo en familia* i *Vaya peña* (TVE 1).

La hibridació de gèneres va donar lloc a productes com ara *Investigación policial* (Antena 3, una reconstrucció de casos reals a partir de la documentació obtinguda per fer la sèrie *Policías*), *Cinco en el Corte Inglés* (Telecinco, una barreja curiosa de ficció i telebotiga), *Muchoviaje* (Antena 3, una combinació de documental de viatges i promoció comercial de destins turístics), el concurs de divulgació sobre temes econòmics *Mi cartera* (Telecinco), el magazine sobre flamenc *Tirititrán* (La 2), o alguns intents de recuperar per a la televisió la tertúlia radiofònica sobre esports. TV3 destaca pels *docu-soaps*, documentals seriatos que reflecteixen la realitat quotidiana i social. De fet, aquesta cadena va ser la primera de tot l'Estat espanyol que va emetre aquest nou format, justament després dels primers intents amb bons resultats de la BBC, en la temporada 1998-99.

---

(5) A Catalunya, TV3 encapçala la franja matutina amb *Bon dia Catalunya*, un programa informatiu que segueix el model radiofònic, conduït per Joan Olivé. Des de la temporada 1999-2000, aquest programa edita simultàniament la informació d'actualitat d'una manera multimèdia (TV, Internet, subscripció a correu electrònic i telefonia mòbil GSM). Per altra banda, el K3, la marca infantil i adolescent del segon canal públic català, emet *Horitzons*, la programació educativa en col·laboració amb el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

Per la tarda, TV3 aposta per trobar un format de nivell per al magazine de tarda amb *La Columna*, el programa dirigit per la periodista Júlia Otero. Finalment, en la franja del *late night*, TV3 aposta per *Set de nit*, de la factoria El Terrat. Tot i que aquest programa ha generat una certa polèmica per les imitacions de José Mª Aznar i el Rei, no ha arribat a les cotes d'audiència desitjades. El 33, la segona marca del segon canal públic català, centra la seva oferta en el cine de culte i la programació de nínxol. (N. de l'E.)

TV3 va començar amb *Bellvitge Hospital*, que mostrava l'evolució d'alguns pacients d'aquest hospital barcelonès, *Jutjats* i *Veterinaris*. El 2001, TV3 va produir *Barri*, que enllaça les vides de persones anònimes però representatives de Cornellà, una ciutat obrera de la corona metropolitana de Barcelona, desenvolupada a partir de l'afluència d'immigració del sud d'Espanya durant els anys cinquanta i seixanta.

En l'àmbit digital dels continguts, els canals temàtics van augmentar la producció pròpia, sobretot mitjançant magazines o informatius especialitzats en referència de cada canal. Gran Vía va estrenar la minisèrie de producció domèstica *Padre Coraje* i el portal Plus.es va fer gala d'una gran activitat amb la proposta de microsèries específicament pensades per a l'accés pobre a Internet (*Los güevones*, *Se abre el telón*), així com un informatiu diari de dos minuts (*El informativo en la Red*).

Els processos electorals al País Basc i Galícia i els

esdeveniments d'escala planetària protagonitzats per Estats Units en l'últim trimestre de l'any, van permetre a Gran Vía mostrar les capacitats de les aplicacions multipantalla (un dels trets d'identitat interactiva del canal) en l'oferta informativa.

Telecinco va començar a veure's també a través de Vía Digital. Juntament amb Antena 3, ja present en aquesta plataforma, van aconseguir audiències més elevades entre els abonats que els canals temàtics, la qual cosa fa dubtar d'algunes idees preconcebudes sobre els vincles entre la televisió digital i els continguts especialitzats. Tot i que van aparèixer i desaparèixer nous canals, molts associats als espais de telerealtà que obtenien tan bons resultats a les cadenes generalistes, bona part de l'estratègia de les plataformes es va centrar a reelaborar la seva oferta prèvia i incrementar la visibilitat dels seus continguts més potents mitjançant una diversificació horària o la creació de canals específics.

3. La programació de ficció

José Carlos Arnanz

L'oferta de ficció televisiva del 2001 va retrocedir en termes absoluts fins a poc més de 110 hores setmanals d'emissió (l'any anterior se n'havien emès 124). El descens és important i indica que alguns canals generalistes han deixat de tenir en compte la ficció, en especial la d'origen domèstic, com a recurs emergent de programació i tendeixen a compartir el protagonisme amb altres fonts d'entreteniment televisiu. No tan sols per la competència creixent dels espais de telerealtà, que durant la setmana de mostra no estaven representats.

Per cadenes, destaquen TVE 1 i Telecinco, que emeten 28 i 25 hores setmanals de sèries, respectivament. En el rànquing de temps d'antena de la ficció televisiva trobem a continuació els dos canals catalans (19,9 hores setmanals a TV3 i 18 hores al canal 33-K3, 37,9 hores en total). Tanquen la llista Antena 3 (11,5 hores) i La 2 (7,5 hores durant la setmana de mostra).

Franges horàries

Segons el criteri de l'hora del dia, la concentració més gran es produeix en el *daytime* amb el 77,8% del temps total d'emissió de ficció televisiva, mentre al *prime time* correspon el 15,4%. Com en anys anteriors, les produccions domèstiques monopolitzen la presència en el tram de màxima audiència, tot i que amb menys intensitat que en el passat immediat. Les emissions de ficció televisiva del *late night* són pràcticament residuals (6%) i sempre corresponen a produccions d'origen nord-americà.

Aquests percentatges per grans franges horàries s'obtenen si s'inclouen en el càlcul TV3 i el canal 33-K3. Si només es tenen en compte els canals estatals en obert, la ficció televisiva en el *daytime* es redueix al 73,4% i augmenta la seva concentració en el *prime time* fins al 19,9%.

Producció domèstica i exterior

La ficció domèstica no supera la nord-americana en xifres totals de temps d'emissió (1.505 minuts enfront dels 1.670 minuts per als canals d'àmbit estatal i 3.340 minuts de sèries nord-americanes enfront dels 2.110 minuts de producció pròpia si també es compten els canals de Televisió de Catalunya), però sí pel que fa a la ubicació destacada en les graelles de programació: la presència de les sèries nord-americanes i de països no europeus en el *prime time* és nul·la.

Com és habitual en els últims anys, les sèries no domèstiques tenen una presència en el *prime time* molt esporàdica i limitada a la recerca de visibilitat de les estrenes o a tàctiques d'ocupació estacional sense gaire continuïtat. Pel que fa al tram de més audiència del dia, els últims anys han consolidat una tendència molt nítida: les úniques ficcions possibles són el cine i les sèries pròpies.

Els espais de ficció televisiva procedents de la resta d'Europa suposen un raquític percentatge del total (al voltant del 2%, 105 minuts setmanals d'emissió), que es concentra exclusivament a Telecinco gràcies a la seva política tradicional, tot i que no molt intensa, de coproduccions europees, mentre les sèries amb orígens diferents (principalment les conegudes telenovel·les llatinoamericanes de sobretaula-tarda de TVE 1) acumulen 1.050 minuts setmanals.

Telecinco i TV3 continuen sent els canals que dediquen més atenció a la ficció domèstica, amb percentatges superiors a la meitat de tota la ficció televisiva que ofereixen als espectadors: la forta vinculació de les dues emissores amb el desenvolupament i la diversitat de la ficció original es manté en termes d'imatge. En tots dos casos, la programació horitzontal d'alguns serials propis es complementa amb una presència relativament destacada de

Resultats de la setmana de mostra del 4 al 10 de març de 2001

Ficció general

<i>Canals</i>	<i>Minuts ficció TV</i>	<i>Hores</i>	<i>Minuts cinema</i>	<i>Hores</i>
TVE 1	1.690	28:12	1.150	19:06
La 2	450	7:30	1.120	18:40
Telecinco	1.500	25:00	1.000	16:40
Antena 3	690	11:30	870	14:30
TV3	1.195	19:54	710	11:50
C33-K3	1.080	18:00	1.025	17:05
Total estatals	4.330	72:12	4.140	69:00
Total	6.605	110:06	5.875	97:55

Font: Eurofiction

Origen de la ficció televisiva

<i>Canals</i>	<i>Domèstica</i>	<i>%</i>	<i>Europa</i>	<i>%</i>	<i>Altres</i>	<i>%</i>	<i>EUA</i>	<i>%</i>
TVE 1	410	24,3	0	0,0	1050	62,1	230	13,6
La 2	0	0,0	0	0,0	0	0,0	450	100
Telecinco	855	57,0	105	7,0	0	0,0	540	36,0
Antena 3	240	34,8	0	0,0	0	0,0	450	65,2
TV3	605	50,6	0	0,0	0	0,0	590	49,4
C33-K3	0	0,0	0	0,0	0	0,0	1080	100
Total estatals	1505	34,8	105	2,4	1050	24,2	1670	38,6
Total	2110	31,9	105	1,6	1050	15,9	3340	50,6

Font: Eurofiction

Ficció de producció domèstica de les cadenes d'àmbit estatal per franges horàries

<i>Franja</i>	<i>Minuts ficció TV</i>	<i>%</i>
<i>Daytime</i>	3.180	73,4
<i>Nighttime</i>	290	6,7
<i>Prime time</i>	860	19,9
Total	4.330	100,0

Font: Eurofiction

Resultats de la setmana de mostra del 4 al 10 de març de 2001

Origen de la ficció de les cadenes d'àmbit estatal i per franges horàries

	<i>Minuts</i> <i>Domèstica</i>	<i>%</i>	<i>Minuts</i> <i>Europa</i>	<i>%</i>	<i>Minuts</i> <i>Altres</i>	<i>%</i>	<i>Minuts</i> <i>EUA</i>	<i>%</i>
<i>Daytime</i>	750	23,6	0	0,0	1050	33,0	1380	43,4
<i>Nighttime</i>	0	0,0	0	0,0	0	0,0	290	100,0
<i>Prime time</i>	755	87,8	105	12,2	0	0,0	0	0,0
Total	1.505	34,8	105	2,4	1.050	24,2	1670	38,6

Font: Eurofiction

Total de la ficció televisiva de les cadenes d'àmbit estatal i autonòmic per franges horàries

	<i>Minuts ficció TV</i>	<i>%</i>
<i>Daytime Total</i>	5.195	78,7
<i>Nighttime Total</i>	395	6,0
<i>Primetime Total</i>	1.015	15,4
Total	6.605	100,0

Font: Eurofiction

Origen de la ficció televisiva de les cadenes d'àmbit estatal i autonòmic per franges horàries

	<i>Minuts</i> <i>Domèstica</i>	<i>%</i>	<i>Minuts</i> <i>Europa</i>	<i>%</i>	<i>Minuts</i> <i>Altres</i>	<i>%</i>	<i>Minuts</i> <i>EUA</i>	<i>%</i>
<i>Daytime</i>	1200	23,1	0	0,0	1050	20,2	2945	56,7
<i>Nighttime</i>	0	0,0	0	0,0	0	0,0	395	100,0
<i>Primetime</i>	910	89,7	105	10,3	0	0,0	0	0,0
Total	2110	31,9	105	1,6	1050	15,9	3340	50,6

Font: Eurofiction

productes originals en el *prime time*, que tendeixen a allargar-se en la majoria dels casos per cobrir les dues hores de màxima rendibilitat comercial i numèrica compreses entre les 10 i les 12 de la nit. Ambdós canals també fan un ús intel·ligent de les reposicions de sèries pròpies en franges horàries secundàries.

L'oferta de ficció dels canals

En la setmana de mostra, Telecinco compta amb el seu tradicional serial juvenil en la sobretaula dels dies laborables (*Al salir de clase*) i quatre títols de ficció pròpia en el *prime time* (*Hospital Central*, *El comisario*, *Moncloa*, *¿dígame?* i *Siete vidas*), que cobreixen tres dies de la setmana. Pel que fa al nombre de títols, és el canal amb una oferta més àmplia. A més a més, Telecinco explota un d'aquests dies una fórmula de programació poc aplicada pels canals estatals: l'emissió de dues *sitcoms* (*Moncloa*, *¿dígame?* i *Siete Vidas*) consecutives que comparteixen apel·lacions temàtiques, tractament i *target*. La resta de l'oferta de ficció televisiva de la cadena (un 36% del temps dedicat a aquesta mena de programes) està formada per venerables sèries nord-americanes que es programen horitzontalment en la franja despertador (*Sensación de vivir*), al final dels matins dels caps de setmana (*Walker Texas Ranger*) i per la tarda dels dies laborables (*Diagnóstico: asesinato*).

TV3 divideix en dues meitats l'oferta de sèries domèstiques i nord-americanes. Aquestes últimes, segons l'esquema predominant de l'actualitat, compleixen funcions secundàries o de segmentació en el *daytime* i inclouen títols molt coneguts pels espectadors, com ara *Ironside*, *Els Àngels de Charlie* i *El Príncep de Bel Air*. Entre les aportacions originals del canal trobem els serials *Nissaga de poder* (reposició matinal) i el mencionat *El cor de la ciutat* (sobretaula), i les sèries per al *prime time* *Temps de silenci* i *Dinamita*, aquesta última coproduïda i protagonitzada pel grup de teatre El Tricicle.

TVE 1 concentra el pes de la seva ficció televisiva en les telenovel·les llatinoamericanes, emeses tradicionalment en les franges de sobretaula-tarda (*Terra Nostra*) i de matí (repetició de *Rosalinda*). Els orígens de la ficció que no són ni espanyols ni nord-americans representen un 62 % del

temps d'emissió del gènere en aquest canal. Les sèries dels Estats Units es programen funcionalment pel matí (*Conor*) i en l'últim tram del dia (*Urgencias* i *Misión especial*). La ficció domèstica durant la setmana de mostra consisteix en un serial de sobretaula (*El secreto*), que constitueix un bloc de programació sòlid amb la telenovel·la llatinoamericana que hem mencionat anteriorment (les estrenes dels nous productes se solen ajudar dels que ja estan consolidats), i dues comèdies en el *prime time* dos dies de la setmana, *Ala...Dina* i *Academia de baile Gloria*.

Antena 3 concentra l'emissió de ficció televisiva en productes d'origen nord-americà (65% de la seva oferta en aquest àmbit) i, en menor mesura, en la producció domèstica (el 35% restant, per bé que, en termes absoluts, aquest percentatge es tradueix en només 240 minuts setmanals). Tota la ficció nord-americana emesa pel canal durant la setmana de mostra té la mateixa orientació juvenil: *Sabrina*, *cosas de brujas* i *Los Simpson* horitzontalment en l'accés a la sobretaula i *Southpark* un cop a la setmana en el *late night*. Pel que fa a la producció domèstica, les contribucions d'Antena 3 es limiten a les sèries de *prime time* de dos dies a la setmana, *Dime que me quieres* i *Manos a la obra* (aquesta última seguida d'una reposició després de l'emissió del capítol original en una tàctica que ha donat molt bons resultats a la cadena).

Els segons canals públics (La 2 a Espanya i el canal 33-K3 a Catalunya) no emeten ficció pròpia. Tampoc europea ni d'origens diferents al nord-americà. En molts casos es tracta de sèries d'orientació juvenil i jove-adulta, amb referències sistemàtiques i per a aficionats minoritaris. La 2 limita el seu repertori de ficció seriada a l'emissió horitzontal de *Guillermo Tell* pel matí i *Infelices para siempre* en l'arrencada del *prime time*.

Les produccions originàries dels Estats Units esquitxen la programació del canal 33-K3, tant en *daytime* (*Jim West*, *Boig per tu*, *La tata*) com en *prime time* (*Stargate*, *Dies de ràdio*) i el *late night* (*Mitges de seda*).

El pes del cine

En la majoria dels canals, la ficció realitzada per a la televisió supera l'oferta cinematogràfica en termes de temps d'emissió. Els canals que presenten un índex favorable al

cine són La 2 i Antena 3, precisament els que tenen menys oferta absoluta de ficció. En la resta de canals, la ficció per a televisió és majoritària i, entre aquests, TV3 té la proporció més favorable de sèries enfront del cine, per davant de Telecinco i TVE 1.

Si tenim en compte el temps net d'antena, els dos canals de TVE són els que han acumulat més oferta de cine, amb 1.150 minuts setmanals a TVE 1 i 1.120 minuts a La 2. En l'altre extrem, TV3 emet 710 minuts setmanals de pel·lícules i Antena 3 un total de 879 minuts.

El mapa de la ficció original en *prime time*

En anys anteriors, la ficció televisiva creada a iniciativa dels canals donava lloc a molts dies amb diferents productes al mateix temps, però, en aquest exercici, la situació s'ha suavitzat.

No obstant això, la majoria de la ficció pròpia en *prime time* continua mostrant una alta concentració en determinats dies per dues raons: l'elevada presència ocasional de futbol en els canals públics (TVE i TVC) i la tradicional consideració del cap de setmana (també els divendres) com un territori inadequat per emetre ficció.

El primer factor afecta directament la ficció en els dies

centrals de la setmana, donat que els canals que tenen drets sobre les competicions internacionals de futbol no solen emetre sèries aquests dies: el ritme discontinu i imprevisible d'aquestes competicions no s'acomoda a les funcions de fidelització que s'esperen de la ficció seriada, però sí al seu complement mitjançant cine o una altra mena de programes d'entreteniment. Addicionalment, la caracterització de l'audiència del futbol pot determinar les tàctiques de programació dels altres canals en dos sentits alternatius: o bé es protegeixen de la competència del futbol les sèries pròpies que es consideren més valuoses, o bé es programen espais de ficció dirigits a públics complementaris (en aquest sentit, *Compañeros* n'és el millor exemple).

El segon factor condiciona l'oferta de ficció existent dels caps de setmana i fa que sigui molt específica: o bé es tracta de *sitcoms* en sentit estricte que actuen com a portal d'un programa posterior més llarg (com ara *Dinamita*, de TV3, les nits de divendres), o bé els canals busquen una alternativa temàtica enfront de la competència amb productes directament assimilables al cine (*Grandes relatos* de Telecinco en el *prime time* dels dissabtes).

Durant la setmana de mostra, només els dijous coincideixen tres sèries domèstiques: *Academia de baile Gloria* (TVE 1), *Hospital Central* (Tele5) i *Manos a la obra* (Antena 3), en una situació que resulta cada cop més excepcional.

4. La producció pròpia a las televisions d'Espanya

Lorenzo Vilches

4.1. El context competitiu de la televisió i les seves repercussions en l'oferta de ficció pròpia

Tal i com s'ha assenyalat en el capítol sobre l'audiovisual a l'Estat espanyol, l'evolució històrica de l'audiència (vegeu la taula de *market share*) mostra un descens significatiu en minuts diaris d'audiència per televisió. Per primera vegada després de vuit anys no s'havia arribat a un punt tan baix de temps dedicat a la televisió, quan el 1993 només es va arribar als 204 minuts per individu. A part de la possible desafecció dels públics pel mitjà, especialment entre els joves, el cas és que Internet comença a fer-se un lloc en l'espai dedicat al temps lliure dels espanyols.

Aquestes dades, unides a una desaceleració important de la inversió publicitària en televisió, s'hauran de tenir en compte a l'hora de buscar explicacions macrosociològiques sobre el futur de la inversió en ficció domèstica. És d'esperar, doncs, que es mantinguin els compromisos econòmics de les televisions (que inclouen ficció i no ficció) en els pròxims anys. El document de Televisió de Catalunya sobre la inversió en ficció que es va donar a conèixer durant la redacció d'aquest informe és un bon senyal que se suma als acords entre la FAPAE i les televisions en el mateix sentit. La desaparició de Quiero TV i la fusió anunciada entre Canal Satélite Digital i Vía Digital també s'han vist amb optimisme per aquelles persones que són del parer que la dispersió de recursos econòmics que ara es recuperen podrien incrementar la producció de ficció en cine i televisió a l'Estat espanyol. Malgrat les promeses d'inversió en producció de telefilms (*tv movies*), s'han observat molt pocs resultats en aquestes televisions de pagament.

La important producció de ficció pròpia emesa el 2001 per les televisions autonòmiques, per sobre de les estatals, s'ha de posar en relació amb l'alt percentatge d'audiència obtingut per la FORTA (17%), el segon més alt des del 1997.

Dins del marc extremadament competitiu de les televisions a l'Estat espanyol, l'espai autonòmic té en TV3 la cadena líder, a més de ser la primera cadena en el seu àmbit com en anys anteriors.

Les dues cadenes catalanes, TV3 i 33-K3, juntament amb ETB (i en menor mesura TVAC) són les úniques que augmenten la seva audiència respecte de l'any 2000. Televisió de Catalunya també ha demostrat, des del 1994, un interès constant per la producció de ficció pròpia i alguns

Quota mitjana d'audiència a Catalunya 2001

	Quota mitjana (%)	A.M. (milers)	Audiència mitjana (%)
Total TV	100,0	873	14,4
TV3	21,8	191	3,2
T5	19,6	171	2,8
A3	19,2	168	2,8
TVE1	19,0	166	2,7
K3-33	6,1	53	0,9
La 2	6,3	55	0,9
Canal +	2,0	17	0,3
C9	0,2	2	0,0
CSD	2,9	25	0,4
Vía Digital	1,1	9	0,2
Quiero	0,2	2	0,0
TV Locales	0,7	6	0,1
Altres	0,9	8	0,1

Font: Sofres, Eurofiction

Comentari del quadre: En relació a l'any 2000, Canal Satélite Digital puja 0,4, Vía Digital puja 0,3, les televisions locals pugen 0,3 y Altres pugen 0,3 punts de quota. En resum, les televisions emergents han augmentat en 1,3 punts.

anys ha aportat més hores que TVE en aquest gènere al panorama de la televisió pública.

En l'àmbit de la ficció, les iniciatives de l'Institut Català d'Indústries Culturals (ICIC), que dona suport a la distribució de l'audiovisual a l'exterior, i la signatura del conveni entre TVC i els productors independents representen un compromís d'estabilitat per a la ficció pròpia. La col·laboració suposa una inversió de 43.500.000 euros durant quatre anys per a la coproducció de *tvmovies*, documentals i sèries d'animació. El document del conveni desenvolupa les línies de política audiovisual aprovades pel Parlament de Catalunya el 29 de març del 2001, que presentava importants novetats en la filosofia seguida fins ara, especialment en els dos primers punts. En primer lloc, es dona prioritat al component industrial respecte del criteri lingüístic i, en segon lloc, s'orienta al procés de creació, promoció i distribució de les obres per sobre de les estructures materials. En relació amb la producció de ficció pròpia, el conveni fixa l'objectiu d'una producció de 36 *tvmovies* en règim de coproducció. Aquestes coproduccions han de ser principalment europees, però no s'exclou la participació d'altres països.

Presència de la ficció pròpia en l'audiència

Tal i com s'indica en el primer capítol d'aquest informe, només *Gran Hermano 2* i *Operación Triunfo* van aconseguir entrar en el rànquing d'emissions més vistes del 2001 i van compartir amb el futbol (molt superior en percentatge d'audiència) la meitat de les preferències del públic, això fa que només TVE 1 i Telecinco estiguin presents entre les cadenes més vistes amb una forquilla que va del 34,7% (més de 13 milions d'espectadors) al 17,1% (gairebé set milions).

Per trobar els programes de ficció pròpia hem de recórrer al rànquing dels **programes regulars** (futbol apart) més vistos del 2001. Deu dels 25 programes són sèries amb índexs d'audiència que van del 12,6% de *Cuéntame* al 8,1% de *Dime que me quieres*.

Entre els gèneres favorits de les televisions d'àmbit estatal que emeten en obert (TVE1, Telecinco, Antena 3, La 2) trobem en primer lloc la ficció que agrupa el cine i les sèries estrangeres i les domèstiques en una oferta que tendeix a acumular-se en les hores de grans audiències. És interessant, en el context d'Eurofiction, indicar que dels dos tipus de ficció televisiva, l'única que augmenta l'any 2001 és la ficció domèstica, i que també és el gènere que més creix

Programes regulars més vistos al 2001

1.	Gran hermano	14,2
2.	Operación Triunfo	13,9
3.	Cuéntame cómo pasó	12,6
4.	Periodistas	10,9
5.	El comisario	10,8
6.	Compañeros	10,7
7.	Cruz y Raya Punto com	10,7
8.	Hospital central	9,6
9.	Policías	8,9
10.	Gran cine	8,8
11.	Cine made in America	8,8
12.	Academia de baile Gloria	8,8
13.	Cinco y acción	8,7
14.	Siete vidas	8,5
15.	Pobre diablo	8,5
16.	Película de la semana	8,5
17.	Ala...Dina	8,5
18.	Acción 5 estrellas	8,5
19.	Cine 5 estrellas	8,5
20.	Telediario 2	8,4
21.	Supervivientes 2	8,2
22.	Dime que me quieres	8,1
23.	Menudas estrellas	7,8
24.	Audacia	7,8
25.	Telediario 1	7,8

Font: Eurofiction amb dades de Sofres

juntament amb l'esport. Això és doblement significatiu si es té en compte, a més, l'aportació de les autonòmiques, que no apareix quantificada en el gràfic, i el fet que la ficció estrangera, principalment la nord-americana, ha retrocedit i s'ha hagut de buscar un lloc en horaris menys competitius.

4.2. Les dades de la ficció domèstica

Si s'ha de jutjar pels resultats estrictament numèrics de la producció domèstica, el panorama hauria de ser més aviat positiu. Tot i que en altres parts d'aquest estudi es raonen els arguments d'una preocupació seriosa pel futur de la ficció pròpia, l'any 2001 presenta l'índex més alt de títols

dels últims 10 anys, per bé que modest en relació amb la resta d'Europa. Així doncs, s'han recuperat hores d'emissió enfront de la disminució de l'any anterior. El mateix passa amb la programació dels 2.467 episodis d'estrena, que també és la xifra més generosa dels últims anys. Més enllà d'aquesta dada quantitativa, s'ha d'apuntar un canvi qualitatiu en el relleu de geografies de producció. Tradicionalment, l'aportació d'episodis es devia a la presència de serials breus de les cadenes, preferentment estatals, durant l'*off prime time*. Les cadenes autonòmiques han pres el relleu de les sèries diàries en un any en què la penetració en el mercat del conjunt d'aquestes televisions en el panorama espanyol ha arribat fins al 17 %, mentre les dues cadenes privades d'abast estatal, Antena 3 i Telecinco, perden audiència en favor de TVE 1 i les cadenes digitals.

Un altre factor que podem destacar és l'elevada freqüència d'emissions en *prime time*. Si la presència de la ficció en els horaris de màxima audiència (gairebé 178 hores més que l'any anterior) representa un criteri qualitatiu de la indústria, l'esforç de totes les televisions per competir es posa de manifest en l'emissió més alta d'episodis (1.544), la qual cosa capgira la tendència a invertir en programes de baix pressupost per fer la programació de tarda, tal i com passava des del 1996. Un altre tema és el rendiment en termes d'audiència que, com es comenta en altres passatges d'aquest informe, ha estat més aviat minso amb la majoria dels projectes nous. Tanmateix, queda constància de l'esforç que han fet les televisions per apostar per la producció domèstica malgrat l'onada de programes de telerealtà que hi juga en contra.

Oferta de ficció pròpia 1996-2001

	Total 2001	Total 2000	Total 1999	Total 1998	Total 1997	Total 1996
Núm. títols	61	54	51	33	36	27
Núm. episodis	2.467	1.961	2.352	1.424	1.276	696
Hores	1.306:00	1.199:00	1.468:37	851:07	758:38	459:00

Font: Eurofiction

Oferta en *prime time* / *off prime time* per episodis 1996-2001

	Total 2001	Total 2000	Total 1999	Total 1998	Total 1997	Total 1996
Núm. episodis	2.467	1.961	2.352	1.424	1.276	696
<i>Prime time</i>	1.544	904	836	461	444	379
<i>Off prime time</i>	923	1.057	1.516	693	832	317

Font: Eurofiction

Oferta en *prime time* / *off prime time* per hores 1997-2001

	Total 2001	Total 2000	Total 1999	Total 1998	Total 1997
Hores	1.306:00	1.199	1.468:37	851:07	758:38
<i>Prime time</i>	894:15	717:45	690:47	462:00	371:41
<i>Off prime time</i>	411:45	481:15	777:50	389:07	386:57

Font: Eurofiction

Episodis per durada (*) 1996-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>	<i>Total 1998</i>	<i>Total 1997</i>	<i>Total 1996</i>
Núm. episodis	2.467	1.961	2.352	1.424	1.276	696
Curts	1.839	1.132	1.563	951	806	385
Mitjans	614	805	765	470	465	311
Llargos	14	24	24	3	5	0

Font: Eurofiction

(*) El temps de durada és net, sense publicitat

Selecció de formats per títols 1996-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>	<i>Total 1998</i>	<i>Total 1997</i>	<i>Total 1996</i>
Núm. títols	61	54	51	33	36	27
Sèries	39	33	32	25	27	22
Serials oberts	10	7	9	7	5	5
Minisèries	4	5	6	1	2	0
<i>Tvmovies</i>	8	9	4	0	2	0

Font: Eurofiction

Tipus de formats per episodis 1999-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>
Núm. episodis	2.467	1.961	2.352
Sèries	978	710	715
Serials oberts	1.471	1.232	1.612
Minisèries	10	10	21
<i>Tvmovies</i>	8	9	4

Font: Eurofiction

Selecció per tipus de producció 1998-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>	<i>Total 1998</i>
Núm. títols	61	54	51	33
Domèstica	59	50	46	33
Europea	1	3	4	--
Altres	1	1	1	--

Font: Eurofiction

Un altre fet significatiu és el context de l'aposta tradicional a Espanya per la serialitat de la ficció de duració breu, que es confirma també en els dos semestres i augmenta significativament a TVE 1 i Telecinco. Aquest any, TVE 1 va arriscar fins a **sis sèries de duració breu en prime time**, però aquesta incursió va ser castigada en termes d'audiència. En canvi, el format breu de 25 minuts reporta a TV3 un 38,9% de mitjana anual, la més alta des que el 1994 es va començar a produir ficció. L'experiència de la ficció/clip de TV3, interessant per molts aspectes i que demostra una certa aposta en l'entorn audiovisual (música, curtmetratges, documentals, sèries per Internet), d'*Ell i Ella*, de 5 minuts de duració, va tenir molt bons resultats si tenim en compte

l'índex d'audiència, que gairebé va arribar al 30%.

Però, en general, la proposta de formats en la programació continua sent conservadora, amb un domini absolut dels títols de sèries per sobre de serials, *tvmovies* i minisèries. Només en nombre d'episodis es manté un cert equilibri entre sèries i serials, gràcies a l'aportació de les televisions autonòmiques. Europa i altres països continuen pràcticament absents d'una indústria que no creu en les coproduccions internacionals.

Les sèries espanyoles no se'n van sortir gaire bé en la nova situació d'extrema competència amb els formats de telerealtà. Només el *dramèdia Cuéntame cómo pasó* i la minisèrie *Severo Ochoa*, les dues de TVE 1, van obtenir

Gèneres per títols 1998-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>	<i>Total 1998</i>
Número de títols	61	54	51	33
Comèdia	26	17	19	19
Drama	29	29	27	13
Crim	6	8	5	1

Font: Eurofiction

Gèneres per episodis 2000-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>
Número d'episodis	2.467	1.961
Comèdia	654	407
Drama	1.755	1.488
Crim	58	66

Font: Eurofiction

Gèneres per hores en *prime time* / *off prime time* 2000-2001

	<i>Prime Time</i>	<i>Off prime time</i>	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>
Número d'hores	894:15	411:45	1.306:00	1.199:00
Comèdia	333:45	8:20	342:05	297:10
Drama	509:15	397:25	906:40	829:20
Crim	51:15	6:00	57:15	72:30

Font: Eurofiction

Protagonisme per episodis 1996-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>	<i>Total 1998</i>	<i>Total 1997</i>	<i>Total 1996</i>
Número d'episodis	2.467	1.961	2.352	1.424	1.276	696
Protagonista masculí	48	83	125	189	137	112
Protagonista femenina	48	54	188	40	85	86
Protagonistes mixtos	2.267	1.769	1.908	1.082	1.007	434
Grup masculí	77	55	95	83	39	25
Grup femení	27	--	30	30	8	39

Font: Eurofiction

Temps per episodis 1999-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>
Número de episodis	2.467	1.961	2.352
Temps present	2.405	1.952	2.244
Temps passat	62	9	108

Font: Eurofiction

Entorn per episodis 1997-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>	<i>Total 1998</i>	<i>Total 1997</i>
Número d'episodis	2.467	1.961	2.352	1.424	1.276
Capital	709	708	980	977	716
Urbà	1.394	716	726	256	246
Rural	364	529	592	118	286
Sense identificar	--	6	54	73	--
Altre	--	2	--	--	25

Font: Eurofiction

Escenaris per episodis 1999-2001

	<i>Total 2001</i>	<i>Total 2000</i>	<i>Total 1999</i>
Número d'episodis	2.467	1.961	2.352
Estatal	2.449	1.943	2.336
Internacional	17	18	14
Sense identificar	1	--	2

Font: Eurofiction

audiències notables. La resta de les sèries d'èxit, procedents la majoria d'altres temporades (la "generació del 98": *Periodistas*, *Compañeros*...) va rebaixar les xifres o va haver de canviar de dia per evitar la confluència amb els programes de telerealtà.

El perfil d'una sèrie típica a Espanya és una comèdia, en hores de màxima audiència, amb un protagonisme de grup, intergeneracional i de gènere (*gender*) mixt. En l'àmbit dels gèneres (*genre*) baixen els crims i augmenten les comèdies en títols (vuit més que l'any anterior), que tenen un 25% més d'episodis. És interessant la confirmació per competir també amb aquest gènere que distingeix aquest país dins d'Europa (334 hores més de comèdia en *prime time* i vuit en horaris diürns) i que es reflecteix en l'augment d'hores i la congelació de temes policíacs.

En termes d'identitat cultural, el "mascle ibèric" ha anat perdent virilitat en el protagonisme de les històries. Cal destacar que, des dels seus inicis, la ficció de TV3 no reflectia aquest prototipus més que en situacions de profunda contradicció personal amb el seu entorn, enfront de personatges femenins que, sense haver estat educats per prendre certes decisions, s'hi veuen obligats. Mentre el 1999 el mascle ibèric es representava en el conjunt de la ficció estatal en més de 125 episodis, repartits entre drames i comèdies, ara no arriba als 50. Però aquesta fuga no afavoreix la dona, sinó els grups mixtos, que el 2001 han protagonitzat gairebé 500 episodis més que l'any anterior. Tot i així, el pes dels protagonistes masculins en sèries de grup, representats per actors de prestigi procedents del cinema, el teatre i la televisió, és qualitativament imprescindible, tal com passa amb les sèries de més audiència mitjana anual: *Cuéntame*, *Periodistas*, *El comisario*, *Hospital Central*, *Policías*. Totes aquestes són sèries que, a més, tenen històries amb arguments que es beneficien d'una definició precisa de l'univers narratiu i la identificació amb els sentiments de l'espectador, i obliden la política del còctel de confusió de gèneres i *targets* per fer content a tothom i no quedar bé amb ningú.

La indústria de la ficció televisiva a Espanya no es pot entendre sense el mapa de les televisions autonòmiques. El suport dels governs autonòmics, més polític que financer, i l'esforç per mantenir una producció de qualitat i baix cost, amb aliances de la federació de televisions (FORTA) i la

proposta d'històries localitzades en la proximitat de llengües i cultures, representa una aposta per l'excepció cultural que no es pot menysprear en un informe estrictament tècnic com el d'Eurofiction. La ficció autonòmica té característiques que la distingeixen de les produccions estatals. Aprofitem per assenyalar un cas exemplar que no es redueix a una simple anècdota de la temporada de l'any 2001. Des del punt de vista de les estratègies de les cadenes, ha passat una cosa que ja s'anunciava en anys anteriors: que algunes cadenes estatals poden quedar per sota de les autonòmiques, no tan sols en termes relatius respecte de l'univers estatal i autonòmic, sinó també en números absoluts. Aquest és el cas d'Antena 3 amb *Papá* (una sèrie que no va passar del cinquè capítol, ferida de mort pels conflictes entre la cadena i la productora de Pepe Navarro) i *Dos+una* (de la qual es van emetre 13 capítols), l'audiència de les quals no va arribar als 900.000 i els 800.000 espectadors, respectivament, que van quedar per sota de *Plats bruts* i *Temps de silenci*, les dues sèries d'èxit de TV3, que van obtenir un 38,9% i un 32,7% de *share*, respectivament. Amb *El cor de la ciutat* (41% de *share*), es recupera el melodrama en estat pur, sense contaminacions de gènere com havia passat en serials anteriors de bon rendiment d'audiència. Es tracta, a més, de productes amb una bona qualitat de guió, producció, interpretació i realització i que connecten bé amb la societat cap a la qual van dirigits. En l'àmbit estatal, TVE 1, amb quatre sèries, i Telecinco, també amb quatre sèries, es reparteixen els primers llocs de mitjana anual, seguides per Antena 3, amb dues sèries, entre les quals es troba el drama juvenil de *Compañeros* (Antena 3), la sèrie més gravada en vídeo. En el camp de les televisions autonòmiques, TV3 copa els vuit primers llocs, seguida de Canal Sur, amb dues sèries, dins d'una forquilla de *share* que fluctua entre el 38,9% i el 20%.

En termes de producció, l'enlairament autonòmic de la ficció representa, el 2001, gairebé el 50% de títols del conjunt de la televisió espanyola i augmenta en més de 564 episodis d'estrena respecte de l'any passat. Televisión de Galicia és la televisió que creix més en hores i episodis, tot i que TV3 és la cadena que aconsegueix augmentar en 100 episodis més una oferta que es manifesta com la més equilibrada en formats i gèneres.

5. L'evolució de la ficció pròpia a Catalunya

Lorenzo Vilches

L'equip d'investigació d'Eurofiction Espanya, integrat des de la seva fundació en l'Observatori Europeu de la ficció pròpia, va incloure des del començament les dades de Televisió de Catalunya relatives a la ficció pròpia. Aquesta decisió es basava en el convenciment que la producció de ficció iniciada el 1994 amb *Poblenou* i que el 1996 ja comptava amb més de 153 hores anuals de sèries i telenovel·les (serials) representava una aposta per la consolidació d'una indústria que es desenvolupava paral·lelament en altres àmbits geogràfics. En aquest informe per al Consell de l'Audiovisual de Catalunya hem volgut incloure una fotografia de conjunt de l'evolució dels últims set anys de la

producció de ficció de Televisió de Catalunya que comentarem breument.

Per bé que la producció de títols en aquests sis anys és modesta, cada títol aporta moltes hores de producció, donat que TVC produeix principalment serials. El conjunt de la producció a Espanya es veu afavorit, d'aquesta manera, amb una Televisió Espanyola molt minvada en producció de ficció en els primers anys d'ençà de la liberalització del sector televisiu.

Per bé que l'oferta d'episodis és irregular en el *prime time*, l'any 2001 s'ha tornat a apostar per productes en aquesta franja que el 1997 ja havien conegut la seva temporada més

Evolució de l'oferta de ficció de Televisió de Catalunya 1996-2001

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Número de títols	5	8	5	9	13	12
Número d'episodis	277	433	267	321	259	369
Hores	153:30	179:05	131:35	167:05	133:05	179:10

Font: Eurofiction

Oferta d'episodis de ficció en *prime time* i fora del *prime time* 1996-2001

	<i>Epis. prime time</i>	<i>Epis. fora prime time</i>	<i>Total d'episodis</i>
Any 1996	82	195	277
Any 1997	324	109	433
Any 1998	61	206	267
Any 1999	98	223	321
Any 2000	49	210	259
Any 2001	137	232	369

Font: Eurofiction

prolífica. Queda clar, però, que TV3 aposta pel serial de sobretaula, un gènere que li permet mantenir una gran regularitat de producció en aquests anys, tal com apunta l'oferta d'hores de ficció en les dues franges de programació. L'èxit d'aquest format, amb el serial actualment en antena *El cor de la ciutat*, acostuma a ser el programa més vist del dia en termes absoluts, fet que proporciona a TV3 un "segon" *prime time* en la sobretaula. D'aquesta manera, Televisió de Catalunya fidelitza el seu públic a gran escala en dos moments del dia gràcies a la producció pròpia.

La producció d'episodis de sèries de llarg recorregut que són breus, al voltant dels 25 minuts de mitjana, comprèn serials dramàtics i comèdies de situació. Tots dos formats són una de les característiques de la ficció a Espanya i el que la diferencia de la resta dels països europeus.

L'escassa diversificació de formats a Catalunya és representativa del que s'observa com una constant a tot

Espanya. El telefilm i la minisèrie són els grans absents de l'oferta, tot i que Televisió de Catalunya es pot considerar com la televisió que ha arriscat més pel telefilm en els dos últims anys, a l'espera que cristal·litzi un programa d'inversions més generós en aquest camp.

La preferència pels gèneres dramàtics és una altra de les constants de la televisió catalana, que es desvia de la tendència a la comèdia de les altres televisions estatals. És un tret que l'apropa a les preferències culturals d'altres països, com ara Alemanya i el Regne Unit, tot i que, tret del 2000, el gènere policíac sigui fins ara una rara avis. L'èxit de la comèdia de situació *Plats Bruts* hauria de permetre, en el futur, una aposta més gran per un gènere que apropa els joves i que, fins i tot, té moltes possibilitats d'exportació, com ha passat en el terreny de la FORTA i, fins i tot, en l'interès demostrat pels italians de Mediaset en la seva adaptació.

Oferta d'hores de ficció en *prime time* i fora del *prime time* 1996-2001

	<i>Hores prime time</i>	<i>Hores fora prime time</i>	<i>Total d'hores</i>
Any 1996	59:15	94:15	153:30
Any 1997	52:30	126:35	179:05
Any 1998	45:45	85:50	131:35
Any 1999	71:00	96:05	167:05
Any 2000	34:50	98:15	133:05
Any 2001	63:10	116:00	179:10

Font: Eurofiction

Episodis per duració 1996-2001

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Episodi Curt	211	324	206	246	236	324
Episodi Mitjà	66	107	61	64	15	41
Episodi Llarg	-	2	-	11	8	4

Font: Eurofiction

Formats per títols 1996-2001

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Sèrie	3	4	3	6	4	5
Serial	2	2	2	1	2	1
Telefilm	-	2	-	2	6	5
Minisèrie	-	-	-	-	1	1

Font: Eurofiction

Formats per episodis 1996-2001

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Sèrie	55	108	61	104	46	132
Serial	222	323	206	215	205	229
Telefilm	-	2	-	2	6	5
Minisèrie	-	-	-	-	2	3

Font: Eurofiction

Gèneres per títols 1996-2001

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Drama	4	6	4	6	10	6
Comèdia	1	1	1	3	2	6
Fantasia	-	1	-	-	1	-
Crim	-	-	-	-	-	-

Font: Eurofiction

Gèneres per episodis 1996-2001

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Drama	261	431	239	300	226	275
Comèdia	16	1	28	71	20	94
Fantasia	-	1	-	-	-	-
Crim	-	-	-	-	13	-

Font: Eurofiction

Nota: Coproducció: una en tot el període 1997-2001, *La tramuntada* (sèrie, Canal 33, 1999)

6. Èxits i fracassos. Anàlisi de caso: *Temps de silenci* i *Cuéntame cómo pasó*

Charo Lacalle

Cautela és, potser, el terme que més bé defineix, al llarg del 2001, el conservadorisme de les televisions estatals en el terreny de la ficció, apuntalada sobre els grans actius del passat (*Periodistas*, *El comisario*, *Compañeros...*), enfront de la major diversificació de les cadenes de la FORTA en una temporada en què destaquen els elevats índexs d'audiència de TV3. En les cadenes de més difusió, *Cuéntame cómo pasó*, una comèdia costumista i nostàlgica de TVE 1, ambientada al Madrid de finals dels anys seixanta, encapçala un rànquing en què els primers títols de la classificació anual es continuen retallant punts, enmig d'un percentatge de fracassos de les estrenes de ficció que, aquesta vegada, ha superat el 82%. En les televisions autonòmiques, *Temps de silenci*, la sèrie dramàtica de TV3 que relata, en clau sociohistòrica, una història d'amor amb estructura i temàtica de serial (la trama principal es va desplegant capítol a capítol), acapara l'audiència mitjana més alta de les estrenes autonòmiques (32,7%) i ocupa la segona posició en relació amb l'audiència de Catalunya (864.0000). Es tracta d'una xifra superada tan sols per *Plats bruts* (958.000), la *sitcom* de culte de la cadena catalana, per bé que, en termes relatius, el gran triomfador de la temporada hagi estat el serial *El cor de la ciutat*, la quota mitjana del qual, del 41,2%, no té comparació en el conjunt del sistema espanyol. Un altre dels trets que millor reflecteixen el període analitzat és, a diferència d'anys anteriors, l'excel·lent situació de la ficció domèstica en les cadenes públiques, la majoria de les quals sembla haver trobat les claus de la bona entesa amb la seva audiència. En l'àmbit estatal, Televisió Espanyola marca distàncies amb les seves rivals, Telecinco i Antena 3, després d'un descens constant que havia anat allunyant dels primers llocs de la classificació la major part dels seus programes de ficció, amb alguna excepció l'any 2000, com ara la comèdia de situació *¡Ala...Dina!* (23,0%) o la minisèrie de

realització cinematogràfica *El abuelo* (29,6 %). Per això, cal destacar que, aquesta vegada, TVE 1 ha situat sis produccions seves (*Cuéntame cómo pasó*, *Severo Ochoa*, *Academia de baile Gloria*, *¡Ala...Dina!*, *Paraíso* i *El secreto*) entre els 10 programes més vistos del 2001, en relació amb la seva audiència mitjana, amb percentatges que oscil·len entre el 31,1 % de *Cuéntame cómo pasó* i el 23,3 % de *El Secreto*. *Academia de baile Gloria*, la comèdia protagonitzada per Lina Morgan, també suposava una mena de revenja de l'Ens públic, tan criticat la temporada 1998-99 pel sonat fracàs d'*Una de dos*, una altra sèrie interpretada per la popular actriu, en què els costosos efectes especials no van aconseguir seduir ni tan sols aquella part de l'audiència suposadament fidel tant a TVE 1 com a Lina Morgan que, entre el 1995 i el 1997, l'havia enlairat fins als llocs més alts del rànquing amb *Hostal Royal Manzanares*. La minisèrie *Severo Ochoa*, que ocupa la segona posició de la classificació anual general, està protagonitzada pels mateixos actors que la número u *Cuéntame cómo pasó* (Imanol Arias i Ana Duato), un èxit que ha capitalitzat, sens dubte, gràcies al fet que ha estat programada en el forat del *prime time* del dijous 6 de desembre que va deixar *Cuéntame cómo pasó*, durant una setmana televisivament poc rendible a causa de les festes de la Constitució i de la Immaculada Concepció.

En el conjunt autonòmic, el ja mencionat 41,2 % d'*El cor de la ciutat*, el serial més vist dels que TV3 ha emès fins ara, o el 38,9% de la mítica *Plats bruts* representen xifres cada cop més estranyes en el panorama global de la ficció espanyola, caracteritzat per la seva extrema competitivitat. El 24,9% de *Tierra de Miranda* també és un bon resultat per a la nova sèrie dramàtica de TVG ambientada a la Galícia rural, tot i que encara es troba una distància gens menyspreable de les veteranes *Mareas vivas* (28,8%) o *Pratos combinados* (26,4%). A Canal Sur, el serial *Plaza*

alta (una mena de *Nissaga de poder* a l'andalusa) va acabar els seus 435 capítols el febrer del 2001 amb un excel·lent 25,6%, mentre que el veterà *Goenkale* (el programa de ficció més antic de l'estat espanyol) continua sent un dels actius principals d'ETB1. Entre les novetats de la temporada, l'adaptació del format canadenc *Love Bugs* (una comèdia a base de petits esquetxos d'aproximadament uns cinc minuts de duració), emès en tres cadenes de diferents comunitats autònomes (Catalunya, València i Madrid), només sembla que hagi anat bé a TV3 (29,9 %), a l'espera del rendiment que pugui tenir a Canal Sur (en antena des de l'abril del 2002).

A diferència d'anys anteriors, el drama supera en conjunt els resultats de la comèdia, que tan sols ha aconseguit situar quatre programes entre els 10 més vistos de l'any (tant en la classificació estatal com en les cadenes de la FORTA), enmig d'una tendència creixent i, com sembla ser, generalitzada que el 2002 ja es reflecteix en el dràstic descens de les *sitcom* d'estrena als Estats Units. No obstant això, s'aprecia, paral·lelament, una certa predisposició a reintroduir elements còmics fins i tot entre les sèries dramàtiques més arrelades (*Periodistas*, *Compañeros*, *Hospital Central*...), després del boom dels temes policíacs de l'any passat i la consegüent disseminació d'elements dramàtics i d'acció en molts altres àmbits de la ficció (*Laberint d'ombres*, *Arrayan*, *Periodistas*, *Compañeros*, etc.).

En els gèneres d'acció, el fracàs de *Mi teniente*, la nova sèrie protagonitzada per la Guàrdia Civil, també ha pogut contribuir a frenar una expansió dels temes policíacs que podia semblar previsible, que tan sols han aconseguit consolidar fins ara dues sèries centrades en el treball de la Policia Nacional, *El comisario* (24,8%) i *Policías en el corazón de la calle* (22,3%). El policíac és, a més, el gran absent de la FORTA, després de la garrotada que es va endur l'any passat TV3 amb *Crimis*, una mena de *Blade Runner* d'intriga no exempta de cabrioles narratives que li donaven una certa originalitat, però més aviat lenta i potser una mica lúgubre per als estereotipats cànons televisius, tot i que destaqués per la solidesa del seu relat i estigués protagonitzada per l'actriu Emma Vilarasau, la inoblidable Eulàlia de *Nissaga de poder*. Les cadenes estatals també registren, en l'apartat de pèrdues dels seus comptes d'explotació, fracassos derivats de les seves incursions en els temes policíacs, com va passar amb *Antivicio*, una sèrie

sobre un cos de policia d'elit que investigava casos especials i que va acabar la seva alta volada amb un funest aterratge en el rànquing d'Antena 3 (13,3%), en els únics quatre capítols emesos en *prime time* al llarg del 2000. El recurs al *star system* tampoc no va ser capaç d'amortir la patacada que es va endur Telecinco el 1999 amb el 16,4% que va obtenir *Petra Delicado* (la inspectora de policia interpretada per una estricta Ana Belén), ni la desfeta del 8,5% que va obtenir *Robles, investigador privado*, el detectiu protagonitzat per Antonio Resines, en els quatre capítols emesos per TVE 1 en la franja de nit del 2000.

En tot cas, el saldo de la incursió dels canals autonòmics en el terreny de la comèdia és una mitjana excel·lent per a les diferents *sitcom* de TV3, perquè, a més del *cum laude* de *Plats bruts* i l'excel·lent d'*Ell i ella*, la cadena catalana obté una nota del 27,4% amb les històries de dones i hostesses de *Jet Lag* (protagonitzada pel grup català T de Teatre), a la qual s'hi hauria d'afegir successivament l'èxit assolit per *Psico-Express* (amb guió i direcció també d'un grup català de teatre, Dagoll Dagom), el programa que ha substituït *Jet Lag* el 2002. Amb tot, la fórmula no sembla tan infal·libre quan s'aplica a les *tv-movies*, tot i que el 21,3% de *Cabell d'àngel* i fins i tot el 17,1% de *L'estratègia del cucut* no siguin gens menyspreables en un format que costa molt de programar i on a Espanya està molt poc arrelat. Els resultats de la comèdia són força modestos en els canals estatals, donat que, a excepció de *Cuéntame cómo pasó* i *Academia de baile Gloria*, només la imaginativa *Siete vidas* (21,7%) i *¡Ala...Dina!* (20%), que havia estat número u, superen la fatídica barrera del 20% de *share*, consegüència, en part, del desgast natural, però també de l'abandonament d'aquestes sèries per part d'alguns actors en simbiosi amb els personatges que interpretaven (Toni Cantó i Javier Cámara a *Siete vidas* o Paz Padilla a *¡Ala...Dina!*).

Les diferències entre les televisions estatals i les autonòmiques encara són més evidents en el capítol dels formats, molt més diversificats en aquestes últimes. La sèrie impera a les cadenes de més difusió (TVE 1, Telecinco i Antena 3) que, preocupades pel transvasament progressiu, però inexorable, d'espectadors cap als *reality programs* (*Gran Hermano*, *Operación Triunfo*), busquen l'espectador fidel de la cita setmanal del *prime time*. En canvi, l'excel·lent salut de la major part dels serials de la FORTA (*El cor de la ciutat*,

Plaza alta, *Goenkale*) és, en bona mesura, responsable, juntament amb la competència que representen alguns magazines de tarda, de la fase d'inestabilitat per la qual passa aquest format en la difusió estatal. Després del fracassat intent de *Ciudad Sur* (Antena 3), emès a última hora de la tarda i ambientat al voltant del ring d'un gimnàs, o d'*Esencia de poder* (Telecinco), programat en la tradicional franja de sobretaula i centrat en el món dels perfums i la moda, l'hispanomexicà *El secreto* (TVE 1) experimentava amb èxit (22,3%) una nova fórmula de coproducció entre Televisa y TVE, mitjançant l'adaptació al context espanyol de l'homònim serial mexicà, per bé que el seu successor, *La verdad de Laura* (que aquesta vegada no inclou actors mexicans, però sí llatinoamericans), es va ressentir de la creixent competitivitat que ha exercit la telenovel·la colombiana *Yo soy Betty la fea* en l'últim tram de la seva emissió (a Antena 3, des del setembre del 2001 fins al 18 de maig del 2002), una mica més atenuada el 2002 a partir de l'emissió d'*Ecomoda*, seqüela de l'anterior. Per altra banda, la pèrdua gradual d'espectadors que pateix el serial *Al salir de clase* al cap de més de cinc anys d'emissió, ha portat Telecinco a anunciar la fi d'aquest clàssic juvenil (pedrera d'actors i puntal de tendències de moda) per a la primavera del 2002.

L'imparable *crecendo* d'audiència que experimenten, l'un rere l'altre, els diferents serials de TV3, culmina el 2001 amb els 858.000 (49,7%) espectadors que va assolir *El cor de la ciutat* el 19 de desembre, enfront de la mitjana del 523.000 (31,6%) que registrava *Laberint d'ombres* en les seves emissions del 2001. Es tracta d'una xifra rècord en la franja de sobretaula (superada fins i tot el 2002), conseqüència de la gradual addicció al serial català d'espectadors habituals d'altres cadenes televisives i protagonistes vicaris de les històries ambientades al popular barri barceloní de Sant Andreu, on resideix un bon nombre d'immigrants o de descendents d'immigrants que procedeixen de diferents zones d'Espanya. A més, l'arrelament de *La columna*, el magazine que presenta Júlia Otero després del serial, també ha contribuït a reforçar l'audiència d'*El cor de la ciutat*, cosa que ha blindat les tardes de TV3.

Al País Basc, les innovacions que va introduir *Goenkale* la temporada 2001-2002 (decorat nou, més escenes rodades en exteriors i de nit, nous personatges...) també responen a la necessitat de mantenir la sintonia entre les històries

narrades i la vida quotidiana dels espectadors, que continuen ratificant aquesta producció d'ETB1 com un dels programes més vistos de la cadena basca (9,9%). El mateix es pot dir de *Plaza alta* (25,6%), l'èxit del qual al Canal Sur radica principalment en la seva capacitat de reflectir, entre els típics motius narratius de serial (amors, desamors, traïcions, venjances...), les preocupacions més actuals i candents de la societat andalusa. Un objectiu que TVG delega més aviat en les sèries dramàtiques (*Mareas Vivas*, 28,8%) o les comèdies (*Pratos combinados*, 26,4%).

La minisèrie *Severo Ochoa*, basada en la vida del premi Nobel de Medicina, representa l'única incursió de les cadenes estatals en els formats nobles de producció pròpia, donat que la *tvmovie* *Lucía y Carlos* (19,7%) es limita a reestructurar una de les línies argumentals de *Policías en el corazón de la calle*, protagonitzada pels personatges homònims de la sèrie d'Antena 3, integrada amb escenes inèdites gravades en un segon temps i dotada d'autonomia narrativa respecte de la sèrie matriu. En conjunt, es tracta d'un experiment relativament poc rendible que Antena 3 ja havia realitzat per partida doble el 2000 amb *Ferrer y Ruso* (16,4%) i *Mateo y Rafa* (17,1%), ja que, malgrat que li pot servir per incorporar nous espectadors a la sèrie, els resultats se situen força per sota del raonable 22,3% que *Policías en el corazón de la calle* ha obtingut aquest any.

L'11,3% de *Condenado a vivir* i el 18,5% de *Pasión adolescente*, les dues aportacions de Telemadrid a la ficció de la temporada, juntament amb els percentatges d'audiència acumulats per les *tmovies* de TV3 (*Cabell d'àngel*, 21,3%; *Valèria*, 21,1%; *L'estratègia del cucut* 17,1%; *Quia*, 17,2%; *Carles, príncep de Viana*, 14,6%), l'única cadena espanyola que cultiva sistemàticament els anomenats, en altres temps, telefilms, són resultats més modestos per a un format amb una realització cara (uns 600.000 euros aproximadament cada *tvmovie* de TV3) i de dubtosa rendibilitat, en un mercat poc donat a l'expansió interna (recordem el fracàs del popular serial *Poblenou* en la versió castellana que va emetre Antena 3), on gairebé no hi ha espai per a les repeticions (ni tan sols el fenomen d'audiència *Médico de familia* no va obtenir bons resultats en el segona passi televisiu), i en què les pel·lícules nord-americanes d'acció o el «typical spanish» de Paco Martínez Soria continuen ocupant els primers llocs del cine per televisió. A tall d'exemple, podem citar que l'abril del 2002

Jungla de cristal III va obtenir un *share* del 40,0 % a Catalunya i la sempiterna *El abuelo tiene un plan* un 33,2 % a Espanya.

TVC i TVG, les dues televisions de la FORTA que més ficció produeixen i emeten, anuncien un augment considerable de la seva oferta de *tvmovies* a partir del 2002. Televisió de Catalunya, que fins ara realitzava anualment unes cinc o sis pel·lícules per a la televisió, en prepara 18 el 2002 i preveu doblar-ne la producció a partir de l'any següent, amb l'objectiu de fomentar la participació de productores independents que, en el cas de TVC, és inferior a la mitjana estatal, com es posa de manifest en l'informe realitzat per GECA el 2001:

Percentatge de programes de productores independents emesos en cadenes espanyoles (1999-2000)

Cadena	Programes
TVE1	11,1%
La2	3,0%
Antena3	14,6%
Tele5	11,1%
Canal+	1,0%
TV3	9,5%
C33	2,0%

Font: GECA 2001

Amb les presses per la necessitat d'eixugar les inversions realitzades després de la decisió del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya de canviar les subvencions a les *tvmovies* per préstecs, TVC s'ha vist obligada a modificar el seu sistema productiu. Així doncs, les empreses que participen en els diferents projectes de la televisió catalana hauran d'aportar almenys el 50% del seu cost total, que en les 18 pel·lícules televisivas previstes per al 2002 representa uns 14 milions i mig d'euros (entre 620.000 i 900.000 aproximadament per cada *tvmovie*). TVG preveu produir 25 llargmetratges i 25 pel·lícules per a televisió en el quinquenni 2002-2007, per la qual cosa el volum de negocis de les productores independents (que el

2001 superava els 168 milions d'euros) s'incrementaria notablement.

Contràriament als modestos índexs d'audiència de les *tvmovies*, les dues úniques minisèries emeses durant aquest període, *Des del balcó* (30,1%) i *Severo Ochoa* (30,9%), es situen en el setè i el desè lloc dels rànquings autonòmic i estatal, respectivament, encara que els seus elevats costos (que poden arribar als dos milions d'euros a TV3 o superar àmpliament els tres milions en les produccions de TVE), no sempre en garanteixen la rendibilitat en termes d'audiència, en vista dels 304.000 espectadors (16,7%) d'*Andorra, entre el torb i la Gestapo*, emesa per TV3 el juny del 2001, o els 2.946.000 (19,6%) d'*Entre naranjos* (TVE 1, 1998). No obstant això, en aquests dos últims casos, s'ha de dir que, malgrat que ens trobem davant de dos productes de bona factura (agilitat narrativa, excel·lent posada en escena, bona interpretació...), la manca de promoció per part de TVE 1 i la programació a mitjan juny de la minisèrie de TV3 van poder incidir en una acollida menys favorable d'un format que té una cota mitjana d'audiència al voltant del 30%, com es posa de manifest en el 29,6% d'*El abuelo* (TVE 1, 2000) o el 30% del segon capítol de *Padre Coraje* (Antena 3, 2002).

Tret d'Alemanya, que té un mercat intern àvid de *tvmovies*, una bona part dels quals es destinen a l'exportació, la minisèrie de qualitat, coproduïda per amortir els costos i basada en esdeveniments reals (*Padre Coraje*) o adaptacions literàries (*Des del balcó*), constitueix, sense cap mena de dubte, un bon actiu per a les televisions europees, necessitades de reafirmar la seva funció pública amb programes de qualitat, o deleroses d'assolir un *target* d'audiència més exigent, però amb més poder adquisitiu.

Mentre Antena 3 aposta per les minisèries de producció pròpia (*Camino de Santiago, El marqués de Sotoancho, Padre Coraje*), la seva rival Telecinco s'ha decantat en les últimes temporades per les grans coproduccions internacionals, que sol programar en l'espai de *prime time* dels dissabtes denominat "Grandes relatos". Tot i que títols del 2000 tan atractius com *Balzac* (13,8 %) i *Las mil y una noches* (19,8 %), o *Dune* (15,8 %) i *Los miserables* (16,7%), emesos el 2001, es queden sistemàticament per sota del 20%, el prestigi que li donen i el perfil del seu espectador típic, jove i amb un bon poder adquisitiu, constitueixen un bon al·licient per a la cadena.

A l'hora d'interpretar els fracassos de la temporada, convé diferenciar les estrenes que no han funcionat, com ara *Mi teniente* (16,6%), *Abogados* (8,1%), *Papá* (7,5%) o els programes que havien tingut èxit, però que han perdut la batalla de l'audiència en la seva renovació, com ara *Un chupete para ella* (16,1%), *Abierto 24 horas* (17,5%), d'altres produccions que simplement s'han quedat obsoletes amb el pas del temps, com ara *Manos a la obra* (18,7%). No s'ha d'oblidar, però, aquells *stocks* de ficció sentenciats pels espectadors des de la temporada anterior, que les cadenes s'han vist obligades a liquidar per poder renovar existències i els han confinat a l'horari nocturn (*Robles, investigador privado*, 15,8%), al cap de setmana (*Antivicio*, 13 %) o els han fet servir per omplir alguns forats poc rendibles de les seves graelles (*El botones Sacarino*, 13,9%). En un any que resulta impossible dissenyar un retrat robot del programa guanyador, donat que les diferències entre els tres primers del rànquing, *Cuéntame cómo pasó*, *Severo Ochoa* y *Periodistas*, són abismals, també resultaria inútil qualsevol intent de traçar un perfil del perdedor, estigmatitzat de vegades per circumstàncies tan conjunturals com la pròpia rivalitat entre cadenes (concomitància de *Mi teniente* i *Compañeros*) o l'horari inapropiat de la seva programació (*Papá* a les 00.00 h dels dijous).

En contraposició amb els mals resultats que Telecinco ha obtingut en altres espais televisius (globalment mitigats per l'èxit de *Gran Hermano 2*), aquesta cadena se'n surt força bé en el terreny de la ficció i situa les seves tres sèries més ambiciosos (*Periodistas*, *El comisario* i *Hospital Central*) entre les primeres del rànquing, tot i que s'estavellés amb la inconsistent *Abogados* (13,1%), que, amb un guió imprecís i un recurs sistemàtic als tòpics, ha estat criticada per més d'un analista televisiu, i tampoc no aconseguís frenar la imparable caiguda de la intel·ligent comèdia de situació *Moncloa, ¿dígame?*, una mena de *Sí, ministro* (BBC) a l'espanyola, tenyit per l'inconfusible humor de la productora catalana El Terrat (*Plats bruts*). En el primer cas, Telecinco tan sols va arribar a emetre cinc dels set capítols gravats en l'immens decorat construït al polígon industrial de Seseña (Madrid), mentre que la persistència de *Moncloa, ¿dígame?* (es va emetre el lot complet de 13 capítols), amb l'ajuda inicial de *Siete vidas* els dimecres i desplaçada successivament als diumenges a la recerca de l'espectador adult jove, es va saldar amb un immerescut 17,2%.

Antena 3, que altres vegades tendia a eliminar les seves produccions noves al cap d'alguns capítols si no superaven el sempitern 20 % de *share* (*Ada madrina* el 1999 o *Antivicio* el 2000), aquest cop han apostat al llarg de 40 capítols per *Ciudad Sur*, un entretingut serial ambientat al voltant de la boxa i ancorat en un inviabl 14,9%, mentre que en el destí dels cinc únics capítols de la comèdia *Papá* (7,5%) que es van arribar a emetre, sembla ser que hi van jugar factors molt més complexos. *Papá* era la primera incursió en la direcció de ficció del popular conductor de *late shows* Pepe Navarro, que va ser durant un temps líder d'audiència amb l'innovador *Esta noche cruzamos el Mississipi* (Telecinco), que tornava a Antena 3 després del cessament fulminant del 1997, causat probablement per la seva decisió d'emetre el polèmic vídeo de Pedro J. Ramírez a *La sonrisa del pelícano* (1997), el programa nocturn de la cadena de Telefónica que ja començava a cedir posicions davant de la rival *Crónicas marcianas*, de Telecinco. Després de les irritades declaracions de Navarro contra la "prepotència" d'Antena 3, que havia programat *Papá* en un horari inapropiat i gairebé sense promoció prèvia, el presentador-director s'ha rescabalat, d'alguna manera, amb èxit de la tercera edició de *Gran Hermano*, que presenta a Telecinco, responsable en bona mesura de l'enfonsament el 2002 del *reality program Estudio de actrices*, d'Antena 3.

TVE 1, caracteritzada en el passat per la persistència amb què emetia, i fins i tot renovava fa uns anys, sèries amb escassos resultats en termes d'audiència, algunes vegades controvertides però valentes (*Tío Willy*, protagonitzada per un homosexual), altres decididament cares, però que, a priori, es presentaven com una bona inversió (*Una de dos*, després de l'èxit d'*Hostal Royal Manzanares*) i fins i tot de reconeguda bona factura i interpretació (*Raquel busca su sitio*), el 2001 va continuar amb *Mi teniente* una pauta semblant a la de Telecinco amb *Abogados* i no va prorrogar els cinc capítols pactats inicialment amb la productora Alma-Ata, com a conseqüència del 16,6% de *share* que obtenia aquesta sèrie policíaca, ben estructurada i amb profusió d'escenes exteriors. No obstant això, com ja hem dit, els quatre capítols emesos d'*El botones Sacarino* i els vuit de *Robles, investigador privado* representen tan sols el final d'una etapa seguida per la recerca d'una rendibilitat més gran, que el 2001 ha portat l'Ens públic a practicar estratègies de màrqueting controvertides (rebaixar les

tarifes publicitàries) o a enganxar-se amb un èxit unimaginable a priori al *reality program* (*Operación Triunfo* ha superat els beneficis de Gran Hermano).

En un període en què els índexs d'audiència d'algunes televisions autonòmiques han superat els propis registres, amb l'històric *share* del 41,2% de TVC amb *El cor de la ciutat*, les diferències entre els resultats obtinguts per les cadenes de la FORTA no contradiuen gens la seva marcada vocació de reflectir, i fins i tot de reproduir, la seva realitat més immediata, plasmada en històries amb un simbolisme que permet a l'espectador aquella peculiar identificació amb els personatges de la ficció que no sembla que obtingui amb altres gèneres televisius (concursos, *reality program*), més aviat recolzats sobre mecanismes com la projecció. *El cor de la ciutat* (TV3), *Mareas vivas* (TVG), *Plaza alta* (Canal Sur) o *Goenkale* (ETB1) plasmen, en aquella multitud de petits esdeveniments quotidians en horaris de sobretaula o de *prime time*, la vida quotidiana dels seus espectadors, adornada amb assassinats, amors clandestins i amb tots els esdeveniments dramàtics que facin falta per connectar amb l'audiència.

Com si es tractés d'un mirall, però sens dubte d'una manera complementària, les històries narrades a les televisions estatals es van allunyant del mimetisme de la comèdia familiar, que va marcar la ficció espanyola dels anys noranta, i ara busquen temàtiques més globals i de característiques genèriques més universals. En aquest sentit, val a dir que el millor i el pitjor de la comèdia nostàlgica *Cuéntame cómo pasó* és que representa una excepció a la regla, la qual cosa la converteix en un producte de difícil imitació, mentre que la idea general i l'estructura de *Temps de silenci* podrien estimular les altres cadenes autonòmiques a reconstruir la seva memòria històrica en les seves ficcions, de la mateixa manera que les vinyes de *Nissaga de poder* van inspirar *Plaza alta* o *Rias baixas*.

Tret del 3,2% de *Pagats per riure*, una curiosa comèdia que explora les relacions entre els espectadors i la televisió, l'audiència de la qual no es presta a comparacions amb el conjunt perquè es va emetre pel K3-33, cap altra cadena de la FORTA no ofereix en les seves sèries i els seus serials les espectaculars xifres d'audiència de TV3. El saldo favorable de TVG, que ha doblat el nombre de títols emesos respecte del 2000 (ha passat de tres a sis), no es fa

extensiu aquesta vegada a *Galicia Express* (13,5%), un serial ambientat en una missatgeria i, tot i que *Rías baixas* ha perdut una mica més de vuit punts respecte de la temporada passada (de 26,5% a 18,9%), l'excel·lent enlairament del drama rural *Terra de Miranda* (24,9%) i la revalidació de *Mareas vivas* (28,8%) i *Pratos combinados* (26,4%) estableixen decididament els bons resultats de la seva ficció.

A diferència de TVC i TVG, que emeten íntegrament la seva programació en català i gallec, respectivament, la realitat lingüística i social del País Basc es concreta en una doble oferta en basc (ETB1) i en castellà (ETB2), que, en teoria, divideix per dos l'audiència hipotètica dels dos canals, per la qual cosa les xifres resultants no es poden considerar equivalents ni tampoc, per tant, comparables amb les obtingudes per les altres cadenes de la FORTA. En canvi, de la mateixa manera que passa a les comunitats de Madrid i València, la competència de les cadenes estatals és més gran aquí que en altres autonomies, fins al punt que el País Basc constitueix un dels bastions més sòlids de Telecinco. Així doncs, el 9,9% de *Goenkale* representa un excel·lent resultat per a ETB1, que l'abril del 2002 tenia una quota de mercat del 5,3%. Les dues *tvmovies* que Telemadrid aporta a la producció domèstica de la FORTA són *Condenado a vivir* (11,3%) i *Pasión adolescente* (18,5%), amb percentatges d'audiència equiparables als obtinguts per les *tvmovies* de TV3. En relació amb la televisió valenciana, que aquest any no ha estrenat ficció de producció pròpia, s'ha de dir que, en el moment que redactem aquest informe, el Partit Popular (amb majoria absoluta a les Corts Valencianes) ha anunciat que presentarà una proposta de privatització de RTVV abans que acabi aquesta legislatura. Si aquesta privatització es duu a terme, s'haurà de veure en quina mesura afectarà la seva intermitent producció de ficció i el propi equilibri de la FORTA. Probablement no l'afectarà, tot i que potser enceti una nova configuració del sistema televisiu espanyol.

Anàlisi de cas: *Temps de silenci* i *Cuéntame cómo pasó*

Probablement, la coincidència de *Temps de silenci* i *Cuéntame cómo pasó* en la programació de TV3 i TVE 1,

Rànquing de títols per audiència mitja en milers de persones 2001 (cadena estatals)

N.	Títol	Canal	S.T	Format	Gènere	Audiència	Share	RAT
1	CUÉNTAME	TVE 1	22:05	Sèrie	Comèdia	4.959	31,1	12,6
2	PERIODISTAS	T5	22:04	Sèrie	Drama	4.302	26,4	10,9
3	EL COMISARIO	T5	22:06	Sèrie	Crim	4.261	24,8	10,8
4	COMPAÑEROS	A3	22:03	Sèrie	Drama	3.931	25,4	10,0
5	HOSPITAL CENTRAL	T5	22:04	Sèrie	Drama	3.763	22,8	9,5
6	ACADEMIA DE BAILE GLORIA	TVE1	22:03	Sèrie	Comèdia	3.445	22,7	8,7
7	7 VIDAS	T5	22:30	Sèrie	Comèdia	3.349	21,7	8,5
8	ALA...DINA!	TVE1	22:05	Sèrie	Comèdia	3.340	20,0	8,5
9	POLICIAS, EN CORAZÓN	A3	21:59	Sèrie	Crim	3.296	22,3	8,4
10	SEVERO OCHOA	TVE1	22:00	Minisèrie	Drama	3.246	30,9	8,3
11	DIME QUE ME QUIERES	A3	21:59	Sèrie	Comèdia	3.038	18,2	7,7
12	LUCÍA Y CARLOS	A3	21:59	Tvmovie	Crim	2.953	19,7	7,6
13	MONCLOA, ¿DIGAME?	T5	22:04	Sèrie	Comèdia	2.910	17,2	7,4
14	MANOS A LA OBRA	A3	22:21	Sèrie	Comèdia	2.634	18,7	6,7
15	MI TENIENTE	TVE 1	22:24	Sèrie	Crim	2.554	16,6	6,5
16	PARAISO	TVE 1	22:25	Sèrie	Drama	2.514	23,0	6,4
17	UN CHUPETE PARA ELLA	A3	22:07	Sèrie	Comèdia	2.511	16,1	6,3
18	EL BOTONES SACARINO	TVE1	22:02	Sèrie	Comèdia	2.380	13,9	6,0
19	AL SALIR DE CLASE	T5	15:32	Serial obert	Drama	2.374	20,9	6,0
20	EL SECRETO	TVE 1	16:07	Serial obert	Drama	2.333	22,3	5,9

respectivament, més que una casualitat sigui un signe dels temps, corroborat en altres produccions europees, per bé que la semblança entre les dues sèries no vagi gaire més enllà del repàs sociohistòric que fan. En un altre aspecte, també hi ha coincidències, com el fenomen d'*Operación Triunfo*, aquesta mena d'alquímia de *Gran Hermano* i *Pasaporte a Dublín*, que no s'hauria d'interpretar com una cosa del tot deslligada dels avatars de la ficció. Ans al contrari, les imatges de Massiel cantant al festival d'Eurovisió del 1968, que inauguren *Cuéntame cómo pasó*, la memòria de Catalunya que va teixint Isabel Dalmau, la narradora de *Temps de silenci*, des del 1935 fins als anys vuitanta, i el periple que ha portat Rosa López des de l'acadèmia d'*Operación Triunfo* fins a Eurovisió, tenen un denominador comú, subtil però sense ambigüitats, que és la reflexió sobre la identitat: identitat catalana (*Temps de silenci*), social (*Cuéntame cómo pasó*) o televisiva (*Operación Triunfo*), identitat que es reconstrueix (*Temps*

de silenci), que es reconeix (*Cuéntame cómo pasó*) o que es defineix (*Operación Triunfo*) a través de la televisió. El que és comú i determina l'equivalència entre les dues sèries, més enllà de les seves innombrables diferències temàtiques, estructurals, tècniques o estètiques, és la presència d'aquesta barreja, en diferents proporcions, de nostàlgia, narcisisme i catarsi que presideix la renovació ancestral dels mites fundadors mitjançant la repetició ad infinitum dels seus rituals.

Temps de silenci

A diferència de *Cuéntame cómo pasó*, una comèdia nostàlgica ambientada a finals dels seixanta al voltant d'un únic nucli familiar, *Temps de silenci* supedita el retrat costumista de la Catalunya que rememora a la seva vocació política, i hi insereix els diferents relats que entre-

Rànquing de títols per audiència mitja en milers de persones 2001 (cadena autonòmica)

N.	Títol	Canal	S.T.	Format	Gènere	Audiència	Share	RAT
1	PLATS BRUTS	TV3	21:51	Sèrie	Comèdia	958	38,9	15,9
2	TEMPS DE SILENCI	TV3	21:52	Sèrie	Drama	864	32,7	14,3
3	PLAZA ALTA	Csur	15:33	Serial obert	Drama	719	25,6	10,0
4	EL COR DE LA CIUTAT	TV3	15:59	Serial obert	Drama	688	41,2	11,4
5	JET LAG	TV3	21:35	Sèrie	Comèdia	683	27,4	11,3
6	ELL I ELLA	TV3	21:28	Sèrie	Comèdia	626	29,9	10,4
7	DES DEL BALCÓ	TV3	15:33	Minisèrie	Drama	588	30,1	9,7
8	VALÈRIA	TV3	22:22	Tvmovie	Drama	523	21,1	8,7
9	CABELL D'ÀNGEL	TV3	22:32	Tvmovie	Comèdia	521	21,3	8,6
10	ARRAYAN	Csur	21:36	Serial obert	Drama	513	20,0	7,1
11	ESTRATÈGIA DEL CUCUT	TV3	22:34	Tvmovie	Comèdia	402	17,1	6,7
12	QUIA	TV3	22:28	Tvmovie	Drama	383	17,2	6,3
13	ÉL Y ELLA	TVM	21:55	Sèrie	Comèdia	325	17,3	6,4
14	CARLES, PRINCEP	TV3	22:05	Tvmovie	Drama	321	14,6	5,3
15	MAREAS VIVAS	TVG	22:42	Sèrie	Drama	280	28,8	10,6
16	TERRA DE MIRANDA	TVG	22:23	Sèrie	Drama	231	24,9	8,7
17	PASIÓN ADOLESCENTE	TVM	21:59	Tvmovie	Drama	230	18,5	4,5
18	ÉL Y ELLA	C9	21:36	Sèrie	Comèdia	222	14,9	5,5
19	PRATOS COMBINADOS	TVG	22:56	Sèrie	Comèdia	219	26,4	8,3
20	PEQUENO HOTEL	TVG	21:52	Sèrie	Comèdia	174	17,0	6,6
21	CONDENADO A VIVIR	TVM	21:54	Tvmovie	Drama	170	11,3	3,3
22	RIAS BAIXAS	TVG	22:24	Sèrie	Drama	153	18,9	5,8
23	GALICIA EXPRESS	TVG	19:14	Serial obert	Drama	120	13,5	4,5
24	GOENKALE	ETB	21:33	Serial obert	Drama	79	9,9	3,9
25	PAGATS PER RIURE	TVC	22:27	Sèrie	Comèdia	69	3,2	1,1
26	CAMPUS	ETB	21:59	Sèrie	Drama	63	10,9	3,1
27	ALQUILA2	ETB	21:45	Sèrie	Comèdia	45	11,4	2,2
28	PLATOS SUCIOS	ETB	00:39	Sèrie	Comèdia	43	14,6	2,1
29	TEILATUPEAN	ETB	21:43	Sèrie	Comèdia	37	5,3	1,8
30	HASIBERRIAK	ETB	22:25	Serial obert	Drama	31	4,3	1,5

creuen les vicissituds dels seus protagonistes (els Dalmau, els Comes i els Hernández) en el marc referencial molt més ampli del repàs sociohistòric que fa. La trajectòria personal de la narradora, Isabel Dalmau, una jove de l'alta burgesia catalana enamorada d'Enric Comes (amb qui no es pot casar perquè és d'una classe social inferior), constitueix el bastiment temàtic i estructural sobre el qual s'erigeix, orgullosa, la memòria d'aquesta part de la història de Catalunya que va des del 1935 fins a l'actualitat, molt poc

explorada per unes ficcions més aviat encaminades a reflectir el present que no pas a interpretar-lo, des del drama (*El cor de la ciutat*) o la ironia de la *sitcom* (*Plats bruts*). La sèrie, que va comptar amb l'assessorament històric de Josep Maria Güell, ha obtingut el premi Micrófono de Plata de l'Associació Espanyola de Ràdio, Premsa i Televisió el 2001. En la tercera part de *Temps de silenci* (emesa el 2002), i després de la mort d'Isabel Dalmau, la seva filla Núria Ribalta assumirà el paper de narradora.

Des de TVC s'ha dit que *Temps de silenci* no és un saga a l'estil de *Heimat* (ARD) ni de *Brideshead Revisited* (ITV), centrades en les vivències personals dels seus protagonistes, sinó que la genealogia que, en aquest cas, es reclama es remuntaria més aviat fins a produccions com ara l'australiana *Carson & Carson* o la britànica *Upstairs, Downstairs* (ITV), amb la finalitat d'entrelligar d'una manera inextricable les històries particulars amb la història social que fa de marc interpretatiu. Inicialment estava previst que el relat de *Temps de silenci* acabés amb l'arribada de la democràcia (26 episodis), però l'èxit de la sèrie va fer que s'allargués en dues ocasions, primer fins al cop d'estat del 1981 (13 episodis) i, successivament, fins al canvi de mil·lenni (13 episodis). En total són 52 episodis de 50 minuts de duració, dels quals se'n van emetre 40 el 2001.

En comparació amb els més de 420.000 euros per capítol que costa *Cuéntame cómo pasó* (una xifra més que continguda si es compara amb els 540.000 de *Javier ya no vive solo*), els aproximadament 114.200 de cada entrega de *Temps de silenci* resulten més que rendibles en relació amb les excel·lents crítiques rebudes i al 32,7% del *share* obtingut per una sèrie que sap integrar, amb intel·ligència i autèntica propietat narrativa, el material d'arxiu entre les noves gravacions. *La passió dels Comes* per la ràdio i el cine permet conjugar l'estructura del relat i la història narrada sense forçar-les, mitjançant la inserció de nombroses gravacions realitzades per Enric Comes i el seu germà, que actuen com a cortinetes en les transicions i permeten contextualitzar i ambientar els esdeveniments narrats.

Davant de l'exercici d'estil que es fa en cada capítol de *Cuéntame cómo pasó*, tant la continuïtat i la consecució del repàs històric com les diferents vetes temàtiques que componen la producció de TV3 conformen una estructura narrativa de serial, que discorre paral·lela a la reconstrucció històrica. Aquesta estructura narrativa s'articula al voltant de tres cercles concèntrics, configurats, respectivament, per la trama sentimental, que actua com a fil conductor de la història; els esdeveniments políticsocials, destinats a posar un referent en cada capítol, i els petits esdeveniments quotidians dels personatges, la funció primordial dels quals consisteix a recuperar la memòria social col·lectiva de l'època rememorada. El resultat és una exposició amena i didàctica que institueix un relat de ficció en memòria histò-

rica, la versemblança del qual s'arrela en una articulació adient de les diferents parts que l'integren. La perspectiva narrativa adoptada pels narradors/personatges de la història narrada (primer Isabel Dalmau i després, Núria Ribalta, la seva filla), reforcen la versemblança que li atorguen a la sèrie els documents d'arxiu, relligats en una temporalitat progressiva que, d'una manera complementària, reforça la lògica del relat.

Cuéntame cómo pasó

Pocs crítics televisius no han caigut en la temptació de comparar *Cuéntame cómo pasó* amb *The Wonder Years* (ABC, 1988), encara que Miguel Ángel Bernadeau, el seu productor executiu i creador, asseguri que la seva referència principal és, en aquest cas, *El tambor de hojalata*. Bernadeau havia concebut el projecte de *Cuéntame cómo pasó* set anys abans que TVE 1 decidís apostar per un producte tan marcadament retro, que la convertiria en el destí natural d'una sèrie en què l'actiu principal, per bé que no l'únic, és l'abundant material d'arxiu que incorpora (de RTVE i el NODO).

Cuéntame cómo pasó emmarca la història d'una família espanyola el 1968, un any de gran transcendència sociopolítica relegat sistemàticament a un segon terme per l'èmfasi que els mitjans espanyols han concedit a la dècada següent, la de la transició democràtica. Antonio i Mercedes Alcántara, un matrimoni de classe mitja-baixa que conviu amb els tres fills (Inés, Toni i Carlos) i la mare de la dona (Herminia), es converteixen en instruments narratius eficaços i en observadors emblemàtics de l'incipient despertar d'Espanya en la *modernitat*, representat mitjançant una minuciosa recreació dels usos i els costums d'aquella època. Amb aquesta finalitat es va elaborar una exhaustiva revista de premsa de l'època que permetés reconstruir fins al més mínim detall de la vida quotidiana; es va rastrejar tot Madrid a la recerca de mobles i objectes originals, que de vegades van ser cedits pels propis fabricants; es van copiar totes les publicacions que apareixen al quiosc de Cerván i es va reconstruir íntegrament el carrer on viu la família protagonista, una barreja d'elements reals i virtuals.

Carlos Alcántara, el fill petit, rememora en primera persona i des del present del relat (cap als quaranta anys) una

etapa de la seva vida familiar i la seva infància (quan tenia vuit anys), estructurada a partir d'alguns esdeveniments que li serveixen per donar una pauta als diferents fils narratius de la sèrie: l'adquisició del televisor; la primera comunió; l'entrada del seu germà Toni a la universitat i el seu "bateig" polític; el viatge de la seva germana Inés a Londres, etc. Tot i que la perspectiva narrativa del nen és la que predomina en la major part del relat, les històries dels diferents membres de la família (Antonio i la impremta de Don Pablo, on treballa les tardes; Mercedes i els pantalons que cus a casa; la iniciació de Toni en l'amor i la política; l'experiència londinenca d'Inés o les preocupacions, relacionades amb la seva edat, de l'àvia Herminia i la seva veïna Valentina) configuren un protagonisme coral amb un entramat de relacions que barreja, amb un innegable sentit de l'oportunitat i *savoir faire*, la temàtica desplegada i l'estructura narrativa adoptada.

L'entusiasme dels actors, que fan una interpretació excepcional; la participació de velles glòries de l'escena espanyola (Toni Leblanc, Fernando Fernán Gómez); l'extremada meticulositat de la posada en escena; la màgia del *morphing*; la candidesa del narrador/nen i l'actualització

incessant dels temes de dominaven aquell període (accés al consum, l'alliberació de la dona, la llibertat d'expressió, etc.) reforcen la coherència d'un guió que converteix amb perícia la vida quotidiana en una metàfora entranyable de la vida social. Amb aquesta finalitat, el relat s'estructura al voltant d'una *isotopia* o clau de lectura que permet homogeneïtzar les diferents trames que s'entrecreuen en cada capítol. Per exemple, "Non Plus Ultra" alterna, en paral·lel, el *desig* de Carlitos de convertir-se en un nen de l'operació Non Plus Ultra amb el *desig* d'Antonio de comprar-se un cotxe; en "Las mejores huelgas", la *vaga* de Carlitos i els seus amics davant de l'arribada a l'escola de dues nenes procedents de Guinea s'alterna amb la narració de la *vaga* universitària que emmarca el context sociopolític d'aquest capítol.

Més enllà de l'espectacularitat i la veracitat que el laboriós tractament de *morphing* dona a *Cuéntame cómo pasó*, les imatges que els Alcántara rebren a través del televisor (Eurovisió, vagues, intervencions de la policia, etc.), meta-comentari dels diferents relats construïts, constitueixen el referent principal d'una mena d'autoretrat col·lectiu que converteix aquesta ficció en memòria social.

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 2001

N.	Títol	Cadena	Dia	S.T.	Format	Gènere	Audiència (000)	Share	Rating
1	Cuéntame	TVE 1	22/11/01	22:04	Sèrie	Comèdia	5.733	34,6	14,6
2	Periodistas	TELE 5	23/4/01	22:06	Sèrie	Drama	5.036	31,0	12,8
3	Dime que me quieres	ANTENA 3	11/1/01	21:59	Sèrie	Comèdia	5.030	28,9	12,8
4	Academia de baile Gloria	TVE1	8/3/01	22:01	Sèrie	Comèdia	4.774	30,5	12,2
5	Manos a la obra	ANTENA 3	23/1/01	21:59	Sèrie	Comèdia	4.641	27,3	11,8
6	El comisario	TELE 5	19/3/01	22:11	Sèrie	Crim	4.629	29,0	11,8
7	Compañeros	ANTENA 3	5/6/01	22:01	Sèrie	Drama	4.614	29,8	11,7
8	Hospital central	TELE 5	1/3/01	22:02	Sèrie	Drama	4.279	25,4	10,9
9	Policías, en el corazón de...	ANTENA 3	24/5/01	22:00	Sèrie	Crim	4.181	27,9	10,6
10	Ala...Dina!	TVE1	26/2/01	22:11	Sèrie	Comèdia	4.126	23,1	10,5
11	7 Vidas	TELE 5	19/12/01	22:22	Sèrie	Comèdia	4.050	24,9	10,3
12	Moncloa, ¿Dígame?	TELE 5	10/1/01	22:05	Sèrie	Comèdia	3.812	22,0	9,7
13	El secreto	TVE 1	7/2/01	16:09	Serial	Drama	3.281	28,8	8,4
14	Severo Ochoa	TVE1	6/12/01	22:00	Minisèrie	Drama	3.246	30,9	8,3
15	Paraíso	TVE 1	6/9/01	22:06	Sèrie	Drama	3.047	23,0	7,8
16	Al salir de clase	TELE 5	20/4/01	15:31	Serial	Drama	2.984	24,8	7,6
17	Lucía y Carlos	ANTENA 3	4/1/01	21:59	Tvmovie	Crim	2.953	19,7	7,6
18	Un chupete para ella	ANTENA 3	30/9/01	22:06	Sèrie	Comèdia	2.926	19,1	7,4
19	Mi teniente	TVE 1	11/9/01	22:10	Sèrie	Crim	2.911	18,7	7,4
20	El botones sacarino	TVE1	10/1/01	22:04	Sèrie	Comèdia	2.677	15,5	6,8

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 2000

N.	Títol	Cadena	Dia	S.T.	Format	Gènere	Audiència (000)	Share	Rating
1	Ala...dina!	TVE 1	11/1/00	21:57	Sèrie	Comèdia	5.880	31,1	15,2
2	Compañeros	ANTENA 3	12/12/00	22:13	Sèrie	Drama	5.790	36,2	15
3	Periodistas	TELE 5	02/05/00	22:04	Sèrie	Drama	5.124	29,8	13,3
4	Un chupete para ella	ANTENA 3	10/12/00	23:00	Sèrie	Comèdia	5.118	36,8	13,2
5	El comisario	TELE 5	10/04/00	22:06	Sèrie	Crim	4.880	28,2	12,6
6	Manos a la obra	ANTENA 3	24/02/00	22:01	Sèrie	Comèdia	4.781	28,1	12,4
7	Abierto 24 horas	ANTENA 3	19/01/00	22:01	Sèrie	Comèdia	4.642	26,9	12
8	El abuelo	TVE 1	29/12/00	22:00	Minisèrie	Drama	4.252	28,4	11
9	Policías, en el corazón de...	ANTENA 3	14/12/00	22:15	Sèrie	Crim	4.158	27,3	10,8
10	La casa de los líos	ANTENA 3	09/01/00	21:35	Sèrie	Comèdia	3.875	22,1	10
11	7 vidas	TELE 5	27/04/00	22:05	Sèrie	Comèdia	3.797	22,8	9,8
12	Hospital central	TELE 5	21/5/00	21:31	Sèrie	Drama	3.682	24,4	9,5
13	Jacinto Durante, representante	TVE 1	19/01/00	21:59	Sèrie	Comèdia	3.652	21,8	9,5
14	Al salir de clase	TELE 5	03/01/00	15:31	Serial	Drama	3.616	28,1	9,4
15	La ley y la vida	TVE 1	18/9/00	22:04	Sèrie	Drama	3.591	22,8	9,3
16	El botones sacarino	TVE 1	26/12/00	22:00	Sèrie	Comèdia	3.527	20,7	9,1
17	Raquel busca su sitio	TVE 1	17/01/00	21:57	Sèrie	Drama	3.313	18,5	8,6
18	Paraíso	TVE 1	30/08/00	22:01	Sèrie	Drama	3.297	26,6	8,5
19	El marqués de Sotoancho	ANTENA 3	03/11/00	22:16	Minisèrie	Comèdia	3.247	22,8	8,4
20	Las mil y una noches	TELE 5	08/01/00	21:36	Minisèrie	Drama	3.244	21,1	8,4

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 1999

N.	Títol	Cadena	Dia	S.T.	Format	Audiència (000)	Share	Rating
1	Médico de familia	TELE 5	21/12/99	22:05	Sèrie	8.484,2	46,2	22,1
2	Compañeros	ANTENA 3	08/12/99	21:59	Sèrie	6.561,8	36,9	17,1
3	Periodistas	TELE 5	19/04/99	22:03	Sèrie	6.047,7	34,3	15,7
4	Manos a la obra	ANTENA 3	07/01/99	21:56	Sèrie	5.675,4	31,6	14,8
5	El Comisario	TELE 5	17/05/99	22:11	Sèrie	5.035,7	29,3	13,1
6	El Conde de Montecristo	TELE 5	09/01/99	20:58	Minisèrie	4.629,8	30,0	12,1
7	A las once en casa	TVE 1	11/01/99	22:00	Sèrie	4.528,5	24,5	11,8
8	La casa de los líos	ANTENA 3	17/01/99	21:29	Sèrie	4.446,5	25,3	11,6
9	Ellas son así	TELE 5	27/01/99	22:03	Sèrie	4.344,4	24,7	11,3
10	Camino de Santiago	ANTENA 3	06/12/99	21:58	Minisèrie	4.323,2	27,6	11,3
11	Mediterráneo	TELE 5	26/01/99	22:02	Sèrie	4.274,4	24,2	11,1
12	Merlín	TELE 5	06/03/99	20:58	Minisèrie	4.266,2	30,1	11,1
13	Tío Willy	TVE 1	19/01/99	22:00	Sèrie	4.159,9	24,0	10,8
14	7 Vidas	TELE 5	12/12/99	21:39	Sèrie	3.893,3	22,4	10,1
15	Al Salir de Clase	TELE 5	30/12/99	15:31	Serial	3.551,2	27,4	9,2
16	Ada Madrina	ANTENA 3	06/1/99	21:34	Sèrie	3.374,0	21,4	8,8
17	La Familia, 30 años después	ANTENA 3	25/12/99	21:47	Tvmovie	3.168,9	22,3	8,2
18	Petra Delicado	TELE 5	09/09/99	22:05	Sèrie	3.147,1	23,7	8,2
19	Fernández y familia	TELE 5	15/01/99	21:34	Sèrie	3.126,5	19,8	8,1
20	Calle Nueva	TVE 1	27/02/99	16:07	Serial	3.051,0	27,6	7,9

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 1998

N.	Títol	Cadena	S.T.	Format	Audiència (000)	Share	Rating
1	Médico de familia	TELE 5	22:01	Sèrie	8.606,9	48,5	23,4
2	Manos a la obra	ANTENA 3	21:58	Sèrie	5.764	33,7	15,7
3	Una de dos	TVE 1	21:57	Sèrie	5.293,3	32,1	14,4
4	Periodistas	TELE 5	22:01	Sèrie	5.023,3	29,1	13,7
5	Compañeros	ANTENA 3	22:00	Sèrie	4.889,4	30,5	13,3
6	La casa de los líos	ANTENA 3	21:36	Sèrie	4.579	30,3	12,5
7	A las once en casa	TVE 1	21:59	Sèrie	4.265,9	25,3	11,6
8	Tío Willy	TVE 1	22:02	Sèrie	3.932,1	22,9	10,7
9	Hermanas	TELE 5	21:57	Sèrie	3.856,9	23,5	10,5
10	Querido Maestro	TELE 5	21:40	Sèrie	3.824,4	28,1	10,4
11	Todos los hombres sois iguales	TELE 5	21:35	Sèrie	3.729	21,6	10,2
12	Menudo es mi padre	ANTENA 3	21:39	Sèrie	3.685	22,7	10,1
13	Señor Alcalde	TELE 5	21:39	Sèrie	3.334	19,2	9,1
14	Fernández y familia	TELE 5	21:34	Sèrie	3.016,9	20,3	8,2
15	Al salir de clase	TELE 5	15:30	Serial obert	2.989	25,0	8,1
16	Entre Naranjos	TVE 1	21:59	Minisèrie	2.946	19,6	8,0
17	Más que amigos	TELE 5	21:28	Sèrie	2.860	17,2	7,8
18	Kety no para	TVE 1	20:33	Sèrie	2.816	24,0	7,7
19	Arévalo y Cía.	ANTENA 3	23:18	Sèrie	2.735,4	28,8	7,5
20	Quítate tú para ponerme yo	TELE 5	21:34	Sèrie	2.663,4	20	7,3

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 1997

N.	Títol	Cadena	Dia	Gènere	Audiència (000)	Share
1	Médico de familia	TELE 5	22/12/97	Comèdia	10.514	60,0
2	Hostal Royal Manzanares	TVE1	24/12/97	Comèdia	7.332	45,7
3	La casa de los líos	ANTENA 3	22/11/97	Comèdia	5.970	35,9
4	Querido maestro	TELE 5	02/12/97	Comèdia	5.780	34,3
5	Todos los hombres sois iguales	TELE 5	26/01/97	Comèdia	5.143	28,6
6	Menudo es mi padre	ANTENA 3	15/01/97	Comèdia	4.854	27,5
7	Contigo pan y cebolla	TVE1	19/01/97	Comèdia	4.394	24,6
8	El súper	TELE 5	01/01/97	Drama	3.859	35,7
9	Arevalo y Cía.	ANTENA 3	01/10/97	Comèdia	3.706	23,9
10	Kety no para	TVE1	23/10/97	Comèdia	3.503	23,5
11	Más que amigos	TELE 5	22/11/97	Drama	3.459	20,9
12	Los negocios de mamá	TVE1	13/04/97	Comèdia	3.411	20,1
13	Mamá quiere artista	ANTENA 3	16/01/97	Comèdia	3.342	21,1
14	En plena forma	ANTENA 3	16/12/97	Comèdia	3.195	18,9
15	Éste es mi barrio	ANTENA 3	03/09/97	Comèdia	2.935	23,3
16	Don Juan	TVE1	28/10/97	Altres	2.851	19,8
17	De tal palo tal astilla	TELE 5	13/01/97	Comèdia	2.819	16,6
18	Calle nueva	TVE1	15/12/97	Drama	2.509	23,1
19	Al salir de clase	TELE 5	15/12/97	Drama	2.417	19,0
20	La banda de Pérez	TVE1	18/06/97	Comèdia	2.378	25,1

Rànquing dels 20 episodis més vistos el 1996

N.	Títol	Cadena	Dia	Gènere	Audiència (000)	Share
1	Médico de familia	TELE 5	10/12/96	Comèdia	9.489	49,8
2	Hostal Royal Manzanares	TVE1	21/03/96	Comèdia	8.784	47,6
3	Menudo es mi padre	ANTENA 3	24/10/96	Comèdia	5.453	31,8
4	Todos los hombres sois iguales	TELE 5	16/12/96	Comèdia	5.208	29,2
5	La casa de los líos	ANTENA 3	13/10/96	Comèdia	5.087	30,7
6	Juntas pero no revueltas	TVE1	22/01/96	Comèdia	5.014	27,3
7	Carmen y familia	TVE1	22/04/96	Comèdia	4.977	28,1
8	Yo, una mujer	ANTENA 3	10/01/96	Comèdia	4.831	26,4
9	Hermanos de leche	ANTENA 3	24/03/96	Comèdia	4.282	26,7
10	Los ladrones van a la oficina	ANTENA 3	03/01/96	Comèdia	4.026	24,1
11	Éste es mi barrio	ANTENA 3	27/09/96	Mixte	3.550	24,6
12	El súper	TELE 5	27/12/96	Drama	3.394	35,6
13	Canguros	ANTENA 3	05/05/96	Comèdia	3.111	21,1
14	Tres hijos para mí solo	ANTENA 3	21/01/96	Comèdia	2.891	23,0
15	Colegio mayor	TVE1	17/07/96	Comèdia	2.818	26,4
16	La noche de Ozores	ANTENA 3	15/01/96	Comèdia	2.562	20,1
17	¡Qué loca peluquería!	ANTENA 3	01/07/96	Comèdia	2.452	22,5
18	Turno de oficio	TVE1	20/04/96	Drama	2.305	17,9
19	Hospital	ANTENA 3	01/07/96	Drama	2.269	16,2
20	Makinavaja	LA 2	06/10/96	Comèdia	1.573	11,4

7. Les produccions del 2001

ALA...DINA!

FORMAT: sèrie de 57 episodis (25 en 2001), 30'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1999, 2000 i 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 2 de gener al dilluns 15 d'octubre del 2001, 22.00 h.

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA: 4.126.000

PRODUCCIÓ: Cartel i Calcon, amb TVE

PRODUCTORS: Eduardo Campoy i Paco Arango (productors executius), Carlos I. Manrique (TVE)

DIRECCIÓ: Rafael de la Cueva

AUTOR: Paco Arango

GUIÓ: Javier G. Amezua

ACTORS: Miriam Díaz Aroca, Gary Piquer, Lydia San José, José González, Alejandro Relló, Alfonso Vallejo, Verónica Mengod, Carmen Ramírez, Eduardo McGregor, Nathalie Seseña, Carmen Segarra

SINOPSI: Dina procedeix d'una escola de mags de Pèrsia, però la seva fama de desastrosa va fer que el 1900 la tanquessin en una llàntia. Un nen l'allibera el 1999 i se l'emporta a casa. Malgrat les reticències inicials de la família, Dina es queda amb ells com a treballadora de la casa, la qual cosa li donarà l'oportunitat de fer moltíssims disbarats per l'efecte d'una increïble màgia que Tomás, el pare de Bolita, li ha prohibit categòricament de fer servir. Després del casament de Dina amb Tomás, la família contractarà una nova assistenta i, en els últims cinc episodis, la protagonista canvia de cos per tal que l'actriu Miriam Díaz Aroca substitueixi Paz Padilla. Paral·lelament, creix la importància dels personatges secundaris, s'estableix una continuïtat més gran entre les trames dels diferents episodis i s'allarga la duració d'una sèrie que, a més, recorrerà amb freqüència als *cameos*.

ACADEMIA DE BAILE GLORIA

FORMAT: sèrie de 17 episodis, 60'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 8 de març del 2001 al dijous 28 de juny del 2001, 22.00 h.

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA : 4.774.000

PRODUCCIÓ: José Frade PCSA

PRODUCTOR: José Frade (prod. executiu)

DIRECCIÓ: Sebastián Junyent

AUTOR: Sebastián Junyent

GUIÓ: Sebastián Junyent

ACTORS: Lina Morgan, Marta Puig, Charo Reina, Eugenia Roca, Carmen Morales, Paco Racionero, Jesús Olmedo, José Luis Mosquera, Kako Larrañaga, Vura Serra, Marisa Lahoz, Beatriz Santiago, Esther del Prado, Natalia Robles

SINOPSI: Asun, coneguda en el món artístic amb el nom de Gloria Grant, abandonada pel seu marit i amb dos fills a càrrec seu, decideix obrir una acadèmia de ball a casa seva. Amb ells també hi viu la seva mare, que es fa passar per invàlida tot i que no ho és i no para d'interferir en la vida professional i personal de la seva filla. Completen el repartiment d'aquesta comèdia interpretada per la popular actriu Lina Morgan, en la línia d'*Hostal Royal Manzanares* una assistenta marroquina, una pianista mig boja, tres xafarderes que, sempre que poden, van a tafanejar a l'acadèmia, el propietari a qui Asun no paga, un camioner que vol ser dona, un professor de ball gai i algun altre *donjuan* que de tant en tant li roba el cor a la Gloria. Nombrosos personatges famosos col·laboren puntualment en els diferents capítols de la sèrie.

AGENTE 700

FORMAT: sèrie de 8 episodis, 30'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2000

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del divendres 7 de setembre al diumenge 18 de novembre del 2001, 22.00h i 20.15 h

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA: 2.338.000

PRODUCCIÓ: Zeppelin per a TVE

PRODUCTORS: José Velasco, Secundino Velasco i Vicente Torres (prods. executius.), Pablo Herranz i Ibon Celaya (prods. Zeppelin), Manuel Guijarro (prod. TVE1)

DIRECCIÓ: Pablo Ibáñez

GUIÓ: Carlos Martín (coord.), Rocío Santillana

ACTORS: Josema Yuste, Andrés Resines, María Jesús Sivent, Nicolás Bueno, José Luis Gil, Emilio Gavira, Soledad Mallo

SINOPSI: Comèdia surrealista que fa una paròdia d'alguns dels tòpics de les pel·lícules d'agents secrets, interpretada per Josema Yuste (excomponent del duet humorístic Martes y trece), que fa de l'Agent 700 que dóna el títol a la sèrie. Al costat del personatge principal protagonitza la sèrie un grup de *freaks* que semblen sortits d'alguna mena de circ dels horrors: el sinistre 00, l'estrabòtica Gudula o els desconcertats 82, Pi i Micro componen aquest elogi del disbarat, la gràcia del qual, si és que en té, no va saber captar els espectadors de TVE 1, amants d'humoristes i imitadors, però poc donats a experimentar una interpretació tan rocambolesca de les aventures d'un James Bond al·lucinant. Després d'estar-se una mica més d'un any en la cartera de produccions de TVE 1, la cadena la va programar en diferents horaris del cap de setmana, a la recerca d'un *target* adult que amb prou feines va fer una somriure amb aquests agents que suposadament feien riure.

CUÉNTAME CÓMO PASÓ

FORMAT: sèrie de 13 episodis, 60'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 13 de setembre al dijous 20 de desembre del 2001 (s'emeta actualment), 22.00 h

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA : 5.733.000

PRODUCCIÓ: Cartel, Ganga

PRODUCTORS: Manuel Guijarro (delegat TVE1), Miguel Ángel Bernardeau (prod. executiu)

DIRECCIÓ: Tito Fernández

AUTOR: Miguel Ángel Fernández, Joaquín Górriz

GUIÓ: Miguel Ángel Fernández, Joaquín Górriz

ACTORS: Imanol Arias, Ana Duato, María Galiana, Ricardo Gómez, Irene Visedo, Pablo Rivero, Fernando Fernán Gómez, Toni Leblanc, José Sancho, Rosario Pardo, Zoe Brriatúa, Enrique San Francisco,

SINOPSI: Comèdia nostàlgica ambientada al Madrid del 1968, al voltant d'Antonio i Mercedes Alcántara, un matrimoni de classe mitjana, els seus tres fills (Inés, Toni i Carlos) i la mare de Mercedes (Herminia). Carlos, el més petit, narra, a través dels seus records, la història d'una família que vol ser representativa d'un país i, sobretot, d'una època. El que més destaca d'aquesta sèrie és, sens dubte, una posada en escena elaborada i la versemblança de l'abundant material d'arxiu, que recrea amb força fidelitat el període més televisat de la història d'Espanya. L'alliberament de la dona, la llibertat i els problemes econòmics de cada dia constitueixen alguns dels temes recurrents de la sèrie. Entre el costumisme de les situacions representades, la nostàlgia de les imatges memorades i el caràcter *retro* del pop dels setanta, *Cuéntame* constitueix, sens dubte, un dels millors encerts de TVE en els últims temps i l'èxit més gran de la ficció espanyola del 2001, que li ha valgut la seva continuïtat immediata el 2002.

EL BOTONES SACARINO

FORMAT: sèrie de 4 episodis, 45'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 2 de gener al dimecres 31 de gener del 2001, 22.00 h

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA : 2.677.000

PRODUCCIÓ: Ficción TV i Cartel per a TVE

PRODUCTORS: Antonio Pozuelo (prod. executiu.), Manuel Guijarro (prod. TVE)

DIRECCIÓ: José Antonio Escrivá

AUTOR: Juan Piquer (argument)

GUIÓN: José Antonio Escrivá (coord.), Carlos Muriana

ACTORS: Jorge Roelas, Isabel Abellán, Pep Guinyol, Alaska, Daniela Carbone, Maribel Casany, Núria González, Salvador Melgares, Teté Delgado, Lina Mira, Borja Voces, José Luis López Vázquez

SINOPSI: Es tracta de la versió televisiva del famós personatge de còmic creat per Ibáñez, que ha experimentat, amb poc èxit d'audiència, la utilització televisiva de recursos estilístics propis del llenguatge del còmic (*ballooms* per a les onomatopeies, icones per a les expressions visuals convencionals, etc.). Jorge Roelas, l'actor que interpreta Sacarino, fa un paper força convincent, entre altres coses gràcies a l'excel·lent caracterització del personatge que recrea, però l'adaptació no ha estat capaç d'espolsar-se l'aroma ranci que lògicament impregna aquest humor d'altres temps, revisitat el 2000. L'acció té lloc en un gran hotel de Madrid, regentat per dues *solterones* primmirades, àvides de fer més negoci, i el seu germà gras. Els peculiars empleats de l'establiment, amb Sacarino al capdavant, protagonitzen un reguitzell inacabable de situacions absurdes que no sempre estan ben articulades en la trama principal.

EL SECRETO

FORMAT: serial obert de 178 capítols, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 22 de gener al dilluns 31 de desembre del 2001, 16.00 h

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA : 3.281.000

PRODUCCIÓ: Europroducciones (Euroficción), Televisa

PRODUCTORS: Carlos Orenge, Carlos Moreno

DIRECCIÓ: Valero Bosserman (Tele5), Julián Pastor (Europroducciones)

GUIÓ: Susana Prieto, Lea Vélez

ACTORS: Lola Forner, Manuel Navarro, Eduardo Capretillo, Cristina Higuera, Concha Leza, Mabel Karr, Fernando Díaz, Lorena Bernal, Verónica Jiménez

SINOPSI: Adaptació al context espanyol d'una telenovel·la de Televisa que narra les vicissituds de la família protagonista en la seva lluita per tirar endavant la seva clínica de cirurgia plàstica. Elena, la filla bona dels Vega Montalbán, infeliçment casada i mare de família, s'enamora d'Eduardo, un jove doctor mexicà que ve a treballar a la clínica de la família d'Elena, cosa que complicarà força l'existència feixuga, però ordenada, que portava fins llavors. Mercedes, la germana "dolenta" del serial, adora Virginia, la pèrfida filla gran d'Elena (s'anirà sabent que, en realitat, és filla de Mercedes), i fa tot el possible per complicar la vida de tots els que l'envolten. Rígidament polaritzada entre el bé i el mal i amb els típics ingredients del fulletó, aquest experiment hispanomexicà ha estat tot un èxit per a TVE, que ja ha manifestat la seva intenció de repetir la fórmula. La sintonia d'*El secreto* està interpretada pel cantant i actor Eduardo Capretillo.

MI TENIENTE

FORMAT: sèrie de 5 episodis, 60'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 11 de setembre al dimarts 9 d'octubre del 2001, 22.00 h

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA: 2.911.000

PRODUCCIÓ: Alma-Ata

PRODUCTORS: Enrique Bellot (dir. prod), Rafael V. Pastrana (coord. prod), José María Calleja i Juan Luis Galiardo (prods. executius.)

DIRECCIÓ: Jostexo Sanmateo

GUIÓ: Agustín Poveda (coord.)

ACTORS: Juan Luis Galiardo, Beatriz Argüello, Josep Linuesa, Simón Andreu, Manuel Alexandre, Carlos Fuentes

SINOPSI: La sèrie està protagonitzada per Pilar, una jove tinent que treballa al gabinet de premsa de la Guàrdia Civil i que el seu pare és el cap d'un quarter d'un poble a prop de Madrid. La diferència generacional entre els dos membres de la Benemèrita permet a *Mi teniente* de contrastar perspectives i procediments d'acció, destinats a mostrar la modernització que ha experimentat aquesta institució en els últims anys. Cada capítol se centra al voltant d'un dels grans àmbits en què es mouen les actuacions de la Guàrdia civil (immigració, contraban, assassinats, terrorisme, falsificacions, etc.) i les trames s'entrecreuen amb l'entorn familiar i personal de la protagonista. Assessorada per la Guàrdia Civil, rodada en bona part en exteriors i molt ben interpretada, *Mi teniente* no va aconseguir superar la barrera mínima d'audiència dels cinc primers capítols emesos, condició indispensable d'una continuïtat que no es va produir.

ROBLES, INVESTIGADOR PRIVADO

FORMAT: : sèrie de 12 episodis (8 el 2001), 45'

ANY DE PRODUCCIÓ: 1999

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimecres 10 de gener al dimecres 28 de febrer del 2002, 23.45 h

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA : 2.256.000

PRODUCCIÓ: Central de Producciones Audiovisuales per a TVE

PRODUCTORS: Manuel Guijarro (TVE); Rafael Díaz-Salgado i José Luis Olaizola

DIRECCIÓ: Josecho San Mateo

AUTOR: Pedro Costa

GUIÓ: Alfonso Amador, Pedro Costa, Nicolás Méndez, Antonio Ojeda

ACTORS: Antonio Resines, Natalia Dicenta, Javier Veiga, Carmen del Valle, Sergio Peris-Mencheta, Vicente Haro, Melani Olivares, Jorge Monje, Ana Villa

SINOPSI: Pedro Costa és el creador d'una sèrie que porta a la ficció els casos reals més importants dels detectius famosos espanyols. El protagonista és el "huelebragueta" Mario Robles, un respectat detectiu que ha pagat la dedicació a la seva feina amb un matrimoni trencat. El seu fill, que vivia a París amb la seva exdona i a qui feia deu anys que no veia, es presenta de sobte a Madrid i tots dos inicien una difícil convivència. Charo, la sòcia de Mario, sembla seguir el mateix camí que Robles i es debat entre dedicar-se més a la feina o estar per les seves necessitats vitals. La resta de la plantilla està composta per dos joves ajudants i una becària que volen seguir els passos del mestre. La sèrie compagina les trames professionals amb les relacions personals i cada episodi introdueix nous casos que s'aniran desenvolupant en les setmanes successives. TVE 1 va retirar la sèrie el 2000 quan només s'havien emès quatre episodis degut a un resultat d'audiència molt pobre que la seva programació en horari de nit de l'any següent, i per partida doble, ni tan sols no va poder igualar.

PARAÍSO

FORMAT: sèrie de 20 episodis (13 el 2001), 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 5 de juliol al dijous 6 de setembre del 2001, 22.00 h

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA : 3.047.000

PRODUCCIÓ: Coral Europa S. A. i Origen S. L.

PRODUCTORS: Francisco Bellot (dir.), Manuel Guijarro (prod. deleg.), Juan Baena i Javier Elorrieta (productors executius)

DIRECCIÓ: Jesús Delgado

GUIÓ: Eduardo Zaramella, Fernando Loygorri

ACTORS: Luis Fernando Alvéz, Esperanza Campuzano, Patricia Vico, Jesús Ruyman, Dayrein Alba, Ramón Lillo, Erinson Veras, Carola Baletztina, Jesús Puente, Agustín González, Saturnino García, Elena Nieto, Malena Gracia, Nela Aragón

SINOPSI: *Paraíso* és la primera sèrie espanyola rodada íntegrament a l'estranger, amb tècniques cinematogràfiques. En la línia de sèries tan famoses com *Vacaciones en el mar* o *Hotel*, les tres o quatre trames de cada episodi entremesclen situacions de la vida quotidiana i les relacions dels treballadors d'un hotel de luxe amb històries protagonitzades pels nombrosos turistes que circulen pels complex hoteler, molts dels quals són personatges famosos de la crònica social espanyola. L'enclavament escollit és "Bahía Príncipe", un complex hoteler situat al nord de la República Dominicana, i gairebé un 80% de la sèrie s'ha rodat en exteriors, tot i que, això sí, pràcticament sense sortir del recinte de l'hotel. *Paraíso* és un producte refrescant i desenfadat que va encaixar molt bé en la indolent audiència d'estiu, la qual cosa va assegurar la seva continuïtat l'estiu del 2001.

SEVERO OCHOA

FORMAT: minisèrie de 2 capítols (en una única emissió), 210'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: dijous 6 de desembre del 2001 (els dos capítols), 22.00 h

CADENA: TVE1

AUDIÈNCIA : 3.246.000

PRODUCCIÓ: TVE1, Trivisión, APC, Nisa, Intercartel

PRODUCTOR: Tximo Pérez (prod. executiu.)

DIRECCIÓ: Sergio Cabrera

GUIÓ: Javier Rioyo (coord.)

ACTORS: Imanol Arias, Ana Duato, Jon Arias, Tximo Solano, Artur Valls, Daniel Guzmán, Carolina Marco

SINOPSI: Minisèrie sobre la vida del bioquímic asturià Severo Ochoa (1905-1993), premi Nobel de Medicina el 1959. Ochoa va néixer al si d'una família republicana que es va exiliar després de la Guerra Civil, però va acabar tornant a Espanya. *Severo Ochoa* se centra particularment en la vida personal i les relacions del científic, especialment amb la seva dona Carmen García Coiván. La sèrie es va rodar a la Universitat Politècnica i a la presó Model de València, a París i a Luarca i va requerir, a més, la construcció de 120 decorats i la participació de 1.500 figurants, per a la qual cosa va disposar d'un pressupost de 500 milions de pessetes, una part dels quals els va aportar la Generalitat valenciana. L'èxit de *Cuéntame como pasó*, protagonitzada per Imanol Arias i Ana Duato (els dos actors protagonistes d'aquesta minisèrie), pot haver contribuït als bons resultats d'audiència que va obtenir la producció.

7 VIDAS

FORMAT: sèrie de 100 episodis (23 el 2001), 45'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1998, 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimecres 17 de gener al dimecres 19 de desembre del 2001 (s'emet actualment), 22.00 h

CADENA: Tele 5

AUDIÈNCIA: 4.050.000

PRODUCCIÓ: Estudios Picasso, Globo Media

PRODUCTORS: Víctor García i José Camacho (productor executiu)

DIRECCIÓ: Víctor García, José Camacho, Arancha Écija, Nacho García

GUIÓ: José Camacho, Víctor García, Tomás Fernández

ACTORS: Blanca Portillo, Amparo Baró, Lola Dueñas, Aitor Mazo, Paz Vega, Anabel Alonso, Guillermo Toledo.

SINOPSI: David, un jove de 18 anys, entra en coma com a conseqüència d'una caiguda a la banyera en el moment que Tejero pren el Parlament espanyol, el 23 de febrer del 1981, i quan es desperta, 18 anys més tard, s'ha d'adaptar a una societat que li és del tot nova. Aquest és el singular inici d'una sitcom que adapta al context espanyol el format i els motius narratius de les comèdies nord-americanes d'èxit. David viu amb la seva germana Carlota i amb la seva cosina llunyana Laura, una noia temperamental amb qui manté una accidentada relació. Juntament amb Paco, un gandul immadur i amic de la infància de David, i la seva divertida mare, Sole, componen un veïnat singular i boig que s'ha guanyat a pols la simpatia dels joves espanyols. La renovació d'actors en temporades successives ha revertit en la inevitable evolució dels personatges permanents d'una *sitcom* intel·ligent que ha sabut aprofitar els *cameos* com no ho ha fet cap altra sèrie. El 2001 ha estat guardonada amb el premi Peñíscola TV.

ABOGADOS

FORMAT: sèrie de 5 episodis, 60'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 26 d'abril del 2001 al dijous 24 de maig del 2001, 22.00 h

CADENA: Tele5

AUDIÈNCIA : 2.318.000

PRODUCCIÓ: Estudios Picasso, Boca a Boca Producciones S.A.

PRODUCTORS: Alejandra Balsa i Manuel Requena (productor executiu d'Estudios Picasso), César Benítez i Emilio A. Pina (productors executius)

DIRECCIÓ: Jesús Font

GUIÓ: Moisés Gómez Ramos (coord.), Ignacio del Moral, Pedro Gómez

ACTORS: Javier Albalá, Sonia Almarcha, Roberto Álvarez, Carmen del Valle, Cristina Brondo, Ana Goya, José Luis Pellicena

SINOPSI: *Abogados* és una sèrie de clara vocació realista i curta vida, ja que, dels set capítols gravats, Telecinco només en va emetre cinc el 2002 per culpa de l'escàs interès que va generar entre els espectadors. Aquesta producció de Boca a Boca narra l'activitat professional i els embolics sentimentals i personals de quatre advocats experimentats i dos joves passants. Cortés, el cap del bufet, mira de reactivar-lo coincidint amb la tornada de Pablo al cap de dos anys d'absència. Navarro intenta compaginar de la millor manera possible les seves tasques professionals amb les seves obligacions de mare i per això topa constantment amb la frivolitat d'Eva, que s'incorpora al grup arran del seu divorci. Rodri és un professional experimentat que va estudiar Dret a la presó, l'escepticisme del qual fa de contrapunt de l'idealisme de María, una noia que s'acaba de llicenciar i que ha dipositat moltes esperances en la seva professió. La sèrie es va gravar en un immens decorat situat en una nau del polígon industrial de Seseña (Madrid), que reconstruïa el bufet a escala natural i incloïa l'imprescindible bar que tant de joc dóna en drames professionals i comèdies.

AL SALIR DE CLASE

FORMAT : serial obert de 1.061 capítols (254 el 2001), 25'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1997, 1998, 199, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 2 de gener al divendres 31 de desembre del 2001 (s'emeta actualment), 15.30 h

CADENA: Tele 5

AUDIÈNCIA: 2.984.000

PRODUCCIÓ: Boca a Boca Producciones per a Estudios Picasso

PRODUCTORS: César Benítez (productor executiu de Boca a Boca), Miguel Morán (productor executiu de Telecinco), Carlos Rapallo (productor delegat de Boca a Boca), Aurora Moreno (productora delegada de Telecinco)

DIRECCIÓ: Antonio Cuadri

GUIÓ: Marta Azcona, Rosario Martínez, Patricia Reija

ACTORS: Mariano Alameda, Mariam Aguilera, Rodolfo Sancho, Aurora Carbonell, Maribel Ripoll, Pablo Calvo, Vicente Haro, Ramón Teixidor, Elena Irureta, Sergio Villoldo, Daniel Huarte, Carlos Castell, Vanessa Sáinz, Prado Rivera, Carlos Sobera, Aurora Carbonell, Pilar López de Ayala, Elsa Pataky, Rodolfo Sancho, Ferran Botifoll, Carmen Morales, Raquel Meroño, Emilio Linder, Maribel Rivera, Sergio Peris-Mencheta, Ana María vida, Carmen Bernandos, Beatriz Santan, Mónica Estarreado

SINOPSI: Amors, desamors, conflictes familiars i peripècies personals de tota mena, protagonitzades per un grup de joves que van al mateix institut, formen l'eix d'aquest serial i la base de la línia argumental. A partir d'aquí es van inserint nombrosos temes relacionats amb els adolescents i els joves, que constitueixen el seu *target* preferent (fracàs escolar, racisme, SIDA objecció de consciència, complexos de tota mena, música, drogues, solidaritat...). El setembre del 1998 es va renovar una bona part dels actors i es va introduir un nou marc de relacions, el cafè CBC ("Chico Busca Chica"), on transcorre una bona part de les interaccions entre els protagonistes. Des d'aleshores, el serial ha proporcionat excel·lents resultats a la cadena i serveix de pedrera de joves actors per al cine espanyol. En l'aniversari dels 1.000 capítols, havien passat per *Al salir de clase* 127 actors i 35.000 figurants.

EL COMISARIO

FORMAT: sèrie de 48 episodis (13 el 2001), 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 8 de gener al dilluns 2 d'abril del 2001 (s'emeta actualment), 22.00h

CADENA: Tele 5

AUDIÈNCIA : 4.629.000

PRODUCCIÓ: Boca TV S.A., Estudios Picasso

PRODUCTORS: Emilio A. Pina (director), César Benítez (productor executiu), Esther Jiménez (Estudios Picasso)

DIRECCIÓ: Jesús Font, José Ramón Paino

GUIÓ: Ignacio del Moral, Carmen Abarca, Juan Barbero

ACTORS: Tito Valverde, María Jesús Sirvent, Elena Irureta, Joaquín Climent, Laura Domínguez, Jaime Pujol, Marcial Álvarez, Nathalie Poza, Margarita Lascoiti, Francesc Orella, Mar Regueras, Paula Sebastián

SINOPSI: *El comisario* és la primera sèrie espanyola de policies de la nova fornada de ficció televisiva espanyola. Plantejada inicialment com un *dramèdia*, els seus creadors van decidir capgirar l'argument i la caracterització dels personatges, van destruir els tres capítols que havien gravat i la van tornar a escriure en termes de drama policíac. La sèrie, que ha rebut nombrosos guardons, se centra en la vida quotidiana d'una comissaria de Madrid i, malgrat el títol i l'èxit inicial, s'ha anat decantant decididament per un protagonisme coral que, en aquesta nova temporada, aporta per les trames professionals i l'acció. En l'àmbit estructural, les línies argumentals teixides a partir de la vida personal dels protagonistes d'*El comisario* es recolzen sobre un esquema serial (les relacions entre Pope i la prostituta Elo; els amors i els desamors de Charly i Lola; la convivència de Telmo amb la SIDA que pateix, etc.), mentre que la trama principal de cada capítol es resol en l'arc d'uns pocs episodis i les subtrames professionals que la complementen s'obren i es tanquen puntualment en cada episodi.

DUNE

FORMAT: minisèrie de 2 capítols, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2000

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: el dissabte 3 i el dissabte 10 de febrer del 2001, 22.45 h

CADENA: Telecinco

AUDIÈNCIA: 1.802.000

PRODUCCIÓ: Beta Film GmbH, New Amsterdam Entertainment, Tandem Communications (en col·laboració), Victor Television Productions, Inc. (en associació)

PRODUCTORS: Richard P. Rubistein i Mitchell Galin (productor executiu)

DIRECCIÓ: John Harrison

AUTOR: Frank Herbert

GUIÓ: John Harrison

ACTORS: William Hurt, Alec Newman, Giancarlo Gianini

SINOPSI: Aquesta minisèrie de ciència ficció, ambientada en l'any 10991, es basa en la novel·la homònima de Frank Herbert. Narra les lluites entre dues tribus del planeta Arrakis, un indret desèrtic, però d'un valor inestimable perquè s'hi produeix una substància que atorga poders mentals als que la consumeixen. La desbordant imaginació de Herbert, un mestre a l'hora de barrejar elements propis del gènere amb ingredients clàssics de mites i faules, troba el seu corol·lari en l'excel·lent fotografia de Vittorio Storaro (guanyador de tres Oscar), que, amb el seu sistema original d'il·luminació, produeix una sensació de gran realisme. Rodada principalment a Praga i Tunis, *Dune* disposa d'un pressupost aproximat de 3.400 milions de pessetes, destinats en bona mesura a la construcció de decorats espectaculars decorats i als més de 300 efectes especials que fa servir.

LOS MISERABLES

FORMAT: minisèrie de 4 capítols, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2000

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: els dissabtes 3, 10, 17 i 24 de març del 2001, 22.50 h

CADENA: Telecinco

AUDIÈNCIA: 2.475.000

PRODUCCIÓ: Telecinco, Canale5, GTM, Epsilon TV Production, Fox Family Channel, Beta

PRODUCTORS: Gérard Depardieu, Jean Pierre Guérin

DIRECCIÓ: Josée Dayan

AUTOR: Victor Hugo

GUIÓ: Didier Decoin

ACTORS: Gérard Depardieu, John Malkovich, Charlotte Gainsbourg, Christina Clavier, Enrico Lo Verso, Jeanne Moureau, Virginie Ledoyen, Veronica Ferres, Otto Sander, Vadim Glowna, Steffen Wink, Giovanna Mezzogiorno, Asia Argento, Jean-Claude Brialy

SINOPSI: *Los miserables* constitueix la tercera coproducció europea en què participa Telecinco, després d'*El conde de Montecristo* i *Balzac*, i està basada en la novel·la homònima de Victor Hugo. Narra la història de Jean Valjean, un home valent que lluita contra un sistema judicial injust. Empresonat per haver robat una barra de pa per alimentar la seva germana i els seus nebots, Valjean es passarà 20 anys a la presó, malgrat els molts intents de fuga i d'haver salvat la vida de dos homes. Un cop alliberat, i gràcies al bisbe Bienvenue, Valjean treballa dur i arriba a fer una fortuna considerable. Sota el nom fals de Madeleine, arribarà a ser l'alcalde de la localitat de Montreuil i adoptarà Cosette, filla d'una prostituta. No obstant això, l'arribada a la ciutat de l'inspector Javert, el gran enemic de Valjean, acabarà amb la seva pau i el seu equilibri, ja que està convençut que l'expresidiari és un delinqüent i que, per tant, el seu lloc és a la presó.

ESENCIA DE PODER

FORMAT: serial de 121 capítols, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 25 de juny del 2001 al divendres 14 de desembre del 2001, 16.15h i 17.15 h

CADENA: Telecinco

AUDIÈNCIA: 2.128.000

PRODUCCIÓ: Zeppelin, Estudios Picasso

PRODUCTORS: Lola Moreno (productora executiva d'Estudios Picasso), Eduardo Galdo i Vicente Torres (productors executius de Zeppelin)

DIRECCIÓ: Juan Navarrete Parrondo

AUTOR: Antonio Prieto, Maria Helena Portas

GUIÓ: Marco Tulio Socorro, (coordinador), Maika Bellido

ACTORS: Marian Aguilera, Roberto Enríquez, Jesús Olmedo, Raquel Meroño, Juan Gea, Arantxa del Sol, Patricia Alcocer, Manuel San Martín, Fabiola Toledo, Ángel Hidalgo, Pedro Miguel Martínez, Jordi Dauder, Inés Morales, Alex O'Dogherty, Mar Bordallo, Manuel San Martín, Belén López

SINOPSI: Després de l'èxit d'*El Súper*, Telecinco s'arrisca en la franja de sobretaula amb un serial de vocació realista i temàtica d'actualitat, ja que està ambientat en el món dels perfums i la moda. Alicia Galván és l'hereva d'una família de perfumistes que, als 28 anys, s'està a punt de casar amb Diego Rivera; una unió perfecta que compensarà la manca de liquiditat dels Galván i proporcionarà als Rivera l'estatus social que tant desitgen. La irrupció de Javier, un jove de classe humil i ajudant de laboratori de l'empresa d'Alicia, desencadena la passió d'aquesta i fa perillar els seus plans de futur amb Diego, però la pressió de la seva mare i la negativa de Diego d'acabar amb la seva relació aniran teixint una trama d'intrigues professionals i personals al voltant dels dos protagonistes. Després de la mort d'Alicia en un accident, el serial se centrarà principalment en la successió de la família Galván.

HOSPITAL CENTRAL

FORMAT: sèrie de 26 episodis (13 el 2001), 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000 i 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 11 de gener al dimarts 5 d'abril del 2001 (s'emet actualment), 22.00 h

CADENA: Telecinco

AUDIÈNCIA: 4.279.000

PRODUCCIÓ: Estudios Picasso i Videomedia

PRODUCTORS: Santiago G. Lillo (productor d'Estudios Picasso), Manuel Requena (productor executiu d'Estudios Picasso), Sonia Martínez (directora de producció)

DIRECCIÓ: Jacobo Rispa

GUIÓ: Jorge Díaz (coordinador)

ACTORS: María Casal, Sergi Mateu, Jesús Cabrero, Rosa Mariscal, Jordi Rebellón, Lola Marcelli, Lola Casamayor, Antonio Zababuru, Diana Ázaro, Fátima Baeza, Ángel Pardo, Reyes Moleres, Marisol Molandi, Ángel Rouco

SINOPSI: *Hospital Central* és una ER a l'espanyola, amb moltes escenes rodades en exteriors i un treball minuciós de càmeres i muntatge, que intercala plans curts i mitjos amb plans que arriben a una profunditat de fins a 37 metres. En la línia del seu referent nord-americà, la sèrie de Telecinco, que compta amb la col·laboració del servei d'urgències de Madrid (SAMUR) i de Protecció Civil, reproduceix amb força fidelitat i molt ritme la vida quotidiana d'un hospital, els treballadors del qual es veuen enfrontats contínuament amb els problemes socials emergents: joves amb sobredosi o comes etílics, abusos sexuals, violència domèstica, etc. Les relacions personals dels protagonistes tenen menys pes que les trames professionals, tot i que la fermesa dels trets que defineixen els diferents personatges d'*Hospital Central* afavoreixen l'innegable realisme de la sèrie.

MONCLOA, ¿DÍGAME?

FORMAT: sèrie de 13 episodis, 25'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000 i 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimecres 10 de gener a l'1 d'abril del 2001, 22.00 h

CADENA: Telecinco

AUDIÈNCIA: 3.812.000

PRODUCCIÓ: El Terrat, Diagonal TV SA i Estudios Picasso

PRODUCTORS: Andreu Buenafuente (productor executiu d'El Terrat), Joan Bas i Jaume Banaclocha (productors executius de Diagonal TV, SA), Alejandra Balsa i Esther Jiménez (productors executius d'Estudios Picasso)

DIRECCIÓ: Oriol Grau Elias

GUIÓ: Sergi Pompermayer (coordinador), Roberto García, Lluís Llort, Sergi Pompermayer, David Plana, Maite Carranza

ACTORS: Javier Veiga, Manuel Manquiña, Ana Maria Barbany, Ana Rayo, Mercè Mariné

SINOPSI: Aventures i desventures d'un grup de treballadors de la Moncloa, residència del president del Govern espanyol. El protagonista és inicialment el cap de premsa, però, per culpa d'una estranya confluència d'atzar i intrigues, passa a convertir-se en subordinat de la seva substituta, una directiva agressiva i "pija" i molt inoportuna. També hi surt una secretaria catalana madura que ho sap tot de la política i no se li escapa cap xafarderia, una lesbiana en perenne crisi sentimental, un andalús a qui més d'un cop li toca pagar els plats trencats i un gallec sibarita. Inspirada en la sèrie britànica *Sí, ministre* (que després es va titular *Sí, primer ministre*), aquesta *sitcom* d'El Terrat barreja les relacions personals i els conflictes laborals en una trama àgil i d'humor corrosiu, que els seus creadors havien posat a punt en els nombrosos programes d'entreteniment i de ficció creats per a Televisió de Catalunya (TVC). El creixent recurs als cameos i la multiplicació de situacions divertides no van poder frenar el descens imparabile d'un producte que, sens dubte, mereixia molta més sort que la que va tenir.

PERIODISTAS

FORMAT: sèrie de 107 episodis (27 el 2001), de 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1997, 1998, 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 9 d'abril al dilluns 17 de desembre del 2001 (s'emet actualment), 22.00 h

CADENA: Telecinco

AUDIÈNCIA: 5.036.000

PRODUCCIÓ: Globo Media

PRODUCTORS: Daniel Écija, Felipe Pontón (prod. ex)

DIRECCIÓ: Daniel Écija, Felipe Pontón

GUIÓ: Felipe Mellizo (coordinador), Ignasi Rubio, Rocío Sobrino, Salvador Perpiñá, Pilar Nadal

ACTORS: José Coronado, Amparo Larrañaga, Belén Rueda, Álex Angulo, Esther Arroyo, Joel Joan, María Pujalte, Pepón Nieto, Alicia Borrachero, Paco Marín, María Jesús Valdés, Paco Català, Enric Arredondo, Joaquín Salvador, José González, Nadia Henche, Pep Munné, Jorge Bosch, Miriam Gallego, Enrique Arce

SINOPSI: En continuïtat amb les seves últimes etapes, *Periodistas* augmenta el suspens i l'acció, per bé que continua aprofundint la definició dels personatges i l'embolic de les seves relacions. Els temes socials en què es veuen implicats els nostres periodistes toquen aspectes cada cop més candents i complexos de la societat espanyola actual (l'adopció per part de parelles homosexuals, la inserció de la comunitat gitana, el canvi de sexe, les negligències mèdiques, la donació i els trasplantaments il·legals, etc.), mentre que la temperatura de la redacció es manté en continua ebullició per l'efecte de les trames personals. Després d'un ràpid flirteig entre Clara i Luis, que va estar a punt d'enfrontar les dues amigues, i després que el cap de redacció deixa Local, la incògnita sobre el fill que espera Ana, la història amorosa entre el pare de Berta i la becària Isabel, els problemes de Mamen i Blas en relació amb el nen que han acollit, la relació entre Clàudia i el fill de Pablo i el possible casament d'Ali amb l'exmarit de Clara configuren una complexa geografia sentimental sobre la qual es recolzen les trepidants trames, gairebé policíiques, que la sèrie desenvolupa aquesta temporada.

ABIERTO 24 HORAS

FORMAT: sèrie de 35 episodis (14 el 2001), 45'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 17 de juliol al dimarts 11 de setembre del 2001, 22.00 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 2.603.000

PRODUCCIÓ: Cartel i Tornasol

PRODUCTORS: Fernando Marquerie (director de producció), Eduardo Campoy i Gerardo Herrero (productors executius)

DIRECCIÓ: José Ganga

GUIÓ: Miguel Ángel Fernández, José Barriuso

ACTORS: Pilar Bardem, Ismael Merlo, Beatriz Rico, Daniel Guzmán, Santiago Nogués, Pedro Reyes, Juan Khun

SINOPSI: La singular Adela Morcillo és la propietària del supermercat "De sol a sol", obert les 24 hores del dia, que porta amb l'ajuda dels seus dos fills i un jove xinès que viu a la rebotiga. Polo y Guillermo, els dos fills d'Adela, tenen pares diferents i temperaments oposats. Polo, a qui li agrada molt la festa i sortir a lligar, s'entén sempre que pot amb la mística xicota de Guillermo, teòricament per evitar que aquesta i el seu germanastre no trenquin. Guillermo és molt més conservador i té un gran complex de fill il·legítim, malgrat que Adela es vanagloria precisament d'haver estat sempre soltera. La pròpia mare d'Adela, que també ha estat sempre en contra de la condició de mare soltera de la seva filla, l'obliga a casar-se si vol heretar la casa i el negoci familiar, tot i que el futur marit, Tito, un carterista que es defineix com a "artista conceptual", farà anar de corcoll a la colorista família. En la segona part de la sèrie, Adela s'enamora d'un vidu que ha conegut al bingo i que encara trastocarà més l'enrevessada vida dels protagonistes.

ANTIVICIO

FORMAT: sèrie de 6 capítols (2 el 2001), 60'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2000

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: el dissabte 6 de gener i el dissabte 13 de gener del 2001, 23.00 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 1.811.000

PRODUCCIÓ: Zeppelin TV

PRODUCTORS: José Velasco, Secundino F. Velasco i Vicente Torres (productors executius), Jesús Mateos (Antena 3),

DIRECCIÓ: Manuel Estudillo

GUIÓ: Nacho Faerna, Carlos Molinero

ACTORS: Joan Crosas, Fanny Gautier, Armando del Río, Javier Tolosa, Raúl Peña, Carmen Elías

SINOPSI: Espanya, com els altres països europeus, disposa d'un cos d'elit de sis agents que investiguen casos tancats o molt difícils relacionats amb segrestos, tràfic de drogues, d'armes o d'òrgans, etc. Cada equip internacional rep el nom del paral·lel que travessa el seu país (Paral·lel 40 en el cas espanyol). Izquierdo, el cap, és un exmilitar que va perdre la filla i la dona en un atemptat a l'Orient Mitjà, on treballava per a l'OTAN. La jove Alma és especialista en la lluita cos a cos i, tot i que les relacions sentimentals entre els membres del Paral·lel 40 estan expressament prohibides, sent una atracció irresistible per Víctor, un gran tirador que ocasionalment ha tingut problemes amb l'alcohol. L'equip també disposa d'una agent que és psicòloga i forense, un expert en infiltracions que va quedar paraplègic en un accident de treball i un jove cervell informàtic capaç d'introduir-se en qualsevol tipus de programa. Cada capítol narra un cas que es resol al final, per la qual cosa la continuïtat de la sèrie es recolza sobre la repetició de l'esquema estructural i la identitat dels sis protagonistes, el passat dels quals es va desvelant progressivament en els capítols subsegüents.

CIUDAD SUR

FORMAT: serial de 40 capítols, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 8 de gener al 2 de març del 2001, 20.25 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 2.027.000

PRODUCCIÓ: Globomedia i Pol-ka Producciones per a Antena 3

PRODUCTORS: Ernesto Pozuelo i Diego Lublinsky (productors executius), Pedro García Caja (productor delegat d'Antena 3)

DIRECCIÓ: Diego Lublinsky, Jorge Nisco

GUIÓ: Ernesto Pozuelo, Marina Efrón

DIALOGISTES: Miguel Alvaríño, Marina G. Tarrus, Carolina Franquiz, Roca Rodríguez, Óscar Corredor

ACTORS: Miguel Ortiz, María Lanau, Yolanda Arestegui, Loli Astoreka, José Ángel Egido, Jacobo Martín, Vanesa Cabeza, Verónica Moral, Óscar Jaenada, Emilio Línder, Adán Black, Teresa Calo, Teresa Manresa, Pilar Barrera, Víctor Gil, Ismael Martínez, Pablo Rivero, J. C. Gurrutxaga, Arantxa Valdivia, Carolina Román, Jaime Blanch

SINOPSI: Antena 3 va mirar de capitalitzar la franja de l'última hora de la tarda amb un serial estructurat al voltant d'un gimnàs d'un barri urbà de classe mitjana, on conflueix, directament o indirectament, el grup que el protagonitza. Definit en principi pels seus creadors com un conjunt d'històries juvenils de passions, poder i boxa, *Ciudad Sur* també fa moltes excursions fora del ring, amb l'objectiu de perfilar millor les relacions sentimentals que constitueixen el bastiment argumental. Els enfrontaments familiars, els adolescents amb problemes de drogues, les dificultats que experimenta un aturat de 50 anys per reintegrar-se al món laboral, les dificultats d'una divorciada amb el seu fill adolescent o l'escepticisme d'un exboxejador que va conèixer temps millors van relligant les vivències dels personatges principals, en un intent malaguanyat per l'escàs interès de l'audiència de fer un retrat realista de les passions quotidianes.

COMPAÑEROS

FORMAT: sèrie de 115 episodis (29 el 2001), de 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1998, 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 10 d'abril al dimarts 18 de desembre del 2001 (s'emeta actualment), 22.00 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 4.614.000

PRODUCCIÓ: Globo Media

PRODUCTORS: Manuel Ríos (productor executiu)

DIRECCIÓ: César Vidal, José Ramón Ayerra

GUIÓ: Ignasi García, Carmen Montesa, César Vidal, Mónica Martín-Grande, Manuel Ríos San Martín

ACTORS: Beatriz Carvajal, Tina Sáinz, Mercè Pons, Antonio Zabalburu, Dunia Jove, Francis Lorenzo, Olga Molina, Miguel Rellán, Estrella Zapatero, César Veja, María Garralón, Daniel Retuerta, Manuel Morón, Julián González, Lara de Miguel, Manuel Feijoo, Amalia García, Armando del Río, Juan José Ballesta, Lola Baldrich, Ramón Barea, Cristina Peña, Alejandro Sigüenza

SINOPSI: La sèrie narra les difícils relacions entre professors, alumnes i pares d'una escola de Madrid. Després que Concha Velasco, la principal protagonista de *Compañeros*, deixés la sèrie i que s'acabés la sèrie rival *Querido maestro* el 1998, es va prestar més atenció als joves i als seus problemes personals i socials. D'aquesta manera, aquesta producció s'ha acabat convertint en una alternativa a les sèries juvenils, que tant costa que arrelin a Espanya, i gairebé en un programa de culte (els seus seguidors han format clubs de fans dels seus personatges favorits). Les innombrables línies narratives d'una sèrie cada cop més "serialitzada" barregen els problemes existencials dels joves amb els problemes socials i els drames personals d'alguns adults (l'alcoholisme de Marisa; l'alzheimer de la germana de la directora, etc.). Amb tot, el protagonisme de *Compañeros* sempre ha estat coral.

DIME QUE ME QUIERES

FORMAT: sèrie de 12 episodis, 60'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 11 de gener al 27 de març del 2001, 21.55 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 5.030.000

PRODUCCIÓ: Cartel

PRODUCTORA: Pilar Roble

DIRECCIÓ: Fernando Colomo, Miguel Ángel Díez, Raúl de la Morena

GUIÓ: Manuel Ángel Egea, José Ángel Esteban, Carlos López

ACTORS: Imanol Arias, Lydia Bosch, Andreas Muñoz, Talía del Val, Pastora Vega, Fernando Cayo, Manuel Hormigo, Marta Belenguer, María Fernanda Ocón, Miguel Palenzuela

SINOPSI: Comèdia d'adults narrada per Laura, una nena d'onze anys, filla de Teresa Lugo, una pianista que s'està tramitant el divorci. Gràcies a una trapelleria de Laura i David, el fill de Guillermo Castillo, Teresa i Guillermo es coneixen i s'enamoren, però l'apassionada relació que emprenen es veurà esquitxada per equívocs i malentesos constants que impediran una i altra vegada l'anhelada convivència de la pianista i l'executiu. Teresa escriu *jingles* publicitaris i forma part d'un grup de jazz, mentre que Guillermo està mirant de posar en marxa un negoci de càtering que, de moment, li dóna més mal de caps que satisfaccions. Mentrestant, la germana de Teresa es separa del seu marit, amic i empleat de Guillermo, mentre la mare de les dues inicia una relació amb el pare d'aquest últim, la qual cosa complicarà encara més la conflictiva relació de la parella. El ganxo dels protagonistes principals no va poder aturar el progressiu esllanguiment d'una comèdia d'aspecte brillant i bona factura, però potser una mica redundant.

DOS + UNA

FORMAT: sèrie de 13 capítols, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dissabte 20 de gener al dissabte 14 d'abril del 2001, 13.15 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 1.349.000

PRODUCCIÓ: Alea, Boomerang TV, Ideas inimaginables

PRODUCTORS: Pablo Usón, Daniel Hernández (productors executius), Jesús Mateos (Antena 3)

DIRECCIÓ: Ricardo Gómez Roig

GUIÓ: Ada Colau, Carmen Abarca

ACTORS: Lucía Layunta, Alicia Layunta, Clara Layunta, Joaquín Gómez, Marta Fons, Ada Colau, Gloria Roig, Alejandro García Casino, Betty Rodríguez, Tania Marcer, Els Brobben, Luismi Pardo, Daniel Casanovas

SINOPSI: Comèdia juvenil amb una caire gamberro, escrita i interpretada per dones d'una mateixa família, que barreja ficció i realitat. Ada, la germana gran, té 25 anys, escriu guions i, com que en aquest moment viu a Pisa, el seu protagonisme en la *sitcom* és molt petit (en el sisè capítol intervé, en connivència amb Luci i Clara, per treure-li del cap a Ali l'italià del qual s'ha enamorat). Luci, que farà 18 anys en el setè capítol, és aficionada al tarot, estudia infermeria i, alternativament, encapçala o secunda els plans absurds del trio de germanes. Clara i Alicia, les petites de la família, són dues col·legiales bessones de 16 anys, molt mogudes, enamoradisses i mentideres ocasionals. Els problemes de les bessones amb l'anglès o la química i els molts amors passatgers van teixint una bona part de les diferents vetes narratives d'aquesta divertida comèdia, integrades amb la relació de Luci amb el seu peculiar xicot Manel o amb les desavinences puntuals amb la mare. *Dos + una* constitueix una mena de paròdia de l'educació sentimental que acaba, en el capítol número 13, amb alguns videoclip explicatius de la sèrie.

MANOS A LA OBRA

FORMAT: sèrie de 176 episodis (38 el 2001), 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1997, 1998, 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 2 de gener al diumenge 22 de juliol del 2001, 22.00 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 4.641.000

PRODUCCIÓ: Aspa Vídeo per a Antena 3 TV

PRODUCTOR: Vicente Escrivá

DIRECCIÓ: José Antonio Escrivá

GUIÓ: Vicente Escrivá

ACTORS: Carlos Iglesias, Angel de Andrés López, Carmen Rossi, Jesús Vázquez, Antonio Medina, Jorge San José, Núria González, Mónica Cano, Mónica Cervera, Tomás Sáez, Mariana Carvallés

SINOPSI: Benito i Manolo són veïns i socis d'un negoci de lampisteria que no reporta massa beneficis, sinó més aviat moltes complicacions. Benito és un solter que viu amb la seva mare, que continua dedicant-li la mateixa atenció que quan era un nen. Manolo està casat amb la rondinaire Adela (que se n'acabarà anant al Carib la temporada del 2000) i amb ells viu el seu nebot Lolo, un mandrós que encara complica més les absurdes activitats laborals dels dos socis. La resta de personatges de la sèrie completen una mena de sàinet animat en què les històries laborals dels protagonistes emmarquen un humor estereotipat i adornat amb elements molt diversos de l'imaginari burlesc espanyol, exagerats fins i tot temporada rere temporada arran de l'indiscutible èxit de la sèrie. En aquesta última entrega, l'arribada de Loren revolucionarà els dos amics, tot i que la introducció de nous personatges (un policia, la mestressa del bar, etc.) no modificarà substancialment la identitat d'aquesta contínua apologia del disbarat.

PAPÁ

FORMAT: sèrie de 5 episodis, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 1999

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 18 de gener al 8 de febrer del 2001, 24.00 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 1.715.000

PRODUCCIÓ: Cedipe

PRODUCTOR: Pepe Navarro

DIRECCIÓ: Pepe Navarro i Pepe Torrecusa (productor executiu d'Antena 3)

GUIÓ: Claro García, Pepe Navarro

ACTORS: Javivi, Mónica Molina, María Isbert, Eva Fernández, Aitor Mazo, Juan Jesús Valverde, Carmen Roldán, Eva Escudero, Ian Gibbs, Julia Martínez, Luis Varela, Fernando Albizo, Lazaro Escarceller, Miguel Ángel Aijón

SINOPSI: *Sitcom* al voltant de Luis i Eva, una parella que acaba de tenir el primer fill i miren d'adaptar-se a la nova situació enmig d'una cadena d'imprevistos de tota mena, en un entorn de familiars i amics que, malgrat la seva bona voluntat, acaben complicant encara més la situació dels joves. El primer capítol, ambientat després del naixement de la criatura, serveix per introduir els personatges principals (els pares de tots dos, l'àvia Emilia, l'amiga Charito...). A continuació, es narra d'una manera retrospectiva l'embaràs d'Eva i els molts dubtes que li sorgeixen a Luis al voltant de la paternitat que està a punt d'assumir, adobat amb les contínues peripècies en què es veuen involucrats (la desaparició de l'àvia Emilia; els amors passatgers de Charito...). Antena 3 va decidir retirar *Papá* de la programació davant dels escassos resultats d'audiència que, segons el seu productor Pepe Navarro, es devien fonamentalment a la manca de promoció i a la poca idoneïtat de la seva programació en horari nocturn.

POLICÍAS EN EL CORAZÓN DE LA CALLE

FORMAT: sèrie de 47 episodis (31 el 2001), 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1999, 2000 i 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 29 de març al dimarts 20 de desembre del 2001 (s'emet actualment), 22.00 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 4.181.000

PRODUCCIÓ: Globo Media

PRODUCTORS: Manuel Valdivia (productor executiu), Tino Pont (productor delegat d'Antena 3), César Rodríguez Blanco i Chus Vallejo (prods. exec.)

DIRECCIÓ: Manuel Valdivia, Guillermo Fernández, Jesús del Cerro, Sandra Gallego

GUIÓ: Nacho Cabana, Chus Vallejo, J. M. Ruiz Córdoba, Beatriz G. Cruz, Verónica Viñé

ACTORS: Adolfo Fernández, Natalia Millán, Daniel Guzmán, Toni Sevilla, Natalie Poza, Diego Martín, Laura Pamplona, Lola Dueñas, Andrés Lima, Toni Acosta, Pedro Casablanc, José María Pou

SINOPSI: La sèrie narra el dia a dia d'una comissaria madrilenya, l'inspector en cap de la qual, Héctor Ferrer, és un policia treballador i honrat, però capaç de violar la legalitat si així pot evitar un mal més gran. Al costat de la comissaria hi ha un centre mèdic d'urgències, les intervencions del qual es creuaran sovint amb les dels agents. La base argumental està constituïda pels casos que es presenten constantment a la comissaria, però les relacions personals i la vida privada dels policies també tenen un pes considerable. La influència nord-americana de productes com ara *Turno de guardia* aporta referents ineludibles d'una sèrie de càmeres desinhibides, que disposa d'un alt percentatge d'exterior i resol amb força encert les escenes d'acció i els efectes especials que fa servir. La continuïtat d'aquesta nova tanda d'episodis s'estructura principalment al voltant d'Álex, un assassí en sèrie que arribarà a obsessionar Carlos; Rafa queda invàlid en un tiroteig i deixa la policia; Ferrer viu moments molt difícils per culpa de la seva filla Chus i els membres del centre mèdic augmenten el seu protagonisme.

LUCÍA Y CARLOS

FORMAT: *tvmovie*, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: dijous 4 de gener del 2001, 22.00 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 2.953.000

PRODUCCIÓ: Globo Media

PRODUCTORS: Manuel Valdivia (productor executiu), Tino Pont (productor delegat d'Antena 3), César Rodríguez Blanco i Chus Vallejo (productors executius)

DIRECCIÓ: Manuel Valdivia, Guillermo Fernández, Jesús del Cerro, Sandra Gallego

GUIÓ: Nacho Cabana, Chus Vallejo, J. M. Ruiz Córdoba, Beatriz G. Cruz, Verónica Viñé

ACTORS: Adolfo Fernández, Ana Fernández, Daniel Guzmán, Toni Sevilla, Natalie Poza, Diego Martín, Laura Pamplona, Lola Dueñas, Andrés Lima, Toni Acosta, Pedro Casablanc, José María Pou

SINOPSI: Antena 3 aprofita material procedent de les principals trames de *Policías en el corazón de la calle*, integrat amb noves gravacions, per produir tres *tvmovies*: "Mateo y Rafa" i "Ferrer y Ruso", estrenats el 2002, i "Lucía y Carlos", el 2001. Aquest últim recupera les diferents situacions narratives protagonitzades per la subinspectora Lucía i el policia Carlos, companys de patrulla que acabaran mantenint una relació sentimental. Lucía, una dona valenta i sensible, viu amb la seva germana Susana, la metgessa del servei d'urgències que comparteix protagonisme amb la comissaria, i té un xicot que, per motius laborals, sempre està de viatge. A Carlos, un home impetuós i escèptic al que li agrada molt lligar, el va abandonar la seva dona, exasperada per la difícil convivència dels anys en què Carlos va estar destinat al País Basc. La soledat de Lucía, cansada de la relació telefònica que porta amb el xicot, i el descoratjament de Carlos, quan sap que la seva exdona exerceix de prostituta de luxe, els aproparà irremeiablement i fatalment, ja que Lucía mor víctima d'un atemptat dirigit a Carlos.

UN CHUPETE PARA ELLA

FORMAT: sèrie de 27 episodis (13 el 2001), 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000 i 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del diumenge 30 de setembre al diumenge 30 de desembre del 2001, 22.00 h

CADENA: Antena 3

AUDIÈNCIA: 2.926.000

PRODUCCIÓ: Pedro Masó PCSA

PRODUCTORS: Pedro Masó (productor executiu), J. Mateos (Antena 3)

DIRECCIÓ: Antonio Sánchez Valdés

AUTOR: Pedro Masó

GUIÓ: Pedro Masó, Diana Laffond

ACTORS: Juanjo Puigcobé, Àngels Gonyalons, Cristina Marcos, Mercedes Sampietro, Ana Fraile, Maria Botto, Gracia Olayo, José Pedro Carrión, José Luis Santos, Mónica Pont, Blanca Apilánez, Juli Mira, Ignacio Medina

SINOPSI: Jorge Vidal és un atractiu i conflictiu periodista radiofònic que la vida desordenada que porta canvia radicalment quan es troba a casa seva la criatura que una examant anònima li deixa en custòdia. Obligat a assumir una paternitat que les proves de l'ADN corroboren sense cap mena de dubte, Jorge haurà de compaginar la seva tendència inevitable al desordre i la nocturnitat amb les atencions que ha de prestar a la nena. Les peripècies quotidianes del protagonista es van relligant en un fil argumental centrat en el descobriment de la identitat de la mare, que servirà d'excusa a l'irreductible solter per reviure algunes de les seves aventures amoroses més apassionades. Els bons resultats d'audiència que va obtenir la sèrie, en una franja tan difícil de programar a Espanya com el *prime time* dels diumenges, van fer decidir a la cadena de fer un *spin off* centrat en la vida personal i amorosa d'aquest simpàtic *donjuan* i pare feliç, un paper que broda l'excel·lent actor cinematogràfic Juanjo Puigcobé.

DES DEL BALCÓ

FORMAT: minisèrie de 3 capítols, 30'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 27 al dijous 31 de desembre del 2001, 15.30 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 687.000

PRODUCCIÓ: In Vitro Films, TVC

PRODUCTORS: Ricard Figueras i Tom Roca (productors executius de TVC), Joan Martí i Elisa Plaza (TVC)

DIRECCIÓ: Jesús de Garay

GUIÓ: Pau Garbasall, Carmina Roig

ACTORS: Ana Lizaran, Llüisa Mallo, Miriam Aixalà, Olalla Moreno, Eulàlia Ramon, Laura Conejero, Mercè Lleixà, Ester Formosa, Núria Font, Eduard Farelo, Francesc Albiol, Ramon Madaula, Manel Barceló, Carles Heredia, Josep Llinuesa, Lloyd Owen, Adrià Collado, Boris Ruiz, Lluís Soler, Glòria Roig, Montse Alcoverro, Jordi Banacolocho, Jordi Dauder

SINOPSI: Aquesta producció de TVC i In Vitro Films narra les relacions entre dues famílies adinerades d'origen rural que s'instal·len a Barcelona a finals del segle passat, els Ventura-Claret i els Miralpeix, a través d'un grup de dones que, des dels seus pisos de l'Eixample, veuen passar la convulsa vida de la ciutat durant la primera meitat del segle XX. La minisèrie se centra en les vivències de les dones de les dues famílies, que pertanyen a tres generacions diferents i, tot i que els fets que es narren són molt coneguts, la singularitat de *Des del balcó* resideix en la perspectiva femenina adoptada per dones que, en realitat, són molt diferents entre si: unes estan plenes d'iniciativa i altres són més aviat passives; n'hi ha de felices i d'insatisfetes; de segures i de dubitatives... Es tracta d'una transposició televisiva de la trilogia literària de *Ramona, adéu, El temps de les cireres i L'hora violeta*, de Montserrat Roig, el guió de la qual ha estat adaptat per Carmina Roig, germana de la desapareguda escriptora.

L'ESTRATÈGIA DEL CUCUT

FORMAT: *tvmovie*, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: dilluns 23 de desembre del 2001, 22.30 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 431.000

PRODUCCIÓ: In Vitro Films, TVC, Departament de Cultura de la Generalitat

PRODUCTOR: Ricard Figueras (In Vitro Films)

AUTOR: Ricart Figueras

DIRECCIÓ: Sílvia Quer

GUIÓ: Ferran Floch

ACTORS: Pere Arquillué, Joan Dalmau, Enric Arredondo, Julio Manrique, Marta Padován, Carme Fortuny, Lola Lizarán, Carles Canut, Lluís Cuenca, Joan Borràs, Àgata Roca

SINOPSI: El segon telefilm de la realitzadora de Valèria, Sílvia Quer, és una comèdia coral. El senyor Frederic Clot vol comprar una finca del carrer Abadia per ampliar el seu negoci immobiliari. A la casa hi viuen les seves dues germanes, amb les quals fa dècades que no es parla i, en previsió de la difícil negociació, encarrega la gestió al jove i ambiciós Enric Canal, decidit guanyar-se la confiança de les dues dones per enganyar-les i fer-les fora de l'edifici. Enric lloga un pis a l'edifici, però aviat se n'adonarà que la situació es complica a mida que va coneixent els veïns: un notari retirat a qui li agrada explicar contes; una antiga melòmana; un ancià esquerp... També hi ha dues dones misterioses que no veu mai i cada nit, a les 12 h, els veïns baixen les escales amb espelmes i es reuneixen al soterrani.

CABELL D'ÀNGEL

FORMAT: *tvmovie*, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2000

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: diumenge 20 de maig del 2001 22.30 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 521.000

PRODUCCIÓ: TVC, Oberon Cinematogràfica, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

PRODUCTOR: Antonio Chavarrias (Oberon Cinematogràfica)

DIRECCIÓ: Enric Folch

GUIÓ: Enric Floch, Jordi Galceran

ACTORS: Eduard Farelo, Victoria Pagès, Àlicia González, Carme Contreras, Josep Comas, Toni Albà

SINOPSI: Marcel·lí és un home de 35 anys que no és feliç, malgrat que la seva vida no sigui pitjor que la de la majoria de persones que l'envolten. Un dia coneix la Júlia, una noia que ho col·lecciona tot sobre ell, que passarà a tenir un paper clau en la seva vida el dia que, per una sèrie de coincidències, tot se li'n vagi en orris. El que la Júlia sap del Marcel·lí serà clau per poder-li construir una nova vida. Rodat a Barcelona, Valldoreix i Sant Cugat, aquest telefilm té una atractiva banda sonora, composta per Pep Sala i ha estat definit pels seus creadors com una comèdia sentimental però no romàntica, fresca i desinhibida, que ens parla de l'obsessió.

CARLES, PRÍncep DE VIANA

FORMAT: *tvmovie*, 90'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: dimarts 25 de desembre del 2001, 22.00 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 330.000

PRODUCCIÓ: TVC, Institut Català del Teatre, Solaris, Hamster Productions

PRODUCTORS: Juan Antonio González, Miguel Àngel González (productor executiu), Antonia Reina (director de producció)

DIRECCIÓ: Sílvia Quer

GUIÓ: Miquel Pairoli, Esther Cases

ACTORS: David Selvas, Josep Maria Pou, Florence Darel, Massimo Wertmuller, Irene Montalà, Marc Cartes, Ramon Madaula, Manel Barceló, Eduard Farelo, Jordi Martínez, Gary Piquer, Pep Planas, Boris Ruíz, Albert Pérez, Lluís Hostalot, Eugeni Roig, Julio Manrique, Joan Borràs, Pep Jové, Jesús Ferrer, Ferran Audi, Juli Mira, Joan Minguell, Abraham Hurtado, Carme Sansa, Belén Fabra, Aina de Cos

SINOPSI: Carles, príncep de Viana i duc de Nemours, primer fill de la reina Blanca de Navarra i de Joan de Trastámara, arriba d'incògnit a Barcelona després d'un exili de 10 anys, de pas per conquerir el regne de Navarra que el seu pare li va arrabassar quan va morir Blanca. A Barcelona, la seva vida pren un caire inesperat a causa de l'aliança amb Joan II, enemic de Trastámara, amb qui s'aliarà per desafiar el seu pare. Joan II li imposarà el matrimoni amb Caterina de Portugal, que no desitja perquè encara l'allunya més del tron. No obstant això, acatarà la voluntat del rei per guanyar temps i, mentrestant, pactarà amb el govern de Barcelona, rebrà els ambaixadors de Castella en secret i es veurà involucrat en una sèrie d'intrigues i renyines que li costaran la presó i la mort. *Carles, príncep de Viana* s'ha rodat íntegrament als monestirs de Poblet i Santes Creus i a la ciutat de Barcelona.

VALÈRIA

FORMAT: *tvmovie*, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2000

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: diumenge 21 de gener, 22.30 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 523.000

PRODUCCIÓ: Massa d'Or, TVC, Departament de Cultura de la Generalitat

PRODUCTOR: Lluís Ferrando (Massa d'Or)

DIRECCIÓ: Sílvia Quer

GUIÓ: Maite Carranza, Teresa Vilardell

ACTORS: Mercè Arànega, Xavier Elorriaga, Julio Manrique, Bernat Quintana

SINOPSI: *Valèria* narra la història d'una mare que intenta recuperar el seu fill després d'un greu accident. Abandonada pel seu marit, es bolca completament en el jove, amb qui estableix una relació obsessiva i hiperprotectora. El telefilm, que TV3 va presentar al Festival de Sitges del 2000, va guanyar la FIPA d'Or a la millor actriu en el Festival Internacional de Produccions Audiovisuales de Biarritz del 2001.

QUIA

FORMAT: *tvmovie*, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 1999

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: diumenge 25 de febrer del 2001, 22.20 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 383.000

PRODUCCIÓ: Ovídeo TV, TVC, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

PRODUCTORS: Bet Pujol, Quique Camin (Ovídeo)

DIRECCIÓ: Silvia Munt

GUIÓ: Anna Llauredó

ACTORS: Simon Andreu, Mirtha Ibarra, Àngels Gonyalons, Abel Folk, Sílvia Vilarrasa, Àlex Brendemühl

SINOPSI: Federico Pons, empresari adinerat, vidu i pare de quatre fills, pateix un infart complicat amb una embòlia que està a punt de costar-li la vida, quan està a punt de fer 70 anys. El gendre de Federico, que és metge, proposa contractar una fisioterapeuta que l'ajudi en la seva rehabilitació i així coneix Quia, una dona atractiva d'uns 50 anys que comença aguantant el seu mal humor i acaba canviant-li la vida de dalt a baix, mentre els fills no pensen més que en la seva herència. Rodat a Barcelona i Caldes de Montbui, en 16 mm, aquest telefilm és el vintè produït per TVC.

ELL I ELLA

FORMAT: sèrie de 38 episodis, 5'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 2 de juliol al divendres 28 de setembre del 2001, 21.30 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 931.000

PRODUCCIÓ: Diagonal TV, Tiburon TV

PRODUCTORS: Marianna Ciurana, Joan Bas, Jaume Banacolocho (productors executius), Eugeni Margalló, Aitor Laiseka (productors), Imma Segarra (productora de TVC)

DIRECCIÓ: Xavier Borrell

GUIÓ: Guy A. Lepage (idea guió)

ACTORS: Josep Julien, Cristina Solà

SINOPSI: *Ell i ella* és, més que una sèrie pròpiament, una successió de clips humorístics d'aproximadament cinc minuts de duració, protagonitzats per una parella d'uns trenta anys, urbana, dinàmica i moderna, que parlen dels seus sentiments, de la seva relació o del seu entorn social, a partir de les diferents situacions per les quals passen en la vida quotidiana. Es tracta d'una adaptació del format canadenc *Love Bugs*, que ja s'havia experimentat amb èxit en molts països europeus, com ara França, Grècia, Suècia i Portugal, entre altres. A diferència dels resultats d'audiència obtinguts en aquelles cadenes de la FORTA que han emès *Ell i ella* (Canal 9 i Telemadrid), TVC l'ha sabut sintonitzar perfectament amb els espectadors catalans, en vista del 29,9 % de *share* de mitjana que han aconseguit els 38 capítols emesos el 2001.

EL COR DE LA CIUTAT

FORMAT: serial obert de 229 capítols, 30'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 8 de gener al divendres 22 de desembre del 2001 (s'emeta actualment), 16.00 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 1.097.000

PRODUCCIÓ: Jordi Roure (director executiu)

PRODUCTORA: Conxa Orea

DIRECCIÓ: Esteve Rovira

AUTOR: Lluís Arcarazo (direcció argumental), Jordi Galceran

GUIÓ: Lluís Arcarazo, Manel Bonay, Jordi Galceran

ACTORS: Silvia Sabaté, Pep Munné, Ester Barto-meu, Pep Torrents, Pep Anton Muñoz, Margarida Mingullón, Bea Segura, Quim Gutiérrez, Josep Maria Domènech, Juli Fàbregas, Jacob Torres, Oriol Vila, Mariona Ribas, Carlota Olcina, Victòria Pagès, Carme Contreras, Ariadna Planas, Montse Guallar, Montse Puga, Josep Clarà, Artur Trias, Ester Pastor, Pere Molina, Carme Fortuny, Carme Abril, Mercè Arànega, Xavier Serrat, Pep Planas

SINOPSI: Serial obert de caire costumista que retrata un grup de veïns del barri barceloní de Sant Andreu. Com en els precedents anglesos en què s'inspira (*Coronation Street*, *Eastenders*), els diferents protagonistes estableixen entre si tota una complexa xarxa de relacions estructurada al voltant dels seus ambients quotidians: el bar, la farmàcia, la perruqueria, etc., i, juntament amb les relacions personals i sentimentals dels seus diferents protagonistes, s'aborda tota mena de temes socials d'actualitat: immigració, drogues, discapacitats, marginalitat, vellesa, SIDA, etc. Aquesta telenovel·la d'èxit arrenca amb la tornada al barri de Clara Bosch, que ha complert una condemna de 13 anys per tràfic de droga a una presó del Tercer Món i reinicia una nova vida marcada per les difícils relacions que manté amb un pare esquiú, la seva germana Carme, una metgessa casada amb Jordi, que havia estat el xicot de Clara, i mare adoptiva de la filla que va tenir amb Jordi abans que l'empresonessin. En el segon any de vida l'acció es desplaça cap a altres personatges del veïnat, la vida dels quals no és precisament de color de rosa.

JET LAG

FORMAT: sèrie d'11 episodis, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 2 d'octubre al 25 de desembre del 2001, 21.30 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 883.000

PRODUCCIÓ: T de Teatre, Mirall Trencat, Diagonal TV, TVC

PRODUCTORS: Montse Narro, Cruz Rodríguez (productor executiu de TVC), Daniel López Orós (productor executiu de T de Teatre)

DIRECCIÓ: Jordi Frades

GUIÓ: Cesc Gay (coordinador), Tomàs Aragall, Núria Furió, Cesc Gay, Jordi Pérez, David Plana, Mercè Sarriàs

ACTORS: Míriam Iscla, Àgata Roca, Carme Plà, Mamen Duch, Marta Pérez, Albert Ribalta, Xaxi Mira

SINOPSI: Tres hostesses, la germana d'una d'elles i la veïna, totes les quals estan al voltant de la trentena, són les protagonistes d'una *sitcom* protagonitzada i produïda pel grup T de Teatre, que narra la vida quotidiana i les relacions de les cinc protagonistes. Silvia té mal geni i és lesbiana, però té molt bon cor; Ester és insegura, neuròtica i clàssica, però extremadament sociable; la seva germana Mariona, impulsiva i improvisadora, s'instal·la al pis de les tres hostesses sense consultar-ho; Carla, el contrapunt de Silvia, es frívola, "pija" i *femme fatale*; Diana, la veïna, és vídua i, si no fos per les seves amigues, semblaria que viu en un altre món. Juntament amb l'excel·lent interpretació de les cinc actrius, l'humor àcid i l'agilitat d'aquesta comèdia de situació, destaquen el disseny dels personatges i la gran agilitat dels diàlegs, que la fan mereixedora de més que un aprovat.

PLATS BRUTS

FORMAT: sèrie de 59 episodis (37 el 2001), 25'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 30 d'abril al 24 de desembre del 2001 (s'emet actualment), 21.30 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 1.311.000

PRODUCCIÓ: El Terrat, La Companyia Kràmpack

PRODUCTORS: Montse Polo (TV3), Xen Subirats (El Terrat)

DIRECCIÓ: Oriol Grau, Lluís Manyoses

AUTOR: El Terrat, Kràmpack

GUIÓ: Jordi Sánchez i Joel Joan (coordinadors argument i guió); Xesc Barceló (supervisor guió TVC), Nuria Furio, Albert Plans, Mercè Sàrrias

ACTORS: Joel Joan, Jordi Sánchez, Mònica Graenzel, Anna Maria Barbany, Pau Durà, X. Villanueva, Montse Pérez

SINOPSI: López, un locutor de ràdio de 34 anys, comparteix un pis de l'Eixample de Barcelona amb un estudiant de l'Institut del Teatre, un noi de casa bona de 24 anys. Malgrat la reticència del López, l'antiga i singular mainadera del David, que continuava treballant per a la seva família, s'instal·la al pis dels joves disposada a continuar cuidant el seu "vailet", al qual treu de més d'un embolic. A aquest trio singular se li uneix la veïna *squatter* del terrat, una jove que viu en una caseta de fusta i que no està disposada a deixar de fer servir el bany i la cuina ara que el pis ha estat ocupat pels nous inquilins. Es tracta d'una *sitcom* que suposa la primera incursió en el terreny de la ficció d'El Terrat, la productora d'un grup de *showmen* catalans que, des de fa alguns anys, fan alguns dels programes magazines més populars de TV3.

TEMPS DE SILENCI

FORMAT: sèrie de 40 episodis, 45'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimecres 17 de gener al 26 de desembre del 2001, 22.00 h

CADENA: TV3

AUDIÈNCIA: 1.042.000

PRODUCCIÓ: Diagonal TV, TVC

PRODUCTORS: Joan Bas i Jaume Banacolocha (productors executius), Mercè Managuerra (TVC)

DIRECCIÓ: Xavier Borrell

GUIÓ: Rudolf Cirera, Gisela Pou

ACTORS: Cristina Dilla, Àlex Casanovas, Josep Maria Pou, Isabel Rocatti, Pep Pla, David Bages, Rosa Gàrniz, Pep Ferrer, Òscar Molina, Àngels Poch, Sara Loscos, Bruno Bergonzini, Miquel Gelabert, Maite Caballero, Julio Manrique, Julieta Serrano, Montse Murillo, Xio Massó, Santi Pons, Rosa Boladeras, Lluïsa Castells, Txe Arana, Marcel Tomàs, Xavier Soler, Santi Ibàñez, Asun Planas, Biel Duran, Aina Clotet, Mercè Dieman-Hartz, Marc Cartes

ASSESSOR HISTÒRIC: Josep Maria Güell

SINOPSI: Sèrie dramàtica el marc de referència de la qual és la història de Catalunya entre el 1935 i el 1978, narrada per Isabel Dalmau, una dona de la gran burgesia catalana. L'amor que Isabel sent per un fill de comerciants perdura a través del temps i les dificultats. Es fan servir imatges d'arxiu com a cortinetes entre situacions narratives i imatges d'època suposadament gravades per un dels personatges. La plaça és l'indret emblemàtic de la sèrie i, juntament amb les dues famílies protagonistes (els Dalmau i els Comes), els Hernández, emigrants andalusos i porters de la finca on viu Isabel, constitueixen el grup de referència de la primera tanda d'episodis, donat que el gran èxit d'audiència obtingut li va valer la continuïtat fins al 1981 i més enllà. Josep Maria Güell és l'assessor històric d'una producció que ha estat distingida amb el Micrófono de Plata de l'Associació Espanyola de Ràdio, Premsa i Televisió.

PAGATS PER RIURE

FORMAT: antologia de 6 capítols, 30'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del divendres 11 de maig al divendres 29 de juny, 22.30h

CADENA: K3-33

AUDIÈNCIA: 104.000

PRODUCCIÓ: TVC

PRODUCTORS: Oriol Sala-Patau (productor), Joan Cutrina i Cruz Rodriguez (productors executius).

DIRECCIÓ: Agustí Vila

GUIÓ: Gabi Martínez, Sofía Pascual, Antonio Baños

ACTORS: Anna Ycobalzeta, Daniela Feixas, Àlex Brendemühl, Jalil Lespert, Josep Julien, Lucía Leiva, Nora Davas, Trae, Nora Navas, Marc Rodríguez

SINOPSI: *Pagats per riure* és una mena de mapa de les possibles conductes humanes que es donen en la societat de l'espectacle. Tracta de la necessitat que tots tenim de viure en un espectacle permanent, fins al punt de convertir-nos en espectadors de la pròpia vida. Mentre ens "paguen per riure" passen moltes coses al nostre voltant i al món, que no apreciem atrapats en un ideal convencional de felicitat del qual, arribats a un cert punt, ja no en podem sortir. Cadascun dels sis capítols de la sèrie explica una història independent, construïda amb tècniques narratives i gèneres diferents, encara que alguns dels protagonistes apareixen en diverses històries. La realització amb càmeres petites, sense il·luminació específica i amb so directe intenta dotar de versemblança un grup de textos caracteritzats per la seva intenció experimental.

ARRAYÁN

FORMAT: serial de 127 capítols, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dissabte 3 de febrer del 2001 al dijous 20 de desembre del 2001, 21.30h

CADENA: Canal Sur

AUDIÈNCIA: 794.000

PRODUCCIÓ: Linze TV i Zeppelin per a Canal Sur

PRODUCTOR: Eduardo Galdo (prod. exe.), Juan Navarro (Linze TV), Ibón Celaya (dtor de producció)

DIRECCIÓ: Tito Rojas

GUIÓ: Arturo Cid, Leslie Whihelme, Virginia Yagüe, Santiago Tabuenca, Ignacio García

ACTORS: José Manuel Seda, Remedios Cervantes, Cuca Escribano, Mariano Peña, Germán Cobos, Susana Córdoba, Gracia Carvajal, Santiago Melén-dez, Emilio Buale, Ricardo Arroyo, Alfosa Rosso, Carlos Castel, Alberto Amarilla, Inma Molina, Beatriz Catalán, Micaela Quesada, Victoria Mora, Antonio Salazar, Candela Fernández, Ismael Beiro

SINOPSI: D. Germán Santiesteban és el propietari d'un hotel, que serveix de marc espacial i temàtic d'aquest serial de Canal Sur, una altra producció de Linze TV per a la cadena andalusa, que combina les trames clàssiques de telenovel·la (aventures amoroses, infidelitats...) amb elements d'acció i intriga, sense oblidar tampoc les qüestions socials actuals (com ara la SIDA) ni les problemàtiques juvenils. L'argument d'*Arrayán* s'estructura al voltant de cinc nuclis temàtics diferents, el nexa dels quals és, invariablement, l'hotel on conviuen dos móns sovint contraposats: el dels propietaris i el dels empleats. L'esforç d'*Arrayán* per reflectir les preocupacions quotidianes de la realitat andalusa ha estat recompensat en la seva primera temporada amb uns excel·lents resultats d'audiència, que l'han convertit en el programa líder de la seva franja horària. Aquest període acaba amb l'empresonament de Pablo Santiesteban, acusat de l'assassinat del seu pare (un crim comès pel seu germà Lorenzo), que exacerbarà encara més la crisi amb què s'enfronta l'establiment. Pilar, la dona de Lorenzo, s'incorporarà a la gestió de l'hotel amb l'objectiu d'evitar-ne la bancarrota i Teresa, lliure després de la mort del mafiós Miño Farela, mirarà de demostrar la innocència de Pablo.

PLAZA ALTA

FORMAT: serial obert de 435 capítols (16 el 2001), 25'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimarts 8 de gener al dimarts 5 de febrer del 2001, 16.00 i 21.30 h

CADENA: Canal Sur

AUDIÈNCIA: 926.000

PRODUCCIÓ: Linze TV

PRODUCTORS: Eduardo Galdo (productor executiu), Javier Rubio i Ricardo Lorca (Canal Sur), Juan Navarro i Teresa Díez (Linze TV), Ibón Celaya (director de producció)

DIRECCIÓ: Tito Rojas

GUIÓ: Arturo Cid (coordinador), Leslie Wihelme, Tacho González, Enrique Díaz, Santiago Tabuenca, Juan García Larrondo

ACTORS: Máximo Valverde, Lucina Gil, Raquel Infantes, Aníbal Soto, Alberto Ávila, José Manuel Seda, Cuca Escribano, Manuel Salas, José Luis García Pérez, Belén López, M. Sol Membrillo, Mercedes Hoyos, Ricardo Arroyo, Gloria de Jesús, Rafael Galán, Mª José Sánchez, Mª Cristina Quintanar, Matilde Flores, Ahimsa Sánchez, Jesús Garrido, Antonio Garrido, Paqui Díaz

SINOPSI: Vinyes, mines i turisme rural són els principals negocis al voltant dels quals s'agrupen els diferents personatges d'aquest serial de Canal Sur, un laberint d'intrigues i passions que tanca la seva última temporada desemmascarant Damián i la seva posterior detenció, juntament amb la seva germana i còmplice Paula, així com la sortida de Lola, a la qual seguiran la seva mare Hortensia i un Eladio més decidit a recuperar el seu amor. Damián, el nom del qual s'havia vist tacat per les tèrboles maniobres de Ginés, es concentra en el cultiu de les seves terres, un interès que el manté a prop de Clara, amb qui va compartir una part important del seu passat. César s'ha anat interposant entre Víctor i Beatriz, i aconseguirà que aquesta última cedeixi als seus xantatges per no perjudicar encara més Víctor, l'home que estima, la qual cosa provocarà greus problemes en el negoci de la casa rural. Jacinto continua planificant nous negocis que mai no arriben a bon port i Marisa mira de tirar endavant el seu supermercat amb l'ajuda del seu fill Salvador.

TEILATUPEAN

FORMAT: sèrie de 26 episodis, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del diumenge 7 de gener al diumenge 6 d'agost del 2001, 21.45 h

CADENA: ETB1

AUDIÈNCIA: 71.000

PRODUCCIÓ: Igeldo Komunikazioak

PRODUCTORS: Ángel Amigo (productor executiu), Josu Iñigo (ETB)

DIRECCIÓ: Kepa Gallego

GUIÓ: Juan Carlos Rubio (coordinador)

ACTORS: Joseba Apaloaza, Aitzpea Goenaga, Nerea Balderrama, Koldo Arrillaga, Gorka Zubeldia, Pilar Rodríguez, Idoia Sagarzazu, Ane Aseginolaza, Itziar Ituño, Txema Regalado, Isidoro Fernández

SINOPSI: Tomas i Miren són un matrimoni separat que es veu obligat a conviure sota el mateix sostre per problemes econòmics. A la casa també hi viuen Leire i Imanol, els fills de l'exparella, i també Joxepa, la sogra de Tomas, que, òbviament, no s'estima gaire el seu exgendre. Els alts i baixos que experimenta la relació entre Tomas i Miren són constants, perquè no tan sols comparteixen l'habitatge, sinó que també treballen junts al diari *Egunsentia*, on Miren és redactora i Tomas, dibuixant. Por si fos poc, Miren és moderna, responsable i una marassa, però es desentén constantment de les feines de casa, mentre que Tomas, expert cuiner, és un home molt més clàssic i molt tranquil. L'amor, la gelosia, els malentesos i els empipaments són els ingredients bàsics d'aquesta comèdia d'embolics i *happy end*, protagonitzada també pels companys de treball d'*Egunsentia* i els amics dels diferents membres de la família.

GOENKALE

FORMAT: serial obert de 1.461 capítols (207 el 2001), 30'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1998, 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 1 de gener al 28 de desembre del 2001 (s'emet actualment), 21.30 h

CADENA: ETB1

AUDIÈNCIA: 138.000

PRODUCCIÓ: Pausoka

PRODUCTORS: Idoia Gainberri (ETB), Iñaki Eizmendi (productor executiu)

DIRECCIÓ: Alex Ezkurdia

AUTOR: Manu Gil

GUIÓ: Maite Duque, Angel Lertxundi

ACTORS: Miquel Garmendia, Kontxu Odriozola, Niko Liezaga, Paul Zubillaga, Anuska Lasa, Ainhoa Aierbe, Iñigo Larrinaga, Iñaki Beraetxe, David Errasti, Iñaki Perurena, Anabel Arraiza, Kiko Jauregui, Jose Ramon Fachado, Itziar Urretabizkaia, Joseba Apaolaza, Jose Ramon Soroiz

SINOPSI: Després que la matriarca Kattalin mor en estranyes circumstàncies, el seu fill José Mari rep en testament tots els seus béns, mentre que el fill petit, Martin, queda del tot desheretat. L'herència de Kattalin enfronta encara més els dos germans, la relació dels quals ja estava deteriorada per velles rivalitats i recels. Quan mor Martin, José Mari, que sempre li havia tingut enveja, viurà per pagar amb remordiments la seva part de culpa en el desastre familiar. El relat sobre aquesta família s'emmarca a Arralde, un poble costaner basc, la realitat social del qual és el rerefons d'una història d'odis, intriga, amor i, fins i tot, una certa dosi d'humor, que regeix el destí dels diferents personatges. *Goenkale* és, fins ara, el programa de ficció més llarg d'una televisió espanyola i inaugura la temporada 2001/2002 amb noves trames i personatges, a més d'introduir un nou centre de trobada i augmentar les gravacions en exteriors i les escenes nocturnes.

HASIBERRIAK

FORMAT: serial obert de 104 capítols, 15'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 2 d'abril al divendres 21 de desembre del 2001, 22.30 h

CADENA: ETB1

AUDIÈNCIA: 86.000

PRODUCCIÓ: Pausoka

PRODUCTORS: Josu Iñigo (ETB), Iñaki Eizmendi (productor executiu)

DIRECCIÓ: Javier García de Bikuña

GUIÓ: Pedro Fuentes, Jokin Oregi

ACTORS: Aintzane Gamiz, Edurne Azuara, Gorka Igartua, Ivan Malo, Judit Mariezkurrena, Koldo Arrillaga, Manex Rekarte, Mikel Antero, Naiara Etxeberria, Nerea Garmendia, Oihana Maritorea, Saioa Garcia

SINOPSI: *Hasiberriak* és una seqüela de *Goenkale*. En aquest cas, es tracta d'un serial juvenil que combina una realització atrevida i moderna amb uns arguments molt actuals, com els problemes que planteja la recerca de la primera feina, la droga, el sexe i, en general, tots aquells temes que, d'una manera o d'una altra, estan presents en la vida quotidiana dels joves bascos. Ambientada a la bonica ciutat de Donostia, on s'han desplaçat els protagonistes per estudiar-hi o treballar, lluny de la protecció familiar, les diferents trames combinen també tota mena d'ingredients de serial: amors, gelosia, traïcions, anhels, somnis, etc. En els capítols de la segona temporada augmenta el protagonisme dels adults i, per tant, les relacions que els joves mantenen amb aquests últims es converteixen en un dels punts d'*Hasiberriak*. Les referències, els conflictes i les actituds que els nois i les noies adopten respecte dels seus pares i els professors o entre ells mateixos alternaran les situacions de tensió amb l'alegria.

PLATOS SUCIOS

FORMAT: sèrie de 13 episodis (2 el 2001), 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2000

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: dimarts 2 de gener i dimarts 9 de gener del 2001, 00.30 h

CADENA: ETB2

AUDIÈNCIA: 119.000

PRODUCCIÓ: 3KOMA93

PRODUCTORS: Juan Carlos L. Villameriel (productor executiu), Santi Uriarte (ETB)

DIRECCIÓ: Kepa Sojo

GUIÓ: Beñat Doxandabaratx (adaptació)

ACTORS: Asier Gómez, Alejandro Garrido, Lola Markaida, Leire Berrocal, Anartz Zuzaza, Klara Badiola, Gorka Aginagalde

SINOPSI: Es tracta de l'adaptació literal de la comèdia de situació catalana d'èxit *Plats bruts*, situada en el context basc. David i López, dos personatges amb estils de vida oposats, comparteixen un pis on també s'hi instal·la Tellería, la peculiar assistenta de David. Aquest últim és un nen "pijo" de casa bona que decideix "independitzar-se" amb la targeta de crèdit del seu pare. Té 25 anys, estudia en una escola de teatre i és espontani, consentit i immadur, mentre que el López, que té 10 anys que el David, és un locutor de ràdio al qual primer acomiaden i després el readmeten amb un contracta escombraries. Completen el nucli protagonista Esti, una jove hippy, despietada i de bon cor que viu a una caseta situada al terrat del bloc d'habitatges; Jon, un amic gai de David, que també estudia interpretació i treballa de cambrer a "El Minuto"; Merche, la directora de l'emissora de ràdio i Ramón, company de treball del López.

ALQUILA 2

FORMAT: sèrie de 13 episodis, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del diumenge 21 de juliol al diumenge 29 de setembre del 2001, 21.45 h

CADENA: ETB2

AUDIÈNCIA: 90.000

PRODUCCIÓ: Igeldo Komunikazioak

PRODUCTORS: Ángel Amigo (productor executiu), Josu Iñigo (ETB)

DIRECCIÓ: Kike Santiago

AUTOR: Itziar Gavilán

GUIÓ: Juan Carlos Rubio (coordinador)

ACTORS: Fede Badiola, Dorleta Urretabizkaia, Aitor Bertran, Gema Hassen-bey, Natxo Val Armentia, Christopher Corsito, Esther Velasco, Irene Etxeberria

SINOPSI: David i Alba són una parella de germans estudiants, sorpresos per la notícia que el seu pare ha estat empresonat per les seves tèrboles relacions amb la màfia, un fet que desencadenarà una sèrie d'esdeveniments que modificaran de dalt a baix la seva vida. Per començar, descobreixen que l'habitatge familiar no és seu, per la qual cosa decideixen llogar un pis que compartiran amb dues persones més per poder tirar endavant. Els nous companys dels joves són Luis, un homosexual que acaba d'arribar a la ciutat procedent d'un petit poble i Irene, una noia minusvàlida que acaba de trencar amb el seu xicot i mira d'emprendre una nova vida, per la qual cosa l'homosexualitat i les barreres a les quals s'enfronten constantment els discapacitats constitueixen arguments importants de la sèrie. Juntament amb el nucli principal, protagonitzen aquesta comèdia Brian, un exjugador de rugbi i amo del pub irlandès on es reuneixen habitualment els companys de pis; Sofía, una client habitual i Inma, la veïna de David i Alba.

CAMPUS

FORMAT: sèrie de 15 episodis, 40'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del divendres 5 de gener al diumenge 3 de setembre del 2001, 22.00 h

CADENA: ETB1

AUDIÈNCIA: 103.000

PRODUCCIÓ: Hegaz

PRODUCTORS: Koldo San Sebastián (productor executiu), Santi Uriarte, ETB

DIRECCIÓ: Tito Álvarez de Eulate i Aitor Osa

AUTOR: Antonio Prieto (argumentista)

GUIÓ: Antonio Prieto (coordinador), Santiago Tabuenca, Mercedes Cruz, Virginia Yagüe, Marco Tulio Socorro, Nacho Vigalondo, Sergio Barrejón, Ana Galán, Javier Reguilón, Tacho González

ACTORS: Susana Sotelo, José Cruz Gurrutxaga, Javier Antón, Miriam Martín, Alfonso Torregrosa, Diego Pérez, Aitziber Niño, Sandra Fernández, Eva Ibáñez, Antonio Rupérez, Luis Castrillo, José Luis Cuesta

SINOPSI: Sèrie ambientada en un campus universitari sobre les relacions entre un grup de joves de la Facultat d'Imatge que acaba d'arribar a la universitat. El relat s'estructura principalment al voltant de dues trames paral·leles, una ambientada al voltant dels joves i l'altra, dels adults. La primera està protagonitzada per Leire, una noia tradicional molt lligada als seus pares i que manté una relació convencional amb Joseba, un jove de bona família. A la universitat, Leire coneix Julen, de tarannà una mica *macarra* i impetuós, i Javier, un bon estudiant però molt insegur. Leire es diverteix molt amb ells i entre els tres componen una mena de triangle amorós. La trama dels adults està protagonitzada per Iñigo i Arantxa, degà de la Facultat i professora, exparella que es veu obligada a suportar-se mútuament a la feina; Martín, el psicòleg, i Josune, una col·lega d'Arantxa. La sèrie mira de reflectir el món personal dels universitaris, amb les seves històries d'amor, els seus problemes familiars i la seva vida quotidiana, tot plegat adobat amb grans dosis d'humor.

GALICIA EXPRES

FORMAT: sèrie de 61 episodis, 30'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2000

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 22 de gener al divendres 14 de desembre del 2001, 19.14 h

CADENA: TVG

AUDIÈNCIA: 352.000

PRODUCCIÓ: Televisión de Galicia SA, CTV/Portozás Visión

PRODUCTORS: María Liaño (TVG), Xosé Arias i Antón Reixa (productors executius)

DIRECCIÓ: Antón Reixa i Beatriz del Monte

AUTOR: Xosé Morais i Antón Reixa

GUIÓ: Xosé Morais

ACTORS: Andrés Fraga, Manuela Varela, Maxo Barjas, Rodrigo Roel, Xulio Abonjo, Nekane Fernández, Xosé Manuel Esperante, Leticia Sola, Marcos Orsi, Gloria Ferreiro, Gonzalo Uriarte, Nacho Castaño, Mónica Caamaño, Xavier Estévez, Óscar Durán, Sergio Bermúdez, Iago Saborido, Chela Santalla, Uxía Pérez, Marco Antonio Novelle, Monti Castiñeiras

SINOPSI: Manuel, un jove desil·lusionat amb la carrera de Dret, l'abandona i obre la missatgeria "Galicia Exprés", amb l'ajuda de la seva xicota, Elisa Novo, una brillant estudiant d'una bona família, i amb l'aportació econòmica de Sandra, la germana gran d'Elisa. Convertit en empresari, Manuel donarà feina a persones amb dificultats per trobar una ocupació, com ara Isabel, una estudiant de Periodisme i cantant de rock; Alonso, el millor amic de Manuel i expert internauta; Marcos, un aturat de més de 45 anys i amb un passat misteriós, etc. "Galicia Exprés" s'instal·la en un local llogat per Paulo, l'amo d'una agència de publicitat, les vicissituds quotidianes del qual s'entrecueixen amb els esdeveniments de la missatgeria. D'estètica urbana i exteriors rodats a Santiago, aquesta sèrie es caracteritza per la barreja de gèneres (drama, comèdia i thriller) i per la gran varietat de temes socials que afronta. Les històries dels joves s'alternen amb els relats del grup adult i les relacions personals dels protagonistes constitueixen un element essencial de les diferents trames que desenvolupa.

PEQUENO HOTEL

FORMAT: sèrie de 13 episodis, 25'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 27 de setembre al dijous 13 de desembre del 2001, 22.00 h

CADENA: TVG

AUDIÈNCIA: 244.000

PRODUCCIÓ: Televisión de Galicia SA, CTV SA

PRODUCTOR: Xosé Arias (productor executiu)

DIRECCIÓ: Teo Abad

AUTOR: Ghaleb Jaber

GUIÓ: Eligio Rodríguez, Ángel Lozano, Alberto Guntín

ACTORS: Gloria Ferreiro, Pedro Alonso, Roberto Vilar, Libertad Culebras, César Cambeiro, Tomás Salvadores, Roberto Sánchez, David Breijo, Ángela García, Marisé Vázquez, Carmen Gándara, Elisa Anta, Ernesto Ferro, Luisa Veira

SINOPSI: Comèdia al voltant de les feines i el tràfec quotidià d'un hotel de tres estrelles, situat al costat de les muralles de Lugo. El protagonisme de les diferents situacions narrades es reparteix entre els amos de l'establiment, els empleats i els nombrosos clients que s'hi hostatgen, entre els quals figuren molts famosos que participen puntualment en els diferents capítols de la sèrie. Hermitas, la directora de l'hotel, volta els 50 anys i és una dona dura, íntegra i lluitadora, i la seva preocupació principal és l'eixelebrat del seu fill Sevi, un fatxenda a qui li agrada molt lligar i que treballa a la cafeteria de l'hotel des que va deixar la universitat. A Sevi li agrada Olga, una noia d'uns vint anys, enamoradissa i sentimental, que vol ser actriu, però no perd l'ocasió d'intentar seduir totes les clientes de la cafeteria que li agraden mentre conversa amb Tacho, el típic funcionari gandul que es passa el dia a la cafeteria de l'hotel. Hermitas tampoc no manté una relació fàcil amb Cosme, el seu pare, que, tanmateix, s'entén molt bé amb Sevi, i es mostra indecisa davant del galanteig constant de Claudio, un client fix de l'hotel.

MAREAS VIVAS

FORMAT: sèrie de 107 episodis (34 el 2001) 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1998, 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dilluns 1 de gener al dilluns 17 de desembre del 2001, 22.45 h

CADENA: TVG

AUDIÈNCIA: 472.000

PRODUCCIÓ: TVG i División Audiovisual del Grupo Voz

PRODUCTORS: Paula Fernández (TVG), Emilio McGregor (productor executiu)

DIRECCIÓ: Emilio McGregor

GUIÓ: Rosa Castro

ACTORS: Miguel de Lira, Tuto Vázquez, Luis Zahera, Camila Bossa, Evaristo Calvo, Ana Santos, Mela Casal, Xaquín "O Platero", Isabel Blanco, Víctor M. Mosqueira, Santiago Romay, Tamara Canosa, Uxía Blanco, Alfonso Agra, Eva Fernández, Patricia Vázquez, Manuel Lourenzo, Xavier Estévez, Antonio Mourellos, Naila

SINOPSI: Ambientada en la fictícia vila marinera de Portozás, *Mareas Vivas* explica la història d'Andrés Domínguez, un prestigiós advocat de la Corunya que deixa la seva feina a la ciutat i accepta el càrrec de jutge al poble costaner. Allí coneix la seva casera, María, que viu una estranya situació laboral i personal com a conseqüència de la desaparició del seu marit en un naufragi, sense saber si s'ha de considerar vídua o no. Andrés l'ajuda a resoldre la seva situació legal i tots dos s'acaben enamorant. Andrés es fa càrrec del jutjat d'instrucció del partit judicial més petit de Galícia i comptarà amb la col·laboració de Pitusa, una veterana secretària judicial, i de Berta, la forense. El bar del poble és un dels principals punts de trobada dels protagonistes i el seu propietari, "Petróleo", una de les caracteritzacions més genuïnes, en el paper de vell mariner que ha navegat tots els mars del món abans de tornar definitivament al seu lloc d'origen. Les relacions personals i els conflictes sentimentals i professionals són el marc en què es desenvolupen alguns temes d'actualitat, com el marisqueig furtiu, el retorn dels emigrants, la inadaptació dels mariners, etc.

PRATOS COMBINADOS

FORMAT: sèrie de 144 episodis (39 el 2001), 45'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dimecres 3 de gener al dimecres 26 de desembre del 2001, 23.00 h

CADENA: TVG

AUDIÈNCIA: 430.000

PRODUCCIÓ: Editorial Compostela per a TVG

PRODUCTOR: Emilio Pérez (TVG), Nacho Iturregui Peña (productor executiu)

DIRECCIÓ: Carlos Serrano

AUTOR: Xosé Cermeño

GUIÓ: Miguel Anxo Murado, Jorge Coira, Javier L. Barreira

ACTORS: Antonio Durán, Xosé Ramón Gayoso, Ernesto Chao, Mabel Rivera, Eva Fernández, Braulio Veiga, Pedro Barreira, Antonio Durán Morris, Sergio Pazos, Feli Manzano, María Bouzas, Xosé Oliveira

SINOPSI: *Pratos combinados* és la primera comèdia de situació produïda i interpretada íntegrament per gallecs, tret del seu realitzador, i constitueix un gran èxit de públic des de les primeres emissions, degut a la proximitat dels personatges, les situacions representades i l'humor desplegat. El bar Suizo, regentat per Miro i Balbina, un matrimoni d'emigrants gallecs que ha tornat a la seva terra, és un dels principals escenaris de la sèrie. Juntament amb la parella protagonista, els seus fills Rosalía i Miguel, l'àvia Carmen, l'oncle Antón i Páspallás, el repartidor de begudes, provoquen continus equívocs i situacions humorístiques. El sentit comú de Balbina, la tosquedat de Miro, les preocupacions ecologistes de Miguel, la recerca de la primera feina per part de Rosalía i l'optimisme d'Antón, que s'entossudeix a proposar negocis impossibles, són alguns dels ingredients principals d'aquesta *sitcom*, una mena de fresc colorista ple de tendresa.

RÍAS BAIXAS

FORMAT: sèrie de 23 episodis, 60'

ANYS DE PRODUCCIÓ: 2000, 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del dijous 4 de gener al dijous 20 de desembre del 2001, 60'

CADENA: TVG

AUDIÈNCIA: 370.000

PRODUCCIÓ: Televisión de Galicia SA, Zenith Multimedia i Costa Oeste amb Diagonal TV

PRODUCTORS: Xavier Gaja (director de producció), Joan Bas i Eugeni Margalló (directors de producció), Zaza Ceballos (productor executiu)

DIRECCIÓ: Jesús Segura

GUIÓ: Rosa Castro, Antonio Ageitos

ACTORS: Sonia Castelo, Antonio Mourellos, Aurora Maestre, Guillermo Cancelo, Tacho González, Belén Constela, Avelina Vázquez, Toñito de Poi, Xan Cejudo, Pilar Pereira, Comba Campoy, Sonia Castiñeiras, Marcos Correa, Cristina Pascual, Olalla Salgado, Cristina Espinosa, José Díaz

SINOPSI: Aquesta sèrie ambientada a la comarca de Salnés, bressol del vi Albariño, concedeix una importància primordial al paisatge. La història narrada gira al voltant de la família dels Lantaño, poderosos propietaris de vinyes i bodegues i comença amb l'arribada a Cambados de Gloria Leiro, procedent d'Argentina, una dona atractiva i intel·ligent que, invitada per Don Ramón, ve a conèixer al que ha estat el seu benefactor des de la mort del seu pare. La seva presència, envoltada d'un gran misteri, modificarà la vida de la família a partir de la mort sobtada de Don Ramón, fet que portarà Gloria a quedar-se definitivament a Cambados amb la seva filla adoptiva i a lluitar per conèixer la veritat dels fets que van unir la seva vida a la de la família Lantaño. Negocis, traïcions, amors impossibles i intrigues són els ingredients principals d'una sèrie que el fil conductor principal és l'amor per la terra.

TERRA DE MIRANDA

FORMAT: sèrie de 10 episodis, 60'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: del diumenge 28 d'octubre al diumenge 30 de desembre del 2001, 22.30h

CADENA: TVG

AUDIÈNCIA: 263.000

PRODUCCIÓ: TVG, NTR

DIRECCIÓ: Jorge Coira, Chema Gago

AUTORS: Xosé Castro, Carlos Ares, Andrés Mahía

ACTORS: María Bouzas, Luis Iglesia, Sonia Méndez, Daniel Lago, Xosé Luis Bernal "Farruco", Alberto Rolán, Alfronso Agra, Mela Casal, Gloria Ferreiro, Víctor Mosqueira, Juan Carballido, Patricia de Lorenzo, Vicente de Souza, Gonzalo Rei, Cristina Pascual, Pepe Suevos, Alberto Rolán, Olalla Martínez

SINOPSI: Miranda és el nom d'una ciutat imaginària de Galícia, on conviuen dues realitats oposades que de vegades arriben a entrar en conflicte: el món urbà i el rural. La sèrie comença amb l'arribada a Miranda d'una dona separada, Carmela, procedent de Vigo, que s'instal·la a la ciutat amb els seus dos fills; Brais, de 10 anys, i Bea, de 15, amb l'objectiu de recuperar la seva professió de veterinària. La història de *Terra de Miranda* gira al voltant de l'establiment de Carmela i els seus fills, procedents de l'entorn urbà, en el medi rural i se centra en les relacions que s'aniran creant amb la resta de personatges de la sèrie, com ara Alfonso, oncle de Carmela i veterinari jubilat; Antón, antic xicot de Carmela; Virtudes i Eladia, propietàries del bar que freqüenten els protagonistes i Silvino, el curandero amb qui haurà de treballar Carmela. En total, uns quaranta personatges participen en aquesta producció de TVG, un retrat versemblant dels heterogenis habitants d'aquesta petita ciutat gallega: cooperativistes, nens, adolescents, mestres, comerciants, agricultors, ramaders, etc. Els exteriors de la sèrie s'han rodat a Mondoñedo.

CONDENADO A VIVIR

FORMAT: *tvmovie*, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: divendres, 15 de juny del 2001

CADENA: Telemadrid

AUDIÈNCIA: 170.000

PRODUCCIÓ: Costa Oreste-Continental TV i Euroficción SL per a la FORTA

PRODUCTORS: Carlos Ramón (director de producció); Marco Meere i Carlos Orengo (productors executius)

DIRECCIÓ: Roberto Bodegas

GUIÓ: Sonia Souto

ACTORS: Ernesto Chao, María Bouzas

SINOPSI: Aquest *tvmovie*, basat en un fet real, narra la lluita del tretraplègic Ramón Sampedro per tenir una mort digna. Destinat en un primer moment a les cadenes de la FORTA, *Condenado a vivir* ha estat concebuda per a la posterior exportació al mercat internacional. S'ha rodat íntegrament a Galícia i, sobretot, a A Corunya (al carrer San Andrés i la zona de Labañou), però els escenaris rurals també tenen un gran pes (la platja de Barrañán, Cayón, la vila de Maicela i Pedro do Sal). La seva realització, que va causar un gran impacte a la comunitat gallega, va reobrir el debat sobre l'eutanàsia, que havia arribat al seu moment més àlgid amb la mort de Ramón Sampedro. Ha rebut diferents guardons per la importància social del tema que aborda i per la qualitat de la seva realització.

PASIÓN ADOLESCENTE

FORMAT: *tvmovie*, 90'

ANY DE PRODUCCIÓ: 2001

DATA DE LA (PRIMERA) TRANSMISSIÓ: divendres 29, de juny del 2001, 22.00 h

CADENA: Telemadrid

AUDIÈNCIA: 230.000

PRODUCCIÓ: Zeppelin, Linze TV i Continental per a la FORTA

DIRECCIÓ: Joaquín Llamas

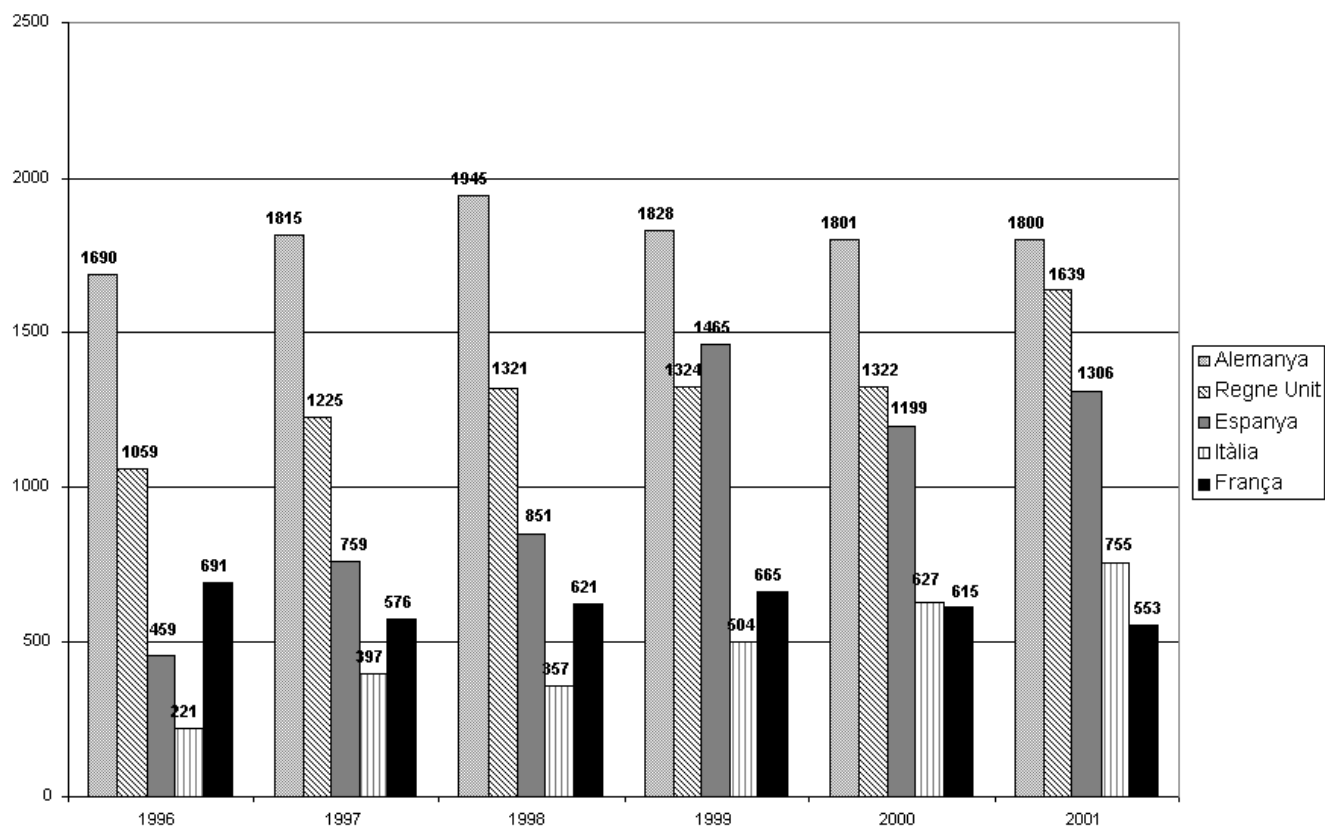
ACTORS: Beatriz Luengo, Aníbal Soto, Fanny Gautier

SINOPSI: Mónica, una jove de 16 anys, s'enamora bojament de Fernando, que està casat i té una criatura de pocs mesos. La seva passió per Fernando la porta a oferir-se com a cangur de la parella, amb la intenció d'estar al més a prop possible del marit; però el seu enamorament es va convertint en una autèntica obsessió, fins al punt que arriba a espiar tots els moviments de la parella. Quan arriba a conèixer a la perfecció la intimitat de la parella i la personalitat dels dos, desplegarà tota una sèrie d'ardits, estratagemes i mentides encaminades a trencar el matrimoni, mentre intentarà conquerir Fernando desesperadament. Dirigit al públic juvenil i adult al mateix temps, aquest *tvmovie* és una reflexió sobre els sentiments amorosos d'una adolescent, portats fins a extrems gairebé patològics.

Annex de gràfics i taules

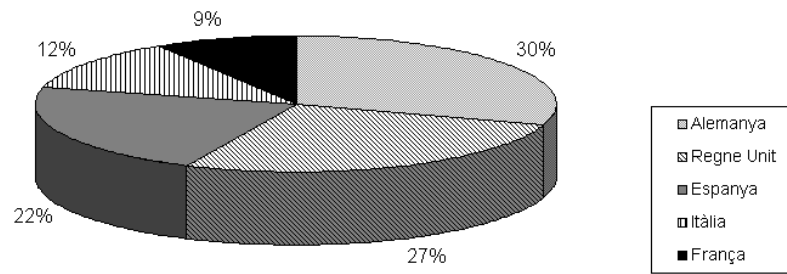
1. L'Europa de la ficció domèstica

Ficció televisiva en hores 1996-2001

Font: Eurofiction

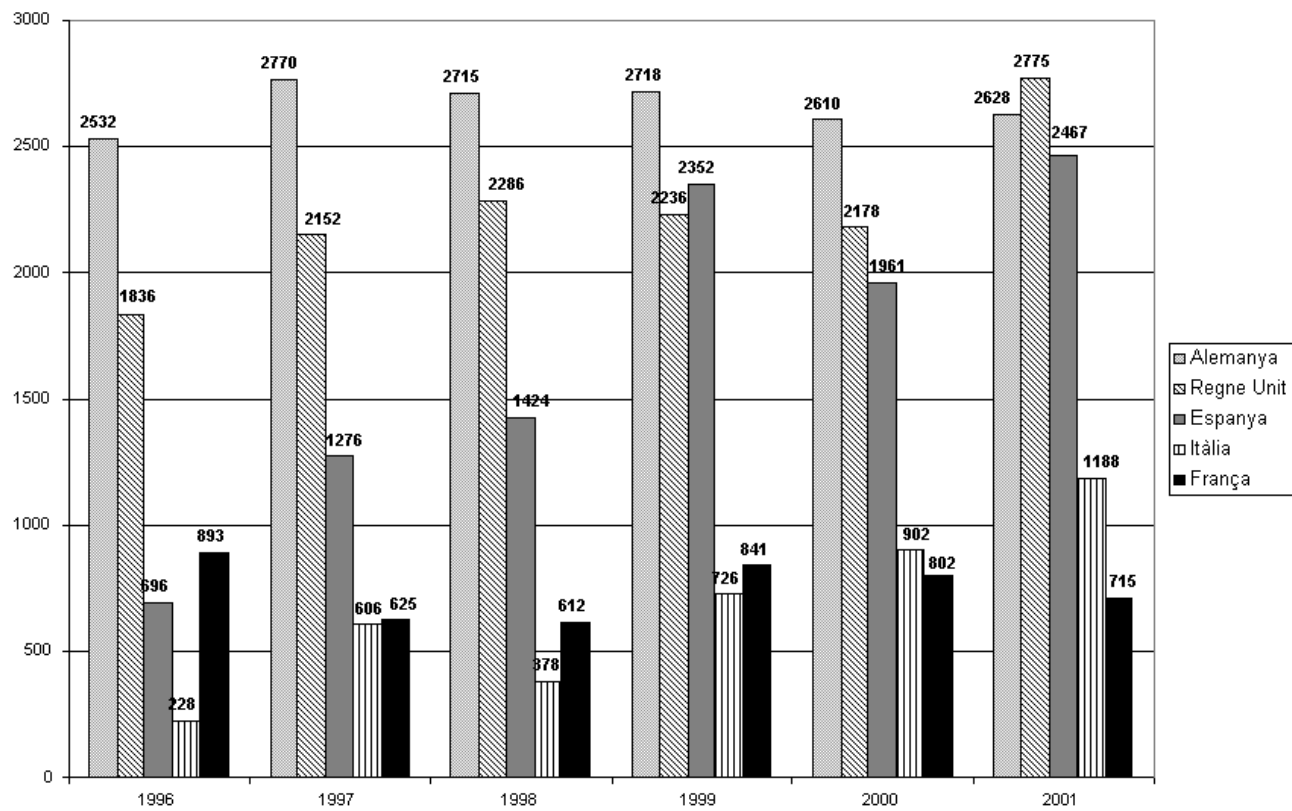
Market share 2001

Total Hores: 6.053

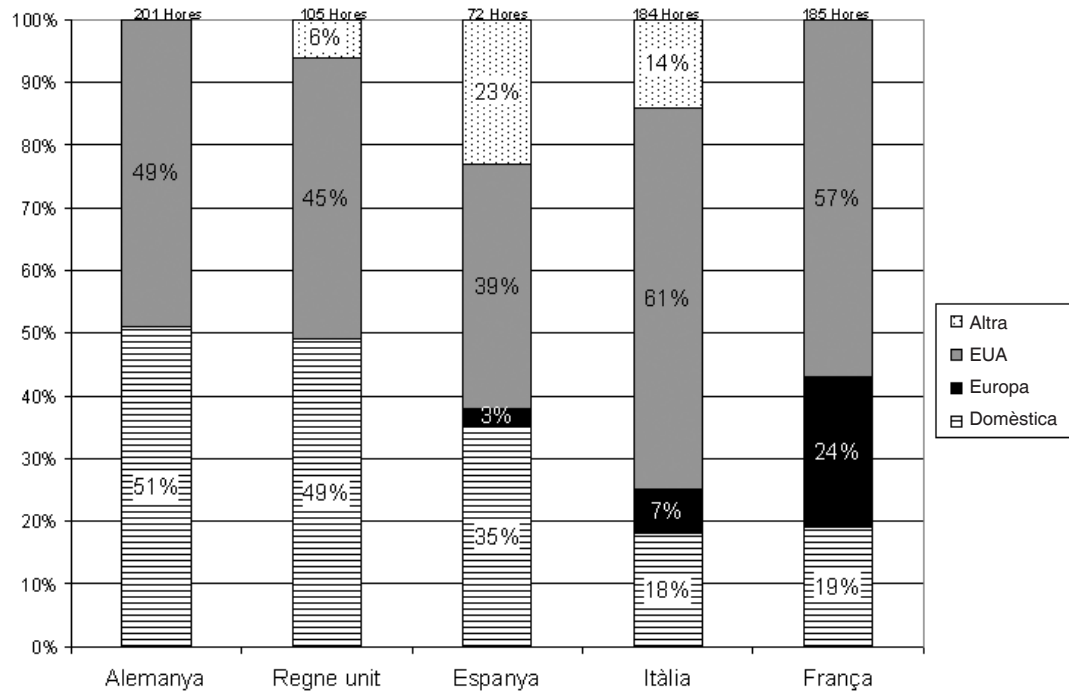
Font: Eurofiction

Episodis 1996-2001

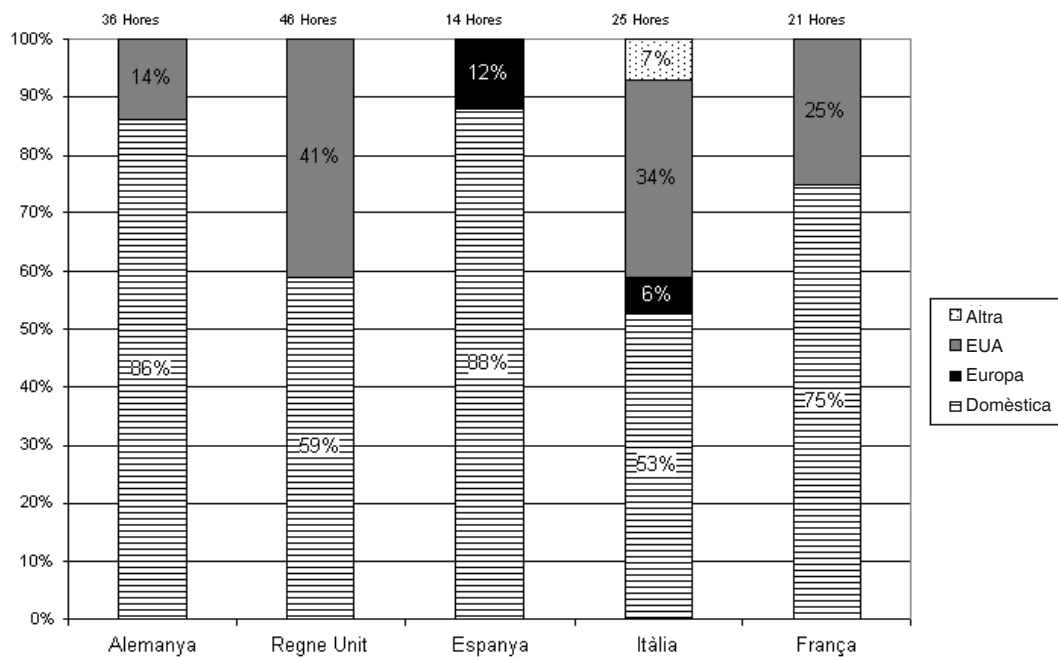
Font: Eurofiction

Origen de la ficció televisiva - Setmana de mostra 2001-

Font: Eurofiction

Origen de la ficció televisiva en *prime time* - Setmana de mostra 2001-

Font: Eurofiction

2. Panorama audiovisual espanyol al 2001

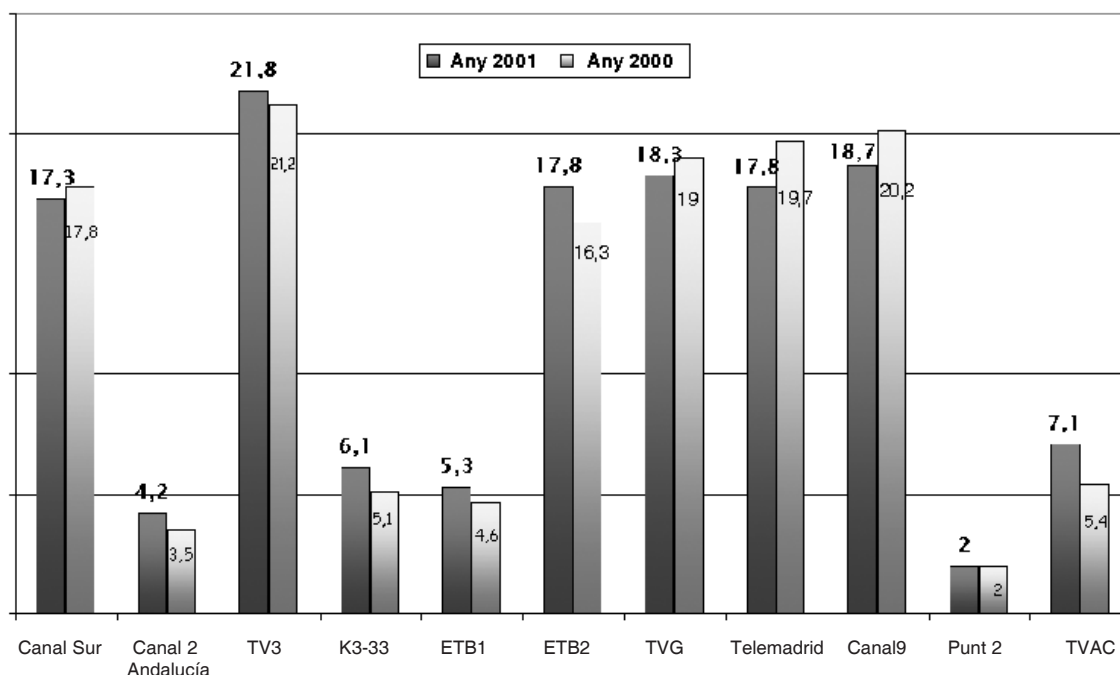
Les emissions més vistes al 2001

	<i>Programa</i>	<i>Títol</i>	<i>Cadena</i>	<i>Data</i>	<i>Aud.</i>	<i>Milers</i>	<i>Share</i>
					(%)		
1	Futbol Lliga Campions	Penalties: Bayern Munic-València	TVE1	23 maig	34,7	13630	68,8
2	Futbol Lliga Campions	Pròrroga: Bayern Munic-València	TVE1	23 maig	26,9	10586	53,2
3	Futbol Lliga Campions	Bayern Munic-València	TVE1	23 maig	24,1	9476	60,9
4	Gran Hermano 2		Telecinco	27 juny	23,7	9304	60,7
5	Campanades Cap d'Any		TVE1	31 des.	22,9	8999	62,7
6	Futbol Copa UEFA	Pròrroga: Alavès-Liverpool	TVE1	16 maig	21,9	8620	45,7
7	Futbol Lliga Campions	Bayern Munic-R. Madrid	TVE1	9 maig	20,7	8130	51,1
8	Gran Hermano 2		Telecinco	6 juny	19,7	7732	49,6
9	Futbol Lliga Campions	R. Madrid-Lazio	TVE1	13 febrer	19,6	7699	46,5
10	Futbol Lliga Campions	Post: Bayern Munic-València	TVE1	23 maig	19,5	7654	43,9
11	Futbol amistòs	Espanya-França	TVE1	28 març	19,4	7636	42,8
12	Gran Hermano 2		Telecinco	20 juny	19,1	7488	48,8
13	Gran Hermano 2		Telecinco	30 maig	18,7	7332	46,6
14	Futbol Lliga Campions	Lazio- R. Madrid	TVE1	21 febrer	17,9	7047	42,7
15	Futbol Lliga Campions	R. Madrid-Galatasaray	TVE1	18 abril	17,9	7037	46,3
16	Gran Hermano 2		Telecinco	25 juny	17,9	7031	45,8
17	Gran Hermano 2		Telecinco	2 maig	17,9	7027	41,9
18	Operación Triunfo		TVE1	23 des.	17,7	6970	50,8
19	Gran Hermano 2		Telecinco	13 juny	17,7	6968	45,6
20	Operación Triunfo		TVE1	17 des.	17,7	6943	44,8
21	Gran Hermano 2		Telecinco	9 maig	17,7	6940	42,1
22	Gran Hermano 2		Telecinco	4 abril	17,4	6828	40,9
23	Futbol Lliga Campions	Galatasaray-R. Madrid	TVE1	3 abril	17,3	6790	44,5
24	Operación Triunfo		TVE1	10 des.	17,2	6767	42,5
25	Futbol Copa UEFA	Alavès-Liverpool	TVE1	16 maig	17,1	6706	47,0

Font: T.N. Sofres.A.M

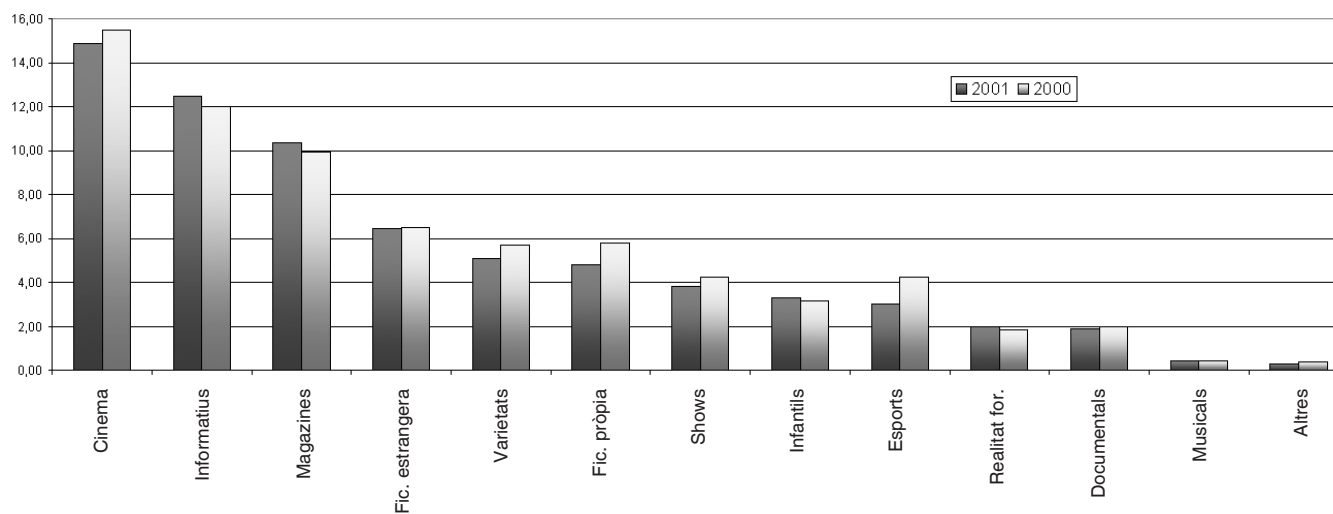
4. La producció pròpia a les televisions d'Espanya

Quotes de pantalla 2000-2001
Cadenes autonòmiques en les seves respectives comunitats autònomes

Font: Sofres

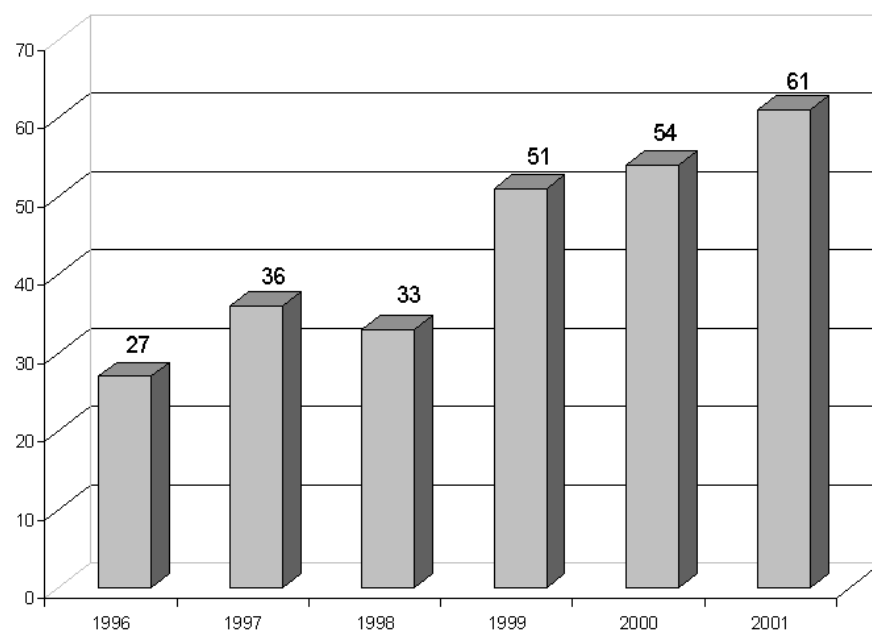
Aportació per gèneres - TVE1 + La 2 + Telecinco + Antena 3

Font: Eurofiction

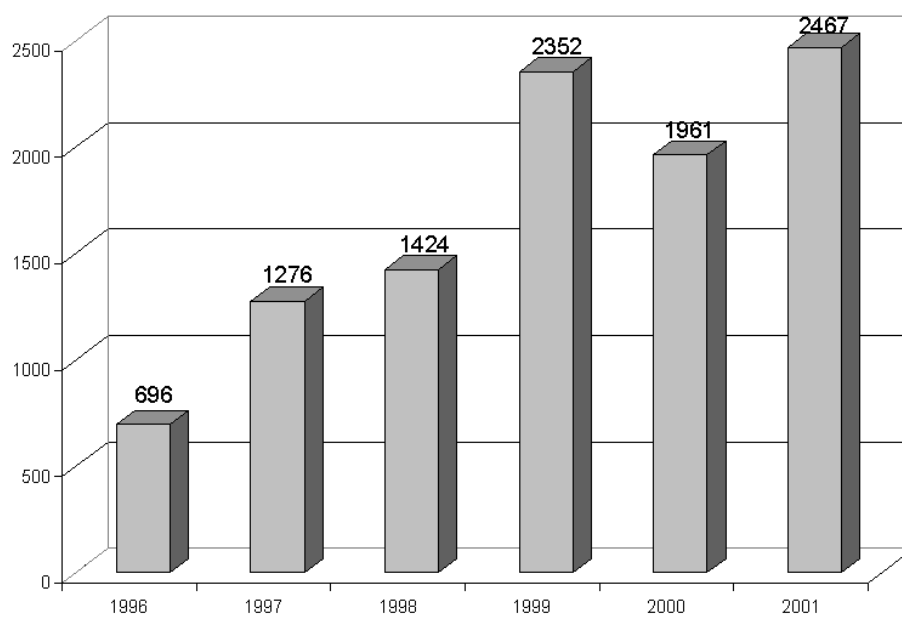

Oferta de ficció televisiva pròpia per títols 1996-2001

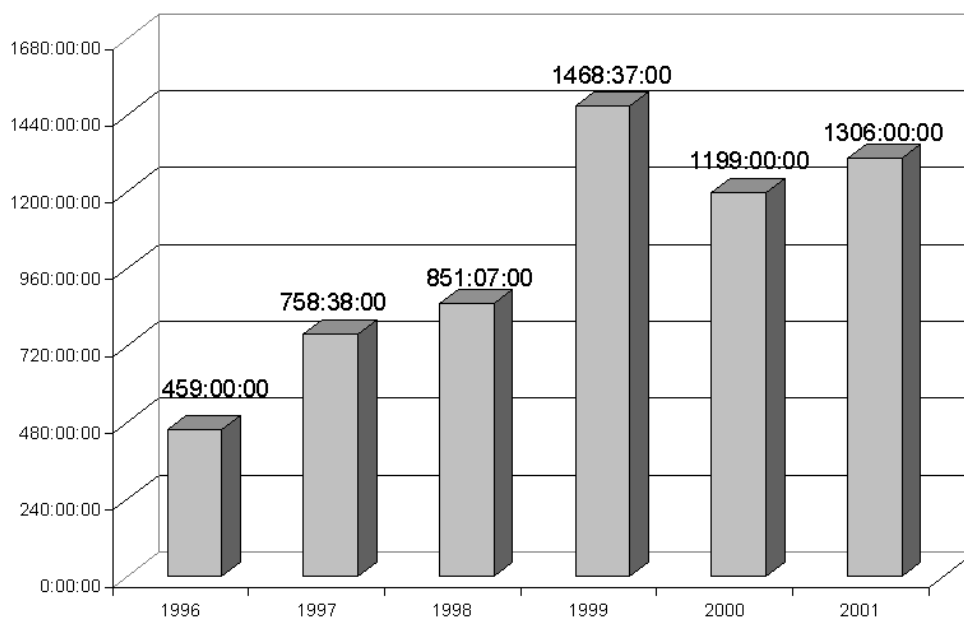
Font: Eurofiction

Oferta de ficció televisiva pròpia per episodis 1996-2001

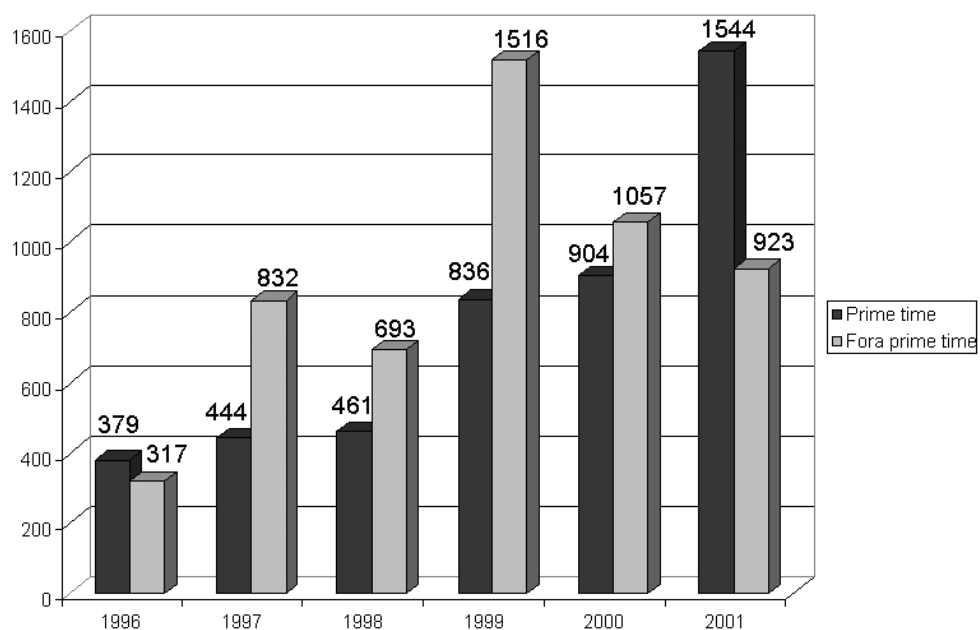
Font: Eurofiction

Oferta de ficció televisiva pròpia en hores 1996-2001

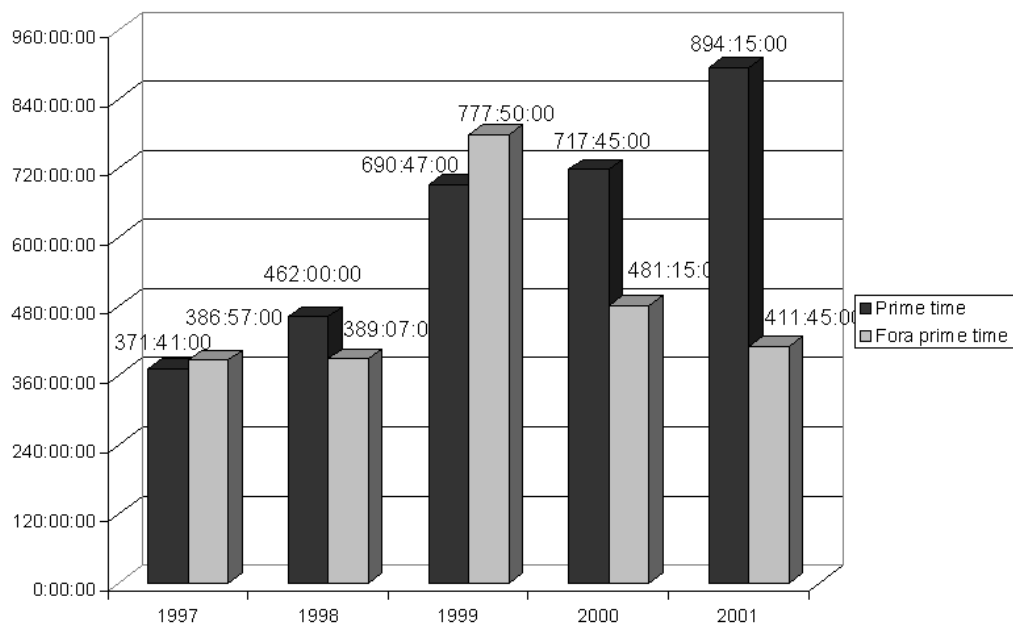
Font: Eurofiction

Oferta de ficció pròpia en *prime time* i fora del *prime time* en episodis 1996-2001

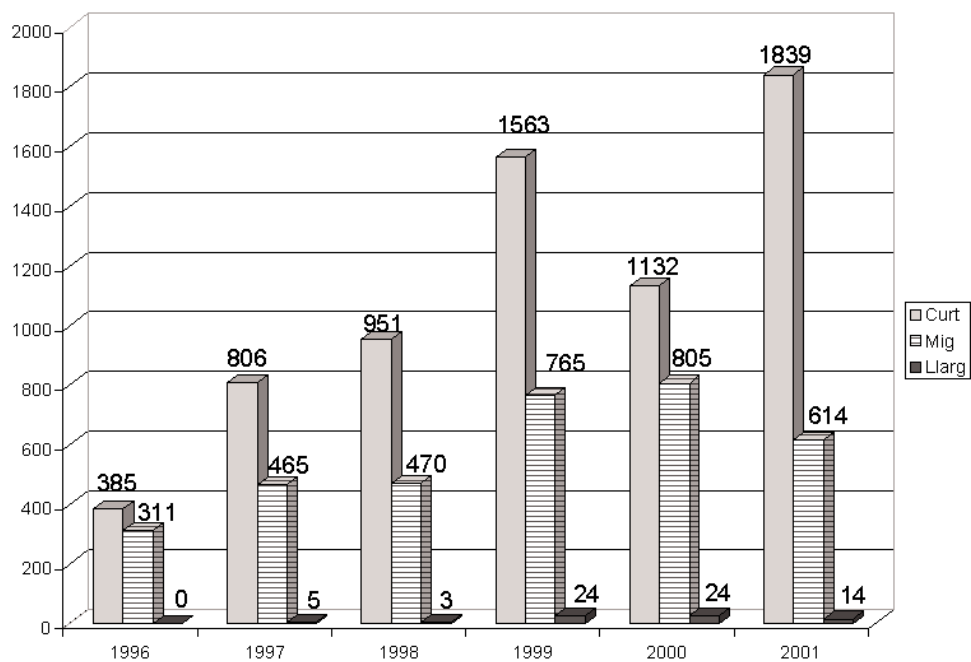
Font: Eurofiction

Oferta de ficció pròpia en *prime time* i fora del *prime time* en hores 1996-2001

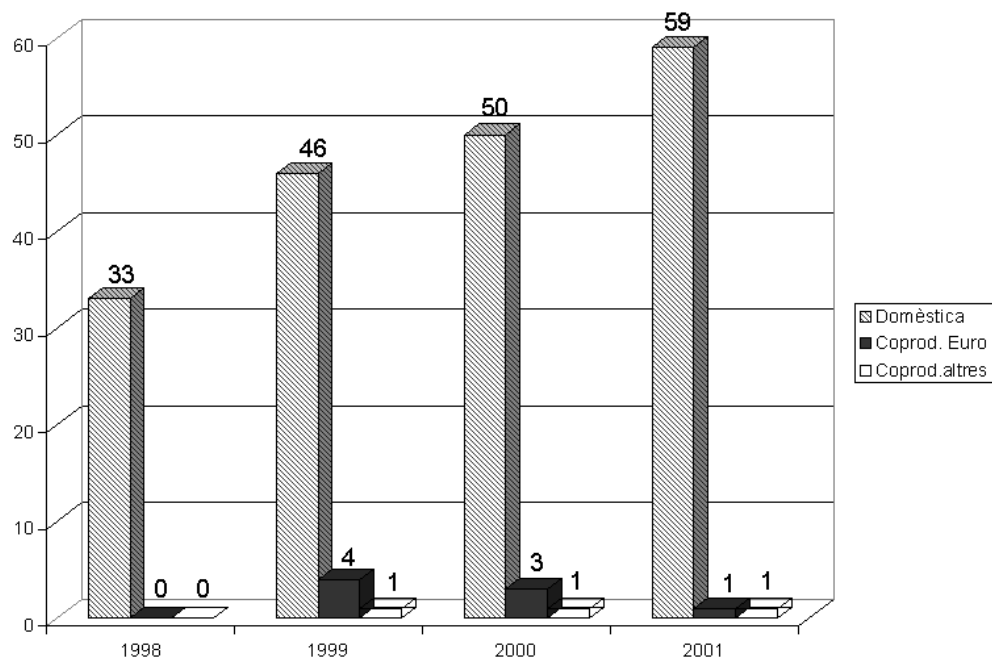
Font: Eurofiction

Episodis per durada 1996-2001

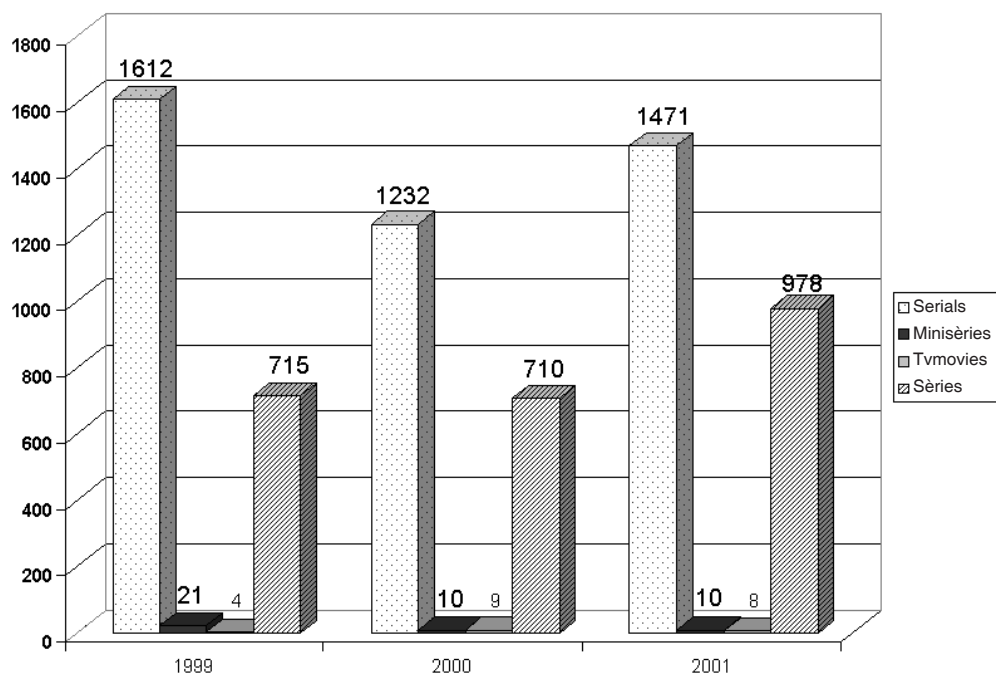
Font: Eurofiction

Origen de la producció 1996-2001

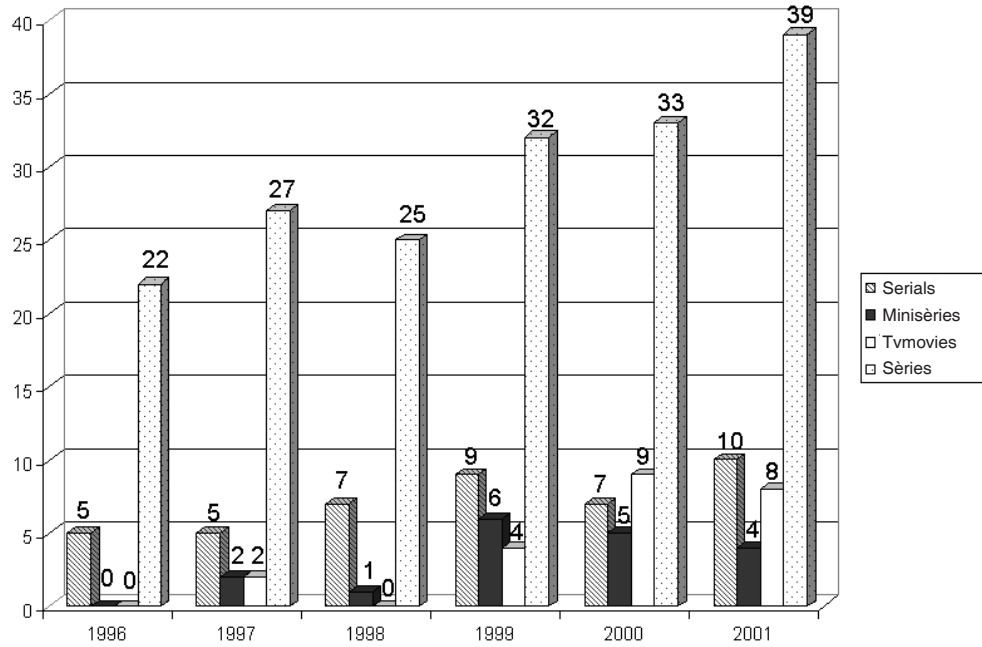
Font: Eurofiction

Formats per episodis 1996-2001

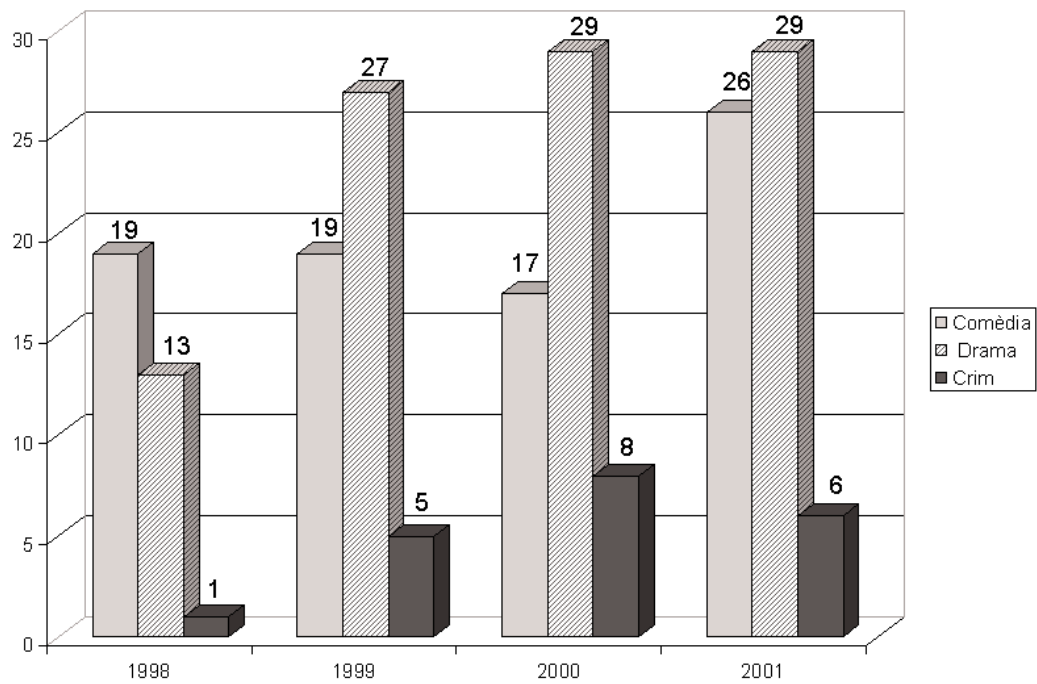
Font: Eurofiction

Formats per títols 1996-2001

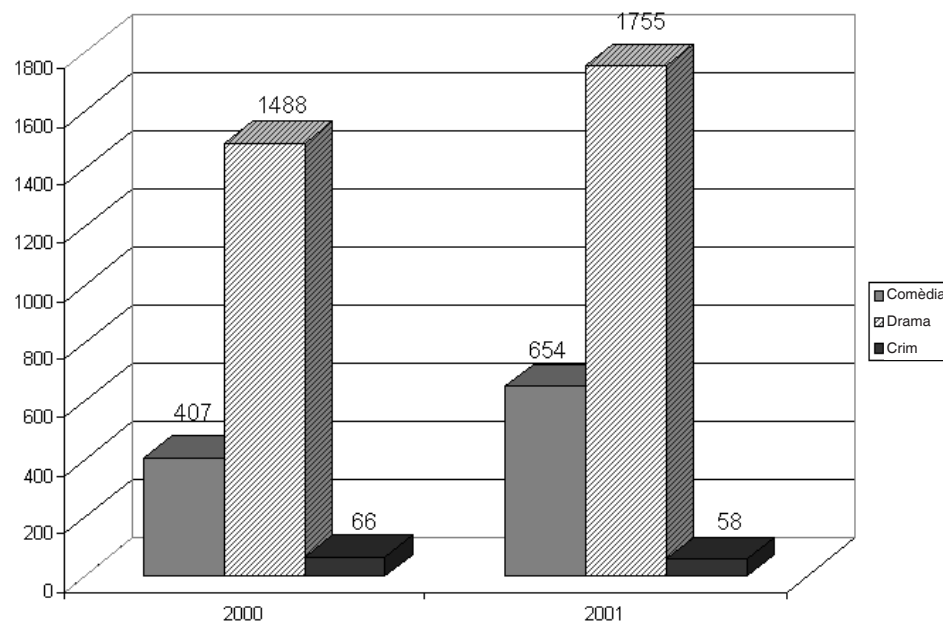
Font: Eurofiction

Gèneres per títols 1996-2001

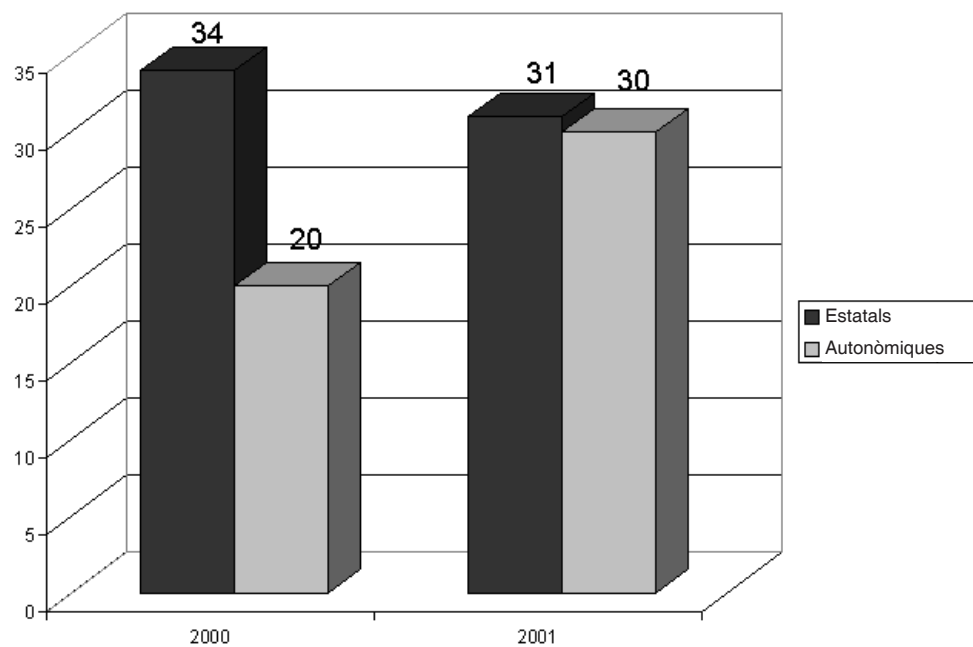
Font: Eurofiction

Gèneres per episodis 1996-2001

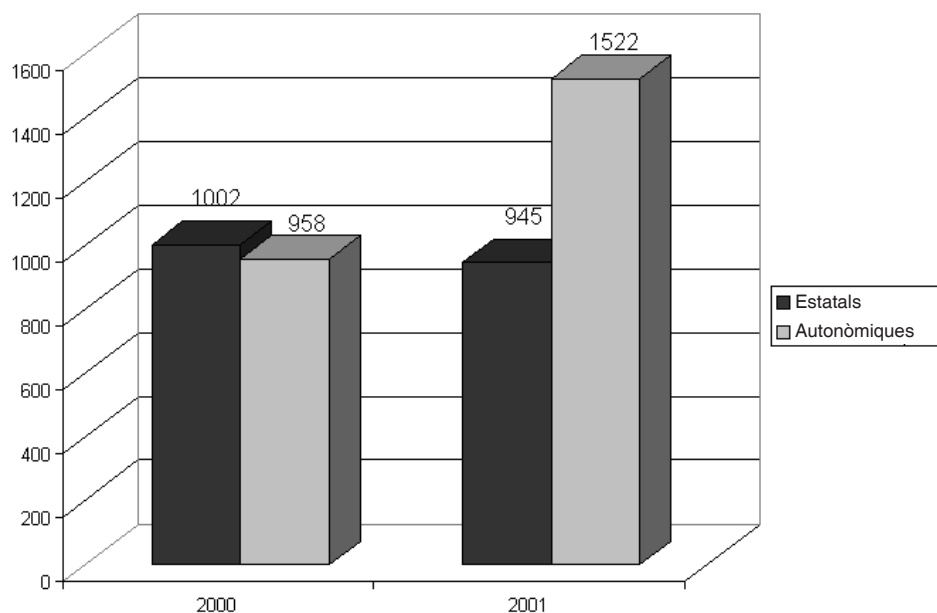
Font: Eurofiction

Oferta de ficció televisiva pròpia Cadenes estatals vs. autonòmiques 2000-2001

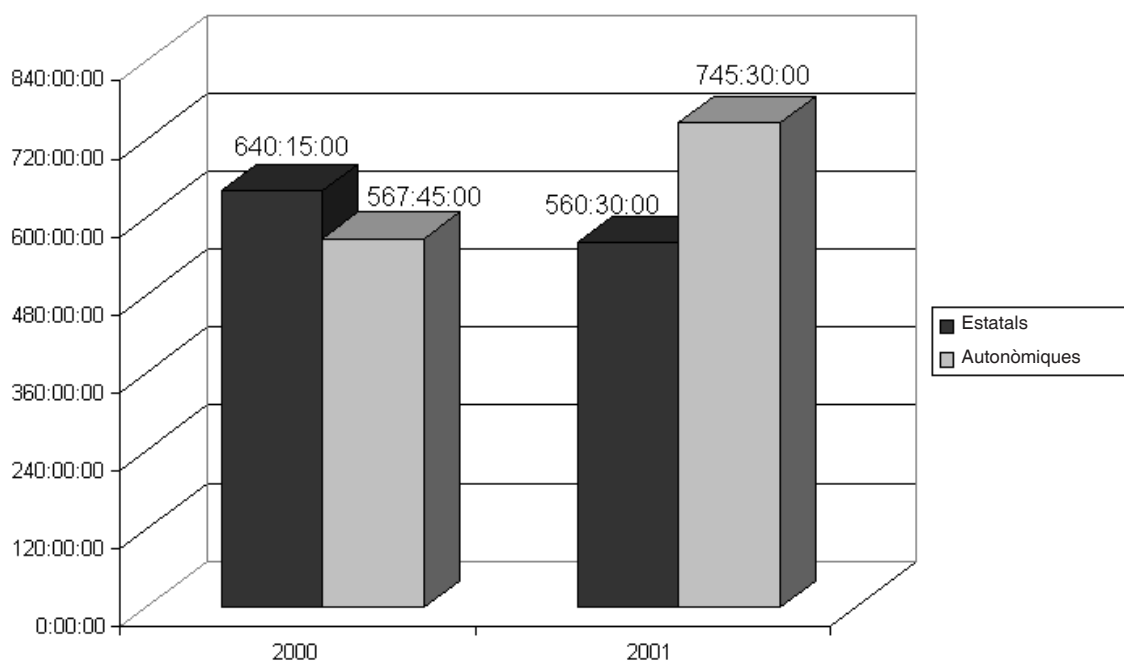
Font: Eurofiction

**Oferta de ficció televisiva pròpia per episodis
Cadenes estatals vs. autonòmiques 2000-2001**

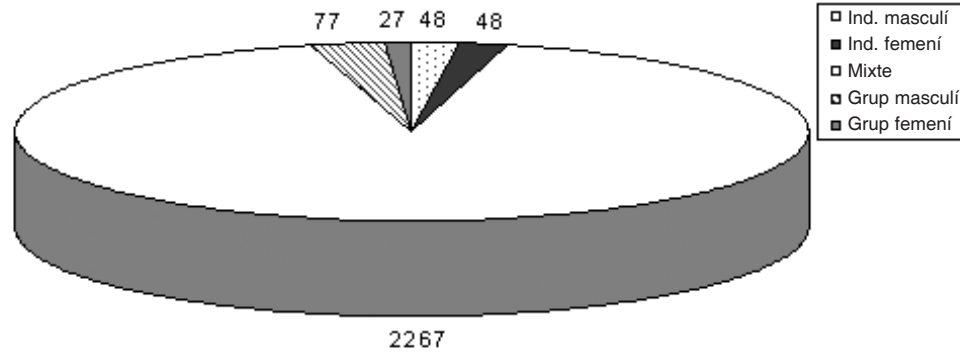
Font: Eurofiction

**Oferta de ficció televisiva pròpia en hores
Cadenes estatals vs. autonòmiques 2000-2001**

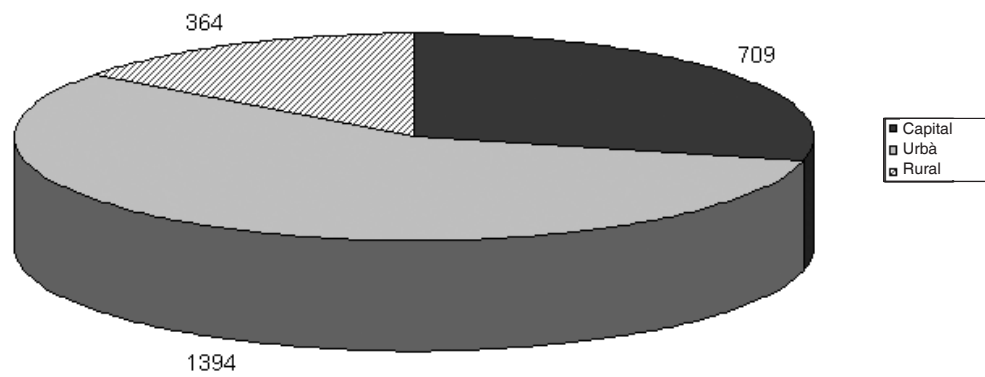
Font: Eurofiction

Protagonisme per episodis 1996-2001

Font: Eurofiction

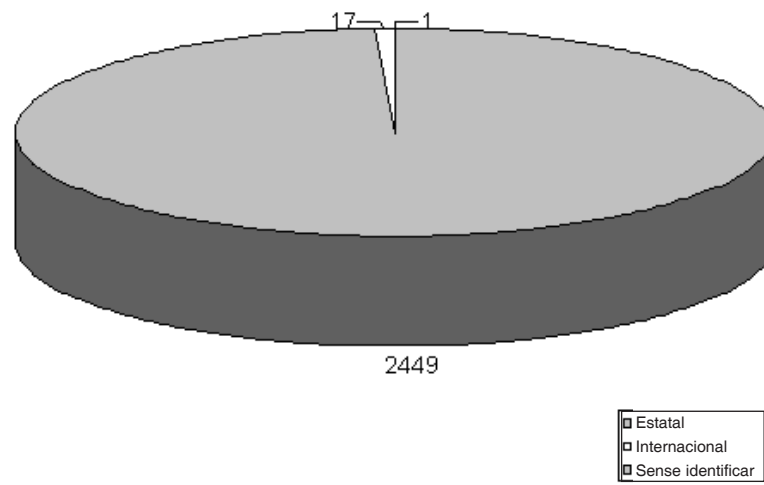
Entorn per episodis 1996-2001

Font: Eurofiction

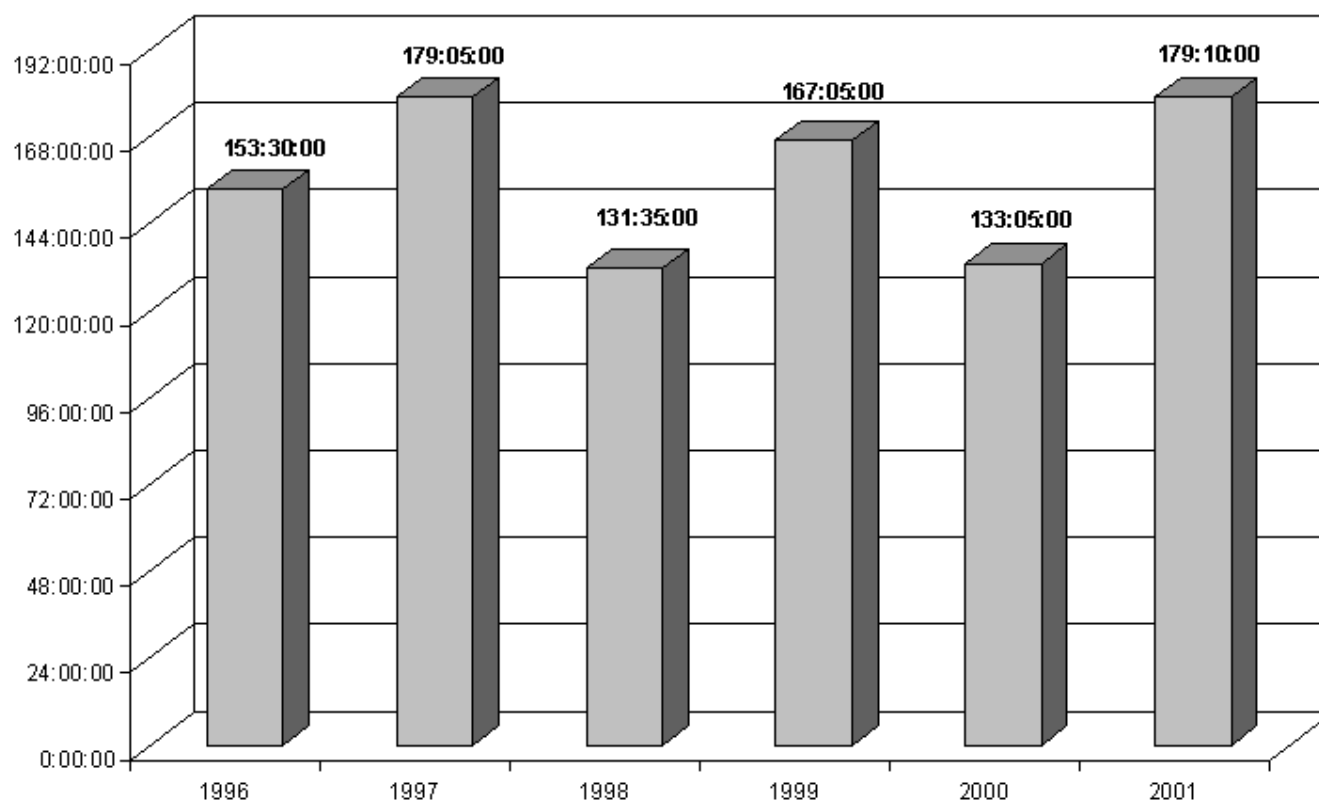
Setting per episodis 2001

Font: Eurofiction

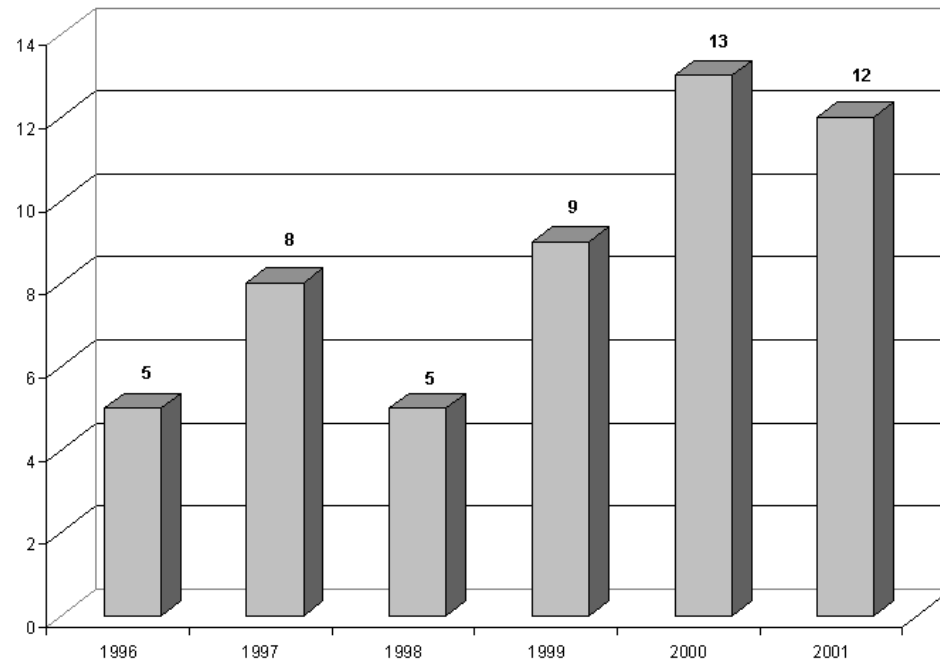
5. L'evolució de la ficció pròpia a Catalunya

Evolutió de l'oferta de ficció televisiva pròpia de TVC en hores 1996-2001

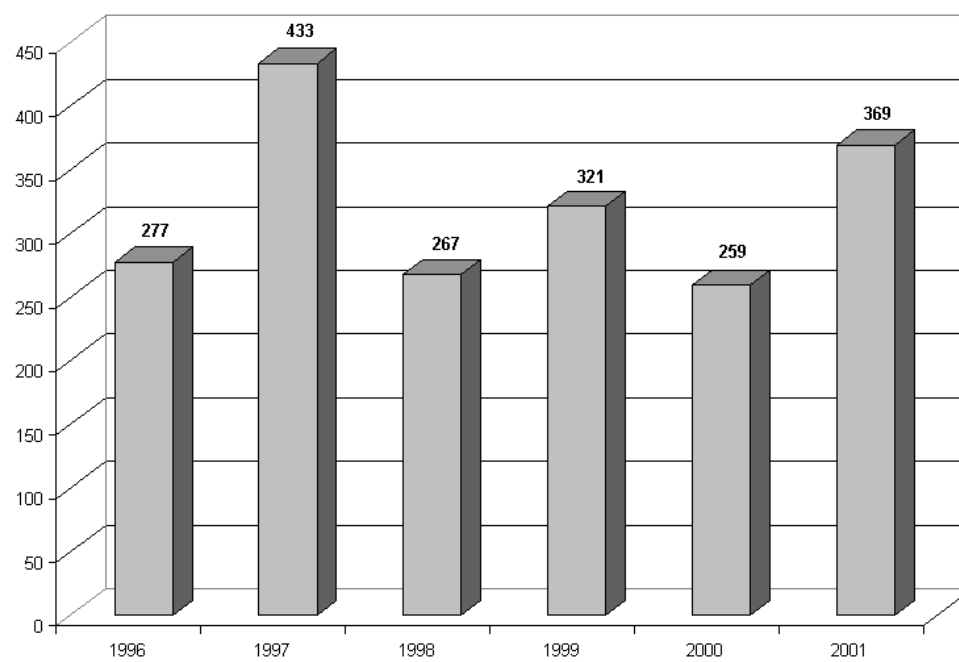
Font: Eurofiction

Evolució de l'oferta de ficció televisiva pròpia de TVC per títols 1996-2001

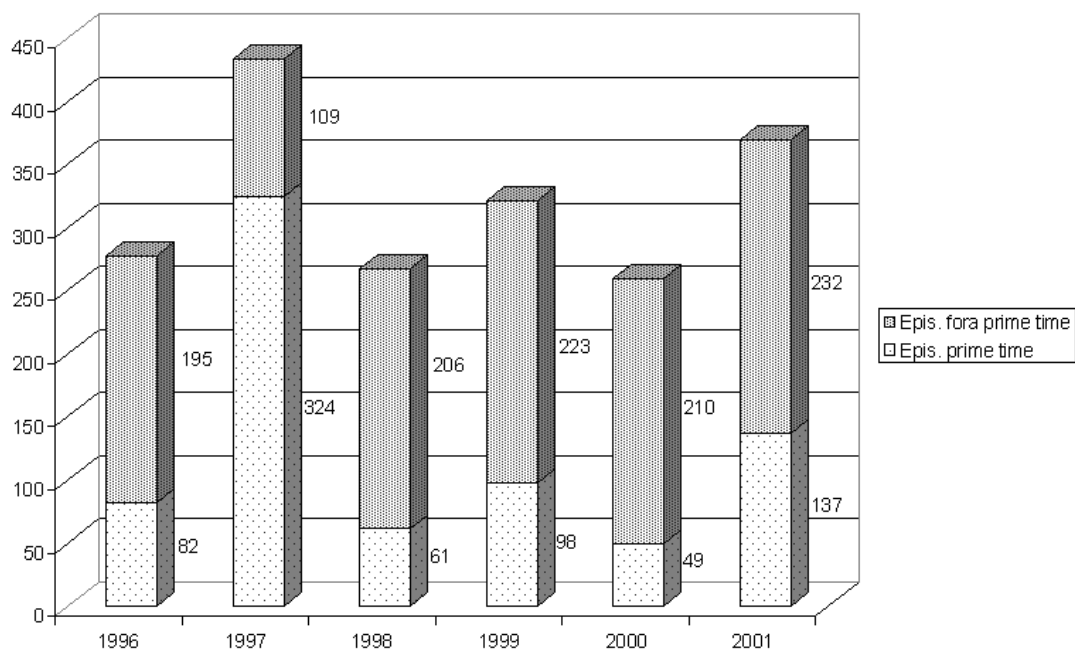
Font: Eurofiction

Evolució de l'oferta de ficció televisiva pròpia de TVC en episodis 1996-2001

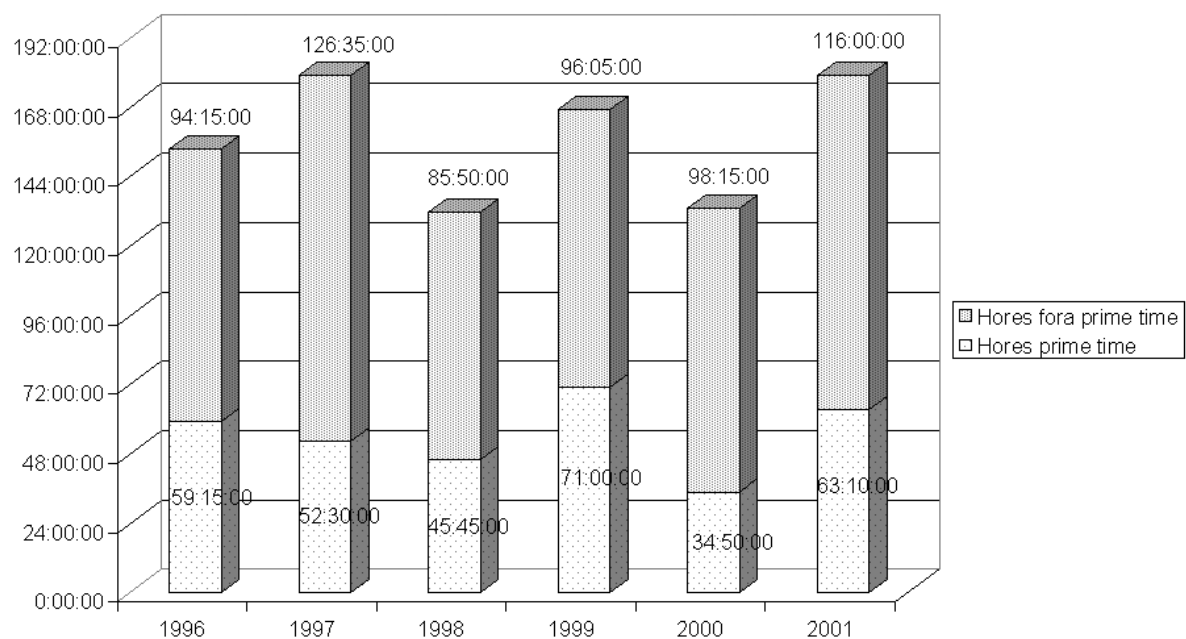
Font: Eurofiction

Oferta d'episodis de TVC en *prime time* i fora de *prime time* 1996-2001

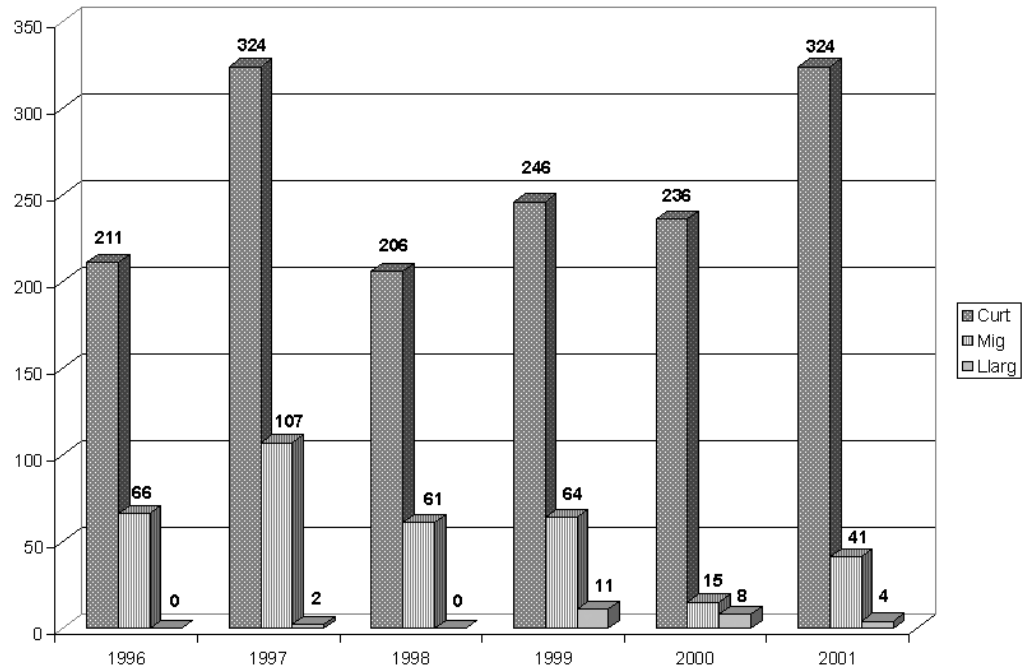
Font: Eurofiction

Hores de ficció pròpia a TVC en *prime time* i fora de *prime time* 1996-2001

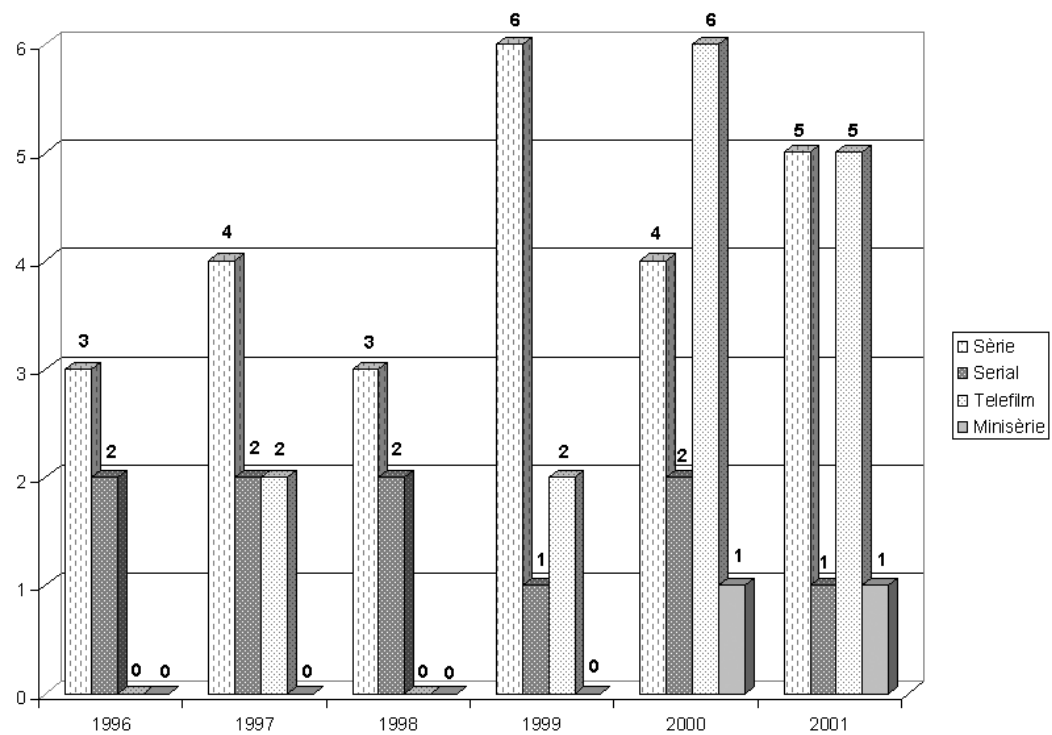
Font: Eurofiction

Episodis de ficció pròpia a TVC per durada 1996-2001

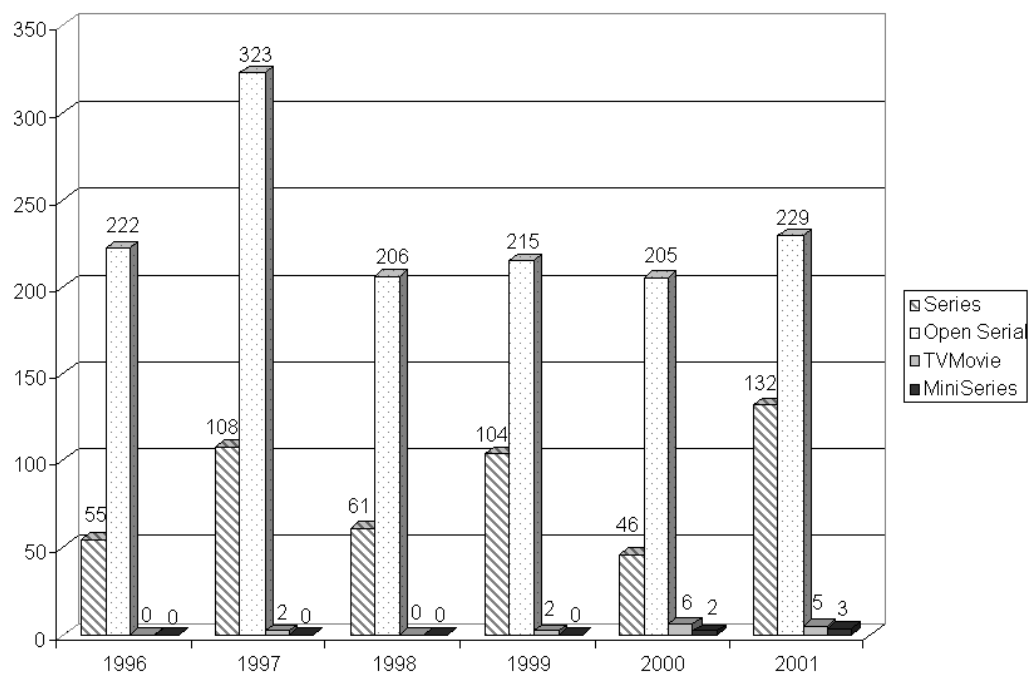
Font: Eurofiction

Formats per títols de ficció pròpia a TVC 1996-2001

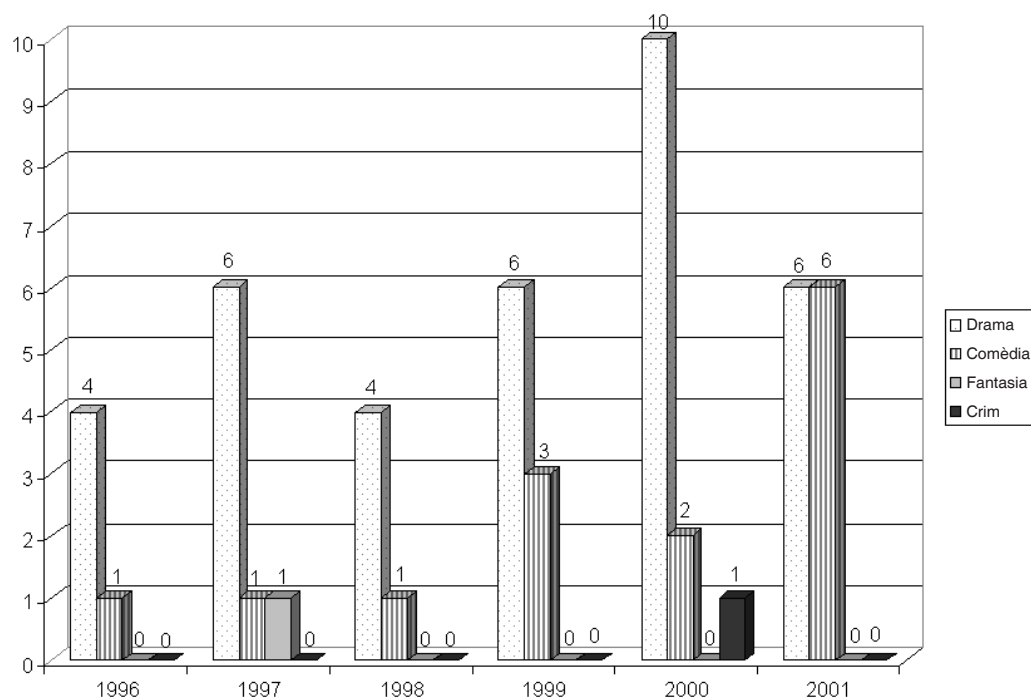
Font: Eurofiction

Formats per episodis de ficció pròpia de TVC 1996-2001

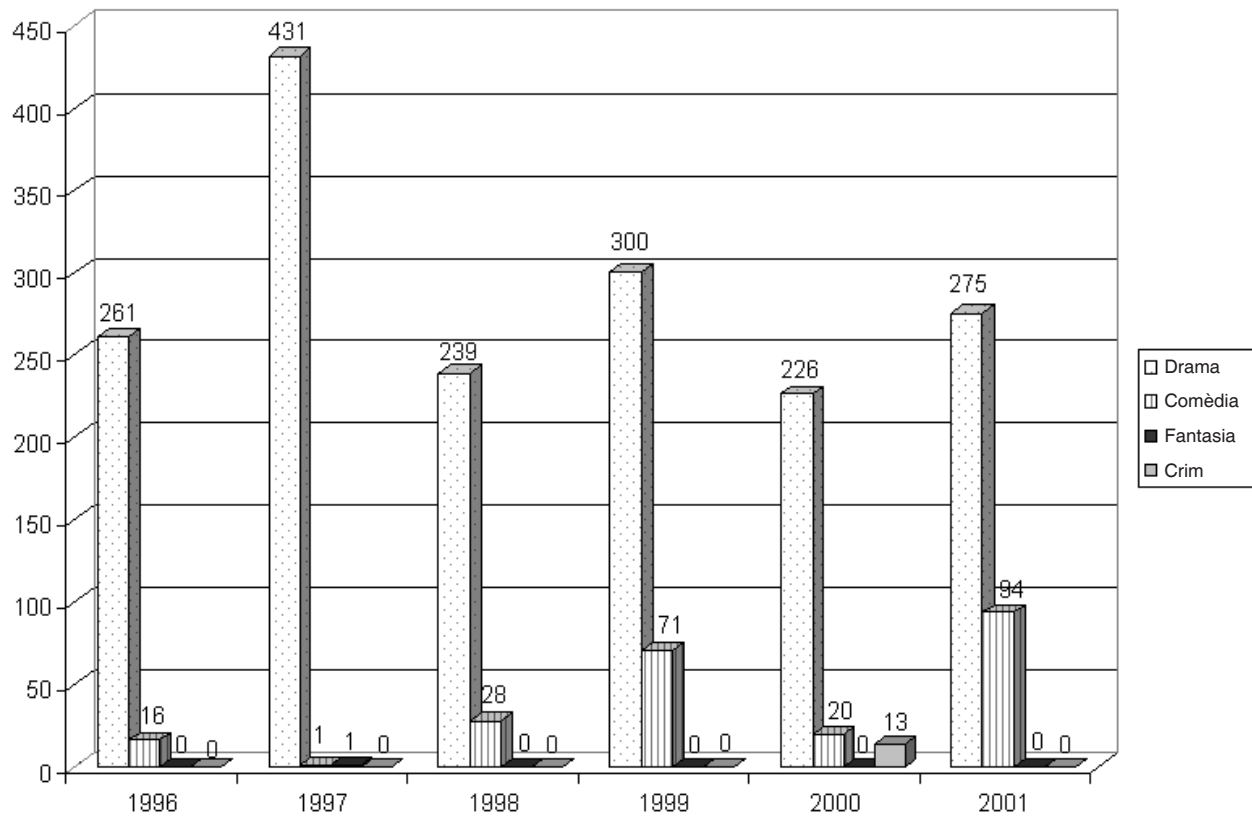
Font: Eurofiction

Gènere per títols de ficció pròpia de TVC 1996-2001

Font: Eurofiction

Gènere per títols de ficció pròpia de TVC 1996-2001

Font: Eurofiction

**Consell
de l'Audiovisual
de Catalunya**

Entença 321
08029 Barcelona
Tel 93 363 25 25 - Fax 93 363 24 78
E-mail: audiovisual@correu.gencat.net
Web: www.audiovisualcat.net

**Generalitat
de Catalunya**

